

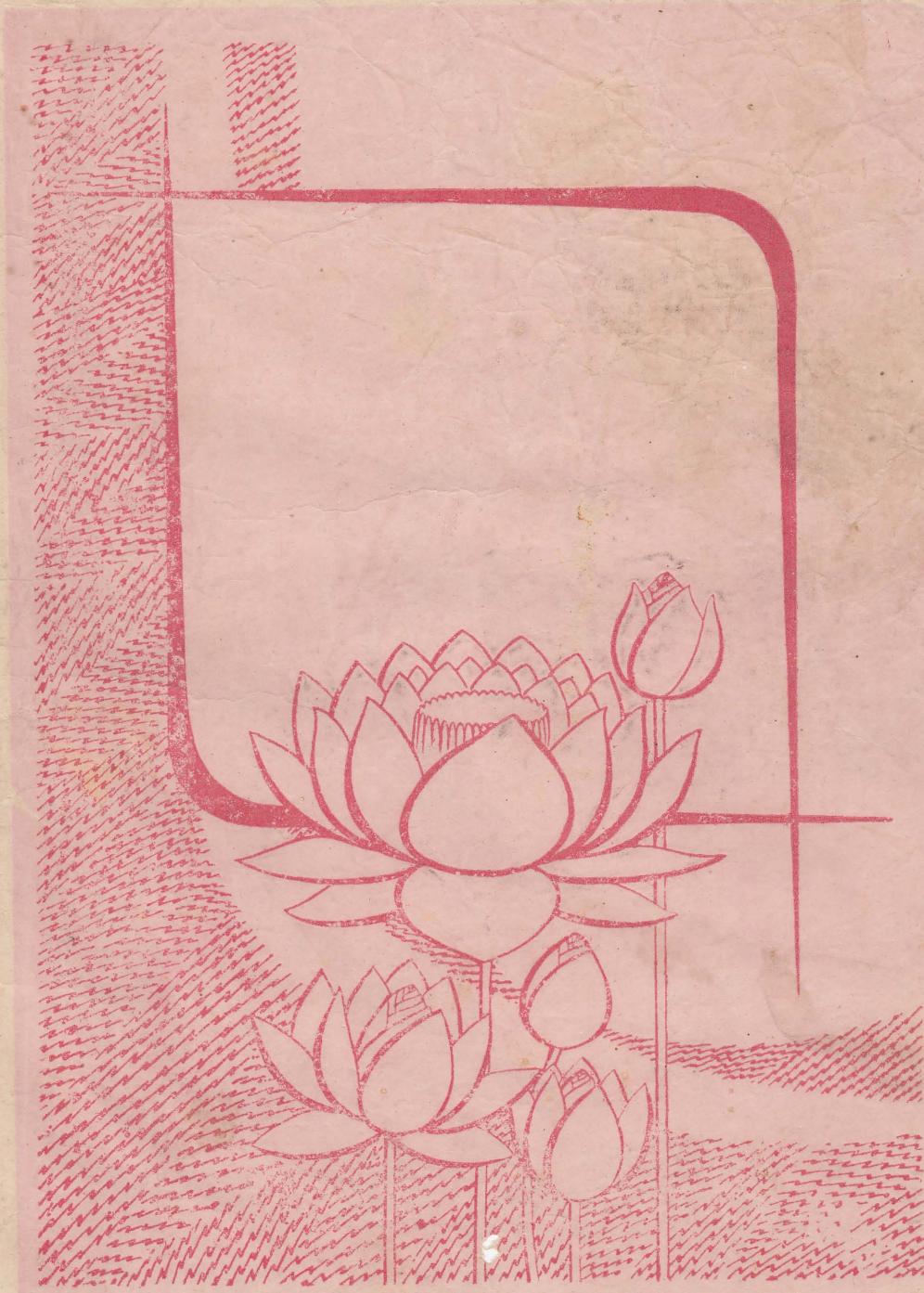
அந்த

காங்கிரஸ்

ஜப்பா

1986

மாணவர்
சிறப்பிதழ்

விலை நூடா 3/-

தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்!

Digitized by
Sangam

1986

திருவாண்டார்

திருவாண்டார்
பூதபிப்ளி

13 மூல விலை

!நக்காட்டுப்பாட திருவாண்டார்

தங்கள்

அமிர்தம்: 1

கணக: 10

தொலைபேசி: 22437

தனிப்பிரதி: ரூ. 3-00

வருட சந்தா: ரூ. 36-00

விளம்பர விகிதம்

முன்பக்க பின் அட்டை	ரூ.	1000-00
பின்பக்க உள் அட்டை	ரூ.	750-00
சாதாரண முழுப்பக்கம்	ரூ.	500-00
அரைப்பக்கம்	ரூ.	300-00
கால் பக்கம்	ரூ.	150-00

குறுநாவல்,
சிறுக்கதை,
கட்டுரை (அறிவியல், மருத்துவம்,
இலக்கியம், தத்துவம், கல்வி,
சமயம், வரலாறு) அனுப்பு

எல்லாத் தொடர்புகளுக்கும்

அமிர்த கங்கை

140, நாவலர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
இலங்கை.

கௌரவ நிலாக ஆசிரியர்:
மயில். அமிர்தவிங்கம்

கௌரவ ஆசிரியர்
செம்பியன் செல்வன்

அச்சும், பிரசரமும்:
ஈயிபாபா அப்வர்ட்சிங் அஶோசியேஷன்
140, நாவலர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

புத்தாக்கமும் புதியகல்வியும்

பத்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை அறிவு இரட்டிப்பாகுவதை விஞ்ஞானி கள் தகுந்த சான்றுகளுடன், உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். இதனால், பிரக்கும் புதிய சந்ததிகளின் சிந்தனைக்கு எப்போதுமே பாய்ச் சல் முறையிலே அமைந்திருக்கும்.

காலவேகத்தில் அரிசியல், பொருளாதார, சமூக மாற்றங்கள் மட்டு மல்லது, அறிவியல் தொழில்நுட்ப முன்னேற்ற மாறுதல்களும் தத்தம் விளைவுகளை பன்மடங்காக்கி, அசரவேகத்தில் வளர்ந்து செல்வதால், சமூக மாற்றங்களிடையே ஒரு யந்திரமயமான - அறிவியற்போக்குப் பண்பும் கலந்துவிடுகின்றது.

எனவே, இந்தப் பின்னணியில் உருவாகும் அல்லது இயங்கும் ஓவல்வொரு மனிதனும் தன்னை இம்மாற்றங்களுக்கேற்ப இசைவானவுடைக் கிக்கொள்ளுதல் அவசியமாகின்றது. அவன் விரும்பாவிடத்தும்கூட, சமூகத்தின் மாற்றங்களால் வேகமே அவனைத் தனது சமூகத் திற்கோ, அன்ற உலகிற்கோ பொருத்தப்பாடு கொண்டவரை மாற்றிவிடுகிறது. இந்தப் பொருத்தப்பாட்டின் அளவில் தான் நாட்டினதோ, மனிதனதோ வளர்க்கியும் தங்கியிருக்கிறது.

இத்தகைய பொருத்தப்பாட்டினை வழங்குவது கல்விமுறைகளும், அவற்றின் செயற்பாடுகளுமேயாகும்.

ஒருவனது ஆழ்மனதில் முதலில் அறிவு, ஆற்றல் பற்றிய என்னைக் கருக்கள் சரியானபடி உருவாக்கப்பட வேண்டும். னனர் அறிவும் ஆற்றலும் இணைந்து அபிவிருத்தியாக - அது தனிமனிதனையும், அவனது சமூகத்தையும், ஏன் உலகத்தையும் எப்படி உயர்த்திசெல்ல முடியும் என்பதை ணையும் புலப்படுத்தவேண்டும்.

இதனால் தனிமனித - மனவிசாலமும், பொருளுற்பத்தியும் சிரிவடையும் - இதனைச் செய்யக்கூடியது கல்விமுறை ஒன்றை.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்து முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் ஒடி மறைந்து விட்டன. நான்கு புதிய சந்ததிகள் உருவாகி விட்டன. ஆனால் கல்வி மாற்றமோ, வாழ்க்கைத்திலை உயர்வுகளோ, நாட்டில் தோன்றியிருப்பதாகக் கூறமுடியாது. உலக வங்கிக் கடன்காரர்களாக மக்களும், சந்ததிகளும் விளங்குகின்றனர்.

காரணம், நமது கல்வி முறைதான்.

இன்று வலை 'காலனித்துவ கல்வி முறை' யே அவ்வப்போது திருத்தப்பட்டும், மெருகூட்டப்பட்டும் 'புதிய கல்வி' 'வெள்ளை அறிக்கை' 1..2...3-என் வெளின் ஒட்டப்பட்டு மக்களிடையே வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆட்சியினரும் சரி... பெற்றேர்களும், கல்விமான்களும் சரி இம்முறைகளே சரியானவை எனக் கருதி வழிபாடு செய்து வருவதுடன், இத்தகைய கல்வி முறைகளில் ஏதாவது மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து விடக்கூடாதே என்பதில் அதிக அக்கறையும் கொண்டு, விழிப்புடன் தடியுடன் காத்திருக்குறைகள். கல்வி என்பதே 'வெண்ணைடை உத்தியோகத்துக்கான' அனுமதிசீட்டுள்ள கூக்கருதுகின்றனர்.

பின்னைகள் தாம் கற்ற கல்வியினால் என்ன பயன் அடைந்திருக்கிறுன்? அவன் மனப்பான்மை எவ்வாறு மாறியுள்ளது? அவனது கல்வியும், உழைப்பும், அவனது மனமும் - வளர்ந்தும் மாறியும் வேதமாக உருண்டோடிக் கொண்டிருக்கும் உலக வாழ்வுடன் பொருத்தப்பாடு கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவோ, செயற்படவோ எல்லாருமே தவறிவிடுகின்றனர்.

இன்று நாட்டில் நிலவுவது வகுப்பறைக் கல்வியேயாகும். யதார்த்த செயல்முறை அறிவோ, பயிற்சியோ மாணவர்களுக்கு அற்ற நிலையில் ஏராளமான மனித சக்தியை வீண்டிக்கும் முயற்சி காலாகாலமாக நிகழ்ந்து வருகிறது. இது வளர்முக நாடுகளுக்கு ஏற்றதல்ல. கல்வி அனுபவங்களை அபிவிருத்தியோடு இணைத்து நாட்டின் வளர்ச்சித் திட்டங்களுடன் இணைத்து சிந்திக்கப் பழக்க வேண்டும்.

நால்களை வெறுமென உருப்போடாது, நால்களில் இருந்து பெறப்பட்ட வற்றிலிருந்து மாணவனின் சிந்தனைகளை விட்டுப் பிரிந்து, புதிய உற்பத்தி என்ற ரீதியில் ஆக்க சக்தி அவனின் வீரூர்ந்த முழுஆளுமையையும் கொண்டு வெளிவர வேண்டும்.

கல்வி முழுமையானது; பொருளுண்மையானது.

இதனைப் புரிந்துகொண்டு கலையும், விஞ்ஞானமும் இணைத்ததான் கல்வி முறை உருவாக்கப்படவேண்டும்.

கலையாள் மழும் விசாலமடையும்.

விஞ்ஞானத்தால் ஆக்கத்துறைகள் விரிவடையும். இரு கல்வியிலும், மாணவனின் ஆக்க சக்தியை வெளிக்கொணர்தலே முக்கிய இடம் வகிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் கல்வி என்பதற்கும், அறிவு என்பதற்கும் அர்த்தம் தோன்றும்.

செம்பியன் செலவன்

ஈழத்தமிழிலக்கியப்' பரப்பிலே
புதுமையும், ஆற்றலும்மிக்கஆக்கிலைக்
கியங்கள் தொன்றவும், புதிய இலக்கி
யக் கருத்துக்கள் பரம்பவும், நமது
ஏக்குத்தின் சிந்தனைகளை எம் நாட்டின்
குழ்நிலையுடன், கலாசாரத்துடன்
இணைத்து எம்மண்ணின் வாழ்வோடு
எம்மக்களின் ஆசை அபிளாசைக
ஜோப் பிரதிபிலித்து இலக்கியத்தை
தேசியப் பிரச்சினைகளுடன் இணைப்
பதிலும்' கடந்த முப்பத்துமுன்று
ஆண்டுகளாக இயங்கி வரும் எழுத்
தாளரின் முத்த இலக்கிய நிறுவன
மான இலங்கை முற்போக்கு எழுத்
தாளர் சங்கம் கவனம் செலுத்தி
வந்துள்ளதாக யாழ்ப்பாணம்
நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில்
86.10.17இல் தாம்நடாத்திய எழு
த்தாளர் மகாநாட்டு அறிக்கையில்
கூறுகின்றனர்.

அவ்வறிக்கையைத் தொடர்ந்து
நோக்கும் போது, அதன் வரலாற்
றைப் படிக்கும் போது அது ஆற்றிய
பணி என பின்வருவன காணக்
கிடக்கின்றன.

1 தேசிய மரபினை இலக்கியத்தில்
வற்புறுத்தியமை.

2 தமிழ் இலக்கியத்தின் கொடுமூடிய
யான நாவலர் பெருந்தகையின்
வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை புதிய
பார்வையில் முன்னிறுத்தியது.

3 தமிழகுது தொண்டாற்றியவர்
களுக்கு விழாவெடுத்துக் கொரவித்
தமை.

4 ஈழத்து எழுத்தாளர், கலீஞர்கள்
முன்னெழுந்த பிரச்சினைகளுக்கு
முகம் கொடுத்தமை.

5 பண்டிதத்துக்கு எதிராகக் குரல்
கொடுத்தமை.

6 நடுநிலை விமர்சனம் என்ற ஒன்றில்லை என்பதனை வற்புறுத்தியமை.

7 இலக்கியத்தில் அந்நிய கலாசா
ரத்தின் ஊடுருவலையும், ஏகாதிபத்
தியத்தையும் எதிர்த்துப் போராடி
ஞமை.

8 ஈழத்துப் பத்திரிகைகளில் ஈழ
த்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு
முன்னுரிமை கோரியமை.

9 1957, 1962, 1963, 1975 ஆம்
ஆண்டுகளில் மகாநாடுகள் நடாத்தி
யமை.

10 ஆக்கங்களை மலினப்படுத்தல்
மொழிவளர்ச்சியை தடை செய்யும்.

விஞ்ஞான பூர்வமான ஆய்வுகளில்
'எளிமை' தருக்கப் போவியாகும்.

இந்த அறிக்கை மகாநாட்டிற்கு
முன்னரே சிலரின் கையில் கிடைத்
திருக்கவேண்டும். அதன் விளைவாக
'முகமுடியைக் கிழித்தெறியுங்கள்'
என்ற துண்டுப்பிரசரம் மகாநாட்ட
ன்று எல்லாருக்கும் வழங்கப்பட்ட
தது (இப் பிரசரத்தின் முக்கியபகுதி
திட்டமிட்டு வழங்கப்பட்டுள்ளது.)
இது எழுத்தாளர்களிடையேயிருந்த
பரப்ரப்பை ஏற்படுத்தி, மகாநாட்டில்
ஏதோ நடக்கப்போகிறது என்றும்
எதிர்பார்ப்பை ஊட்டியிருந்தது.
அதுமட்டுமன்றி இப்பிரசரமும்
இ.மு.ஏ. சங்கப் பிரகடனமும் ஒன்றுக்கீடு
கீட்டியபோது மகாநாடு கேலிக்குத்தாகி விடுமோ என்ற அச்சும்
பலரின் மனத்தில் பரவலாக எழுந்திருந்ததை அறியக்கூடியதாக
இருந்தது.

'எழுத்தாளர் மகாநாடு' என்று
கொட்டை எழுத்தில் சுவரொட்டி
களிலும், அறிக்கையிலும் அச்சிட்டி
ருந்த போதிலும் இது இ.மு.ஏ.

கள். தமிழ் ஈழத்தின் இன்றை
நிலை புரியாமல் வந்து நின்று அரசியல்
தீர்மானம் போடுவதும், அதற்கான விளக்கங்கள் என்ற பெயரில்
'பழைய ரெக்கோட்டை'ப் போடு
வதும் கண்டு அருவருப்பான ஆத்தி
திரழும் கொண்டது தெரிந்தது.

அரசியற் பிரகடனம் செய்திருந்த அறிக்கையில் எந்தவொரு
இடத்தில் தானும் இ.மு.ஏ.சங்கம்
தான் சார்ந்திருக்கும் அரசியற் கட்சியின் பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை
என்பதும் பலரின் கவனத்துக்கு ஆளாகியது. இதுவே மகாநாட்டை
சந்தேகக் கண்கொண்டு பலரைப் பார்க்கவைத்தது.

அரசியற் தீர்மானம் என்ற பகு
தியில் அரசு அடக்குமுறை கட்ட விழும் து விடப்பட்டமையைக் கண்டு
ஆழ்ந்த கவலை கொண்டுள்ளது...
தேசிய இனப் போராட்ட எல்லைக்
ஜோக் கடந்து தமிழ் மக்களிடையே
யும் நிலவும் சமூக -அசமத்துவத்தை
யும் சரண்டலையும் ஓவ்வாக்கொள்கைகளையும் தூக்கி எறியும் சமூகவிடு

முனிசிபல் முனிஸிபல்

ச. மகாநாடு என்பதனை எவரும்
மறுக்கமுடியாது. 'இன்றையநிலையும்
எழுத்தாளர்களும்' என்று சுவரொட்டிகளில் இருந்தாலும், நிகழ்
ச்சிநிரல் என்னமோ இ.மு.ஏ.ச.
சாதனைகளையும், அவர்கள்
வெளியிடுகிற அறிக்கை பற்றியதோர்
தெர்ந்தெடுத்த சிலரின் கருத்துரை
களும் (அக்கருத்துரைகள் எதுவாக
எப்படியிருந்தாலும் - கவலைப்படா
மல்) அதன் முன்மொழிதலும், வழி
மொழிதலும் அங்கீரிக்கப் படுத
லும் நிகழும் எனக் கூறியது வேடிக்
கையாக இருந்தது. இதனால், அங்கு
வந்திருந்த பழைய (இ.மு.ஏ.சங்
கத்திலிருந்து பிரிந்தவர்கள் கூட...)
எழுத்தாளர்கள் கூட அறிக்கை
வாசிப்பு, கருத்துரைகள் நிகழும்
போது இந்த அபத்தமான துணிச்
சலைக் கண்டு வியந்துபோய் நின்றார்

தலைப் போராட்டமாக மேற்கொல்
வதை இ.மு.ஏ.ச. வரவேற்கிறது.

இன்றைய தமிழ்மீது மக்களின்
விடுதலைப் போராட்டம் பற்றி இவர்கள்
ஆழ்ந்த கவலை தெரிவிக்கிறார்கள்... என்று சொல்லி விட்டு, சாமர்த்தியமாக சமூக விடுதலைப் போராட்டமாகவும் மாற்றி விடுகிறார்கள்.

இந்த விடுதலைப் போராட்டத்
தில் தங்கள் பங்களிப்பு என்ன என்பதை எந்த இடத்திலும் கூறுது
நமுகி விடுகிறார்களா? அல்லது
அச்சும் கொள்கிறோர்களா? உயிரை,
உடமையை, வாழும் இறையை தியாகம் செய்து போராட்டக்
கொண்டிருக்கும் நிலையில் இச் சங்கத்தினர் எத்தகைய பங்கினை வழங்கப்
போகிறோம்... அல்லது என்ன ஆலோசனை வழங்குகிறோம் எனக்கூறுத்து என்ன?

சம்பவாமி யுகே யுகே...

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இந்த இன விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு இவர்கள் வழங்கும் புத்தி ஜீவித்தனமான கருத்தென்ன? நான் கனம் போராட்ட வாதிகள் தான் என்று கூறுவதற்குச் சொன்ன உதாரணம் சபையில் சிரிப்பை வரவழைத்து.

'செ. கணேசனிங்கம், செ. யோகநாதன் போன்றேர் இன்று ஈழத் திற்கு வரமுடியாமைக்குக் காரணம் அவர்களை இராணுவத்தினர் தேடிக் கொண்டிருப்பதுதான்.'

இக் கூட்டத்தில் வெளியிடப் பட்ட கருத்துக்கள் யாவும் 'கொல்லர் தெருவில் ஊசி விற்ற கதை' தான். களத்தில் போராடும் வீரரே இருந்த அவையில் போராட்டம்... இன் விடுதலை என்று பேசியதும் வந்திருந்த பார்வையாளர் மத்தி யில் ஒருமைப்பாடு- இன விடுதலை- சர்வதேசியம்- போராட்ட வாழ்வு எல் லா வற் றை யும் ஒன் ரூ கப் போட்டு, முன் பின் முரணைகப் பேசி யதும் வெறும் வெற்று வேட்டுத் தான்.

அமைப்புக்களிடமும், ஏனைய முற் போக்கு அமைப்புக்களிடமும் நமது பிரச்சனைகளை, வேதனைகளை, போராட்ட மூலகாரணிகளைத் தெளிவாக விளக்கி, அவர்களையும் நமக்குத் துணையாக்ககொண்டு வந்தாலே பெரிய காரியமாகும்.

ஞானம்

கடைசிக் சொந்தமும் இதோ சுடலையை நோக்கிக் கொண்டாடி வர்கள்.

அக்னியில் அடங்கப்போவது அவள் உடல் மட்டுமல்ல.

என் ஆசை... அபிலாசைகள்... ஆனந்தம் எல்லாமே எரிகிறது.

கட்டை குத்தி முதல்... சமஸ்காரம் செய்யவந்த அனைவரும் தங்கள் சன்மானத்திற்காக போராடுகிறார்கள்.

எங்கும் வெறுமை. குன்யம், வெறுப்பு

நாய் ஒன்று குரைக்கிறது. பார்வை அங்கு விழுகிறது. பினம் சுட்ட இன்னேர் சாம்பல் மேடு.

அதில்— அந்த நாய் குட்டிபோட்டு, குடும்பத்தோடு...

செவ்வலரி ஒன்று ஏராளமாக புஷ்பத்துக் குலுங்கிக்கொண்டு, அதற்கு நிழல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. மனம் திடீரென விகிதத்து.

— அநையிகா

முகமுடிகளைக் கிழித்தெறியுங்கள்

இன, மொழி ஒடுக்குமுறைகளுக்கெதிரான தமிழ் மக்களின் குரல்களை வகுப்புவாதமென முத்திரைகுத்தி, சிங்கள இன வெறியுடனும், சிங்களப் பேரினவாதத்துடனும் அதனைச் சமப்படுத்தினர். இப்பார்வைக் கோளாறில் இருந்தே, இவர்களுடைய மோசமான நிலைப்பாடுகள் எழுந்தன இதன்மூலம் ஒடுக்கு முறைக்கெதிரான கலை, இலக்கியங்கள் பரவலாய் வளர்ச்சியறுவதைத் தடுத்தனர்.

தனிச் சிங்கள சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, 'நியாயமான அளவு' தமிழ் உபயோகத்தை மட்டும் வலியுறுத்தினர்.

1970 — 77 காலப் பகுதிகளில் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா அரசு தமிழ் மக்களுமேல் தினித்த தரப்படுத்தல், புதிய அரசியல் அமைப்பு, தோட்டங்களைத் தேசிய மயமாக்குதல் என்ற போர்வையில் தமிழ்த் தொழிலாளர்களை வீதிக்கு விரட்டியமைப்போன்ற, இனப் பாரபடச் நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவுதந்தனர்.

1974 இல் உலகத் தமிழாய்வு மகாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெருமல் செய்வதற்கு சிறிமாவோ அரசு முயன்றபோது அதற்கு ஒத்தாசை புரிந்ததோடு, அந்த நோக்கம் இறுதியில் நிறைவேருத்தபோது மகாநாட்டையே பகிஷ்கரித்தனர்; மகாநாட்டின் இறுதிநாளன்று பொலிவார் நிகழ்த்திய ஒன்பது தமிழர்களின் கொலைகளைப் பற்றியும், ஐம்புறநியுரித்துக்கும் மேற்பட்ட தமிழ் மக்கள் மீதான தாக்குதலைப் பற்றியும் மௌனம் சாதித்தனர்.

கொழும்பு பண்டாரநாயக்கா மண்டபத்தில் பெருமளவு தமிழ் எழுத்தாளர்களையும் ஒரு சில சிங்கள எழுத்தாளர்களையும் கூட்டி தமிழ் மக்களை ஏமாற்றும், போலியான தேசிய ஒருமைப்பாடு மகாநாட்டினை 1975 இல் நடத்தினர். அதில் கலந்துகொண்ட அன்றைய பிரதமர் சிறிமாவோ அம்மையும், மந்திரி ரி. பி. இலங்குத்தினவைம், 'தமிழர்களிடமிட்டான் இன வாதம் உள்ளது என்றும் தமிழர்களைப் பயமுறுத்துகிற மாதிரியும்' பேசியபோது வெட்கமற்ற முறையில் மௌனிகளாயிருந்தனர்.

1980 இல் சங்க வெளிவிழாவை, இனவெறி ஐ. தே. க. அரசின் அமைச்சரான இராசதுரையை அழைத்துக் கொண்டாடி வர்கள்.

1983 இல் பாரதி நாற்றுண்டு விழாவையும், இதே ஐ. தே. க. அரசின் சபாநாயகரை அழைத்தே கொண்டாடினர்கள்.

1983 இல் விமர்சகர், கலைஞர்களான நித்தியானந்தனும், நிர்மலாவும் பயங்கரவாதத் தடைச்சுட்டத்தின் கீழ் தடுக்கப்பட்டிருந்த போதும் குரலெழுப்பாது, மௌனம் சாதித்தனர். இது தொடர்பாக அந்த வருடம் அறிவிக்கப்பட்ட சாகித்தியமண்டலப் பரிசுகளைப் பகிஷ்கரிக்குமாறு கோரிக்கை விடுத்த, ஒன்பது கலை இலக்கிய அமைப்புக்களின் முயற்சிகளை ஆதரிக்காததோடு, அதனைக் கண்டித்து அரசுக்கு வால் பிடிக்கும் வகையில் அரசுப் பத்திரிகையான தின்கரனில் எழுதி வந்த எஸ். திருச்செல்வத்திற்கு (முன்னால் ஈழமுரசு ஆசிரியர்) ஆதரவாகவும் நடந்து கொண்டனர்.

சமீபத்தில் 'சழநாடு' பத்திரிகையின் கொழும்பு நிருபர் இ. கந்தசாமி நான்கு மாதங்கள் வரை அரசினால் தடுத்து வைக்கப் பட்டிருந்தபோதும், எதிர்ப்புக் குரலின்றி மௌனம் பேணினர்.

1. புங்குடுதீவு கலை இலக்கிய நண்பர்கள்
2. புதுச்சூரை
3. அனவெட்டி நூயியு யடைப்பாளிகள் வட்டம்
4. அலை இலக்கிய வட்டம்.

கூட்டத்தில் கேட்டவை

“ஓப்பிரேசன் சுக்ளஸ். நோயாளிதான் அவுட்”
 “நேரத்தோட வந்ததால் ஒரு நன்மை. ஒரு லெட்டர் பாட், ஒரு போல்பொயின்ட் கிடைத்து.”
 “ஏன் பனம் பாணம் கிடைக்கேல்லியா” - சிரிப்பொலி.
 “இ. மு. எ. சங்கம்தாம் மறக்கப்படும் போதெல்லாம் செய்யும் வீளம் பரம்தான் இது. ஆன் சேர்ப்பு முயற்சி இது.”

“பொடியன் கேட்ட கேள்விக்கு இவங்களால் பதில் சொல்ல முடியா மத்தான் போச்சு...”
 “எங்கட கூட்டத்தைப் பற்றிக் கணக்கக் கதைக்கிறவை இதுக்கும் மேலாக செய்து காட்டட்டுமன் பாப்பம்.”

“இந்தக் கூட்டத்தின் மூலம் என்ன தெரியுமே... சமூரக இரண்டா வது ஆண்டு விழாக் கூட்டம் முடிஞ்ச பிறகு நாங்க கொஞ்சப் பேர்... நான், சாந்தன், நா. யோகேந்திரவிங்கம், செம்பியன், நல்லை அமிழ்தன், புதுவெராதேயன் எல்லாருமாகுடி” எழுத்தாளர் எல்லாரும் சம எழுத்தாளர் என்ற பெயரில் ஒன்றுகேம்து போராட்டுக் களத்தில் எழுத்தாளர் நிலையும் பங்கும் என்பதுபோல் ஒரு பிரகடனம் செய்து இலங்கை பூராக அனுப்பவேண்டும் ஏன்று யோசித்து முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கத்தான் இவை முந்தி எல்லாத்தையும் குழப்பிடுபோட்டினம்...”

இலங்கையில் ஒரு வாரம் - கல்கி

உண்மையான தமிழன்பைக் காணவேண்டுமென்றால் யாழிப்பாணத் தில்தான் காணவேண்டும் மற்ற இடங்களில் வசிக்கும் தமிழர்களிடம் தமிழன்பு இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் சில இடங்களில் உள்ள தமிழர்கள் தமிழன்பை ஒழித்து வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். துப்பறியும் நிபுணர்க ணாக்கொண்டு அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் சில இடங்களில், வெடிமருந்து வைத்துப் பாறையைப் பிள்ளதால் தமிழன்பு சிறு ஊற்றுக் கேட்க வேண்டும். இன்னும் வைத்துப் பாறையைப் பிள்ளதால் தமிழன்பு வேறு பாலைகளின் மீது துவேஷமாகப் பரினமித்துக் கோரதாண்டவம் செய்கிறது. ஆனால் யாழிப்பாணத்திலும் யாழிப்பாணத் தமிழர் உள்ள இடங்களிலும் தமிழன்பு வெளிப்படையாக அதனுடைய இனிமையான வடிவத்தில் பொங்கிப் பெருகுவதைக் காணலாம்.

நேயர்களே,

நாட்டின் தமிழ்ப்பாகங்களில், பலவிடங்களில் பாடசாலைகள், கல்லூரிகள் அகதிமுகாம்களாகவும், இராணுவ முகாம்களாகவும் மாறியுள்ள நிலையில், தகுந்த ஆசிரியர்களே, கல்வி வசதிகளே அற்ற நிலையில் வாழும் மாணவர்களுக்கு சிறப்பாக உயர்கல்வி மாணவர்களுக்கு - ‘அமிர்தகங்கை’யால் ஏதாவது உதவிபுரிய முடியுமா? எனக் கேட்டுவந்த பரிதாபகரமான குரலை செவிமடுத்ததால், எமது ‘கங்கை’ மாணவர்களுக்கான பாடங்களை - வெளிபிடுத் தீர்மானித்துள்ளது.

கல்விப்பாடங்களை வழங்குபவர்கள் அனைவரும் தத்தம் துறைகளில் பிரபலமானவர்கள். காகிதப் பஞ்சமும், பொருள் விலையேற்றமும், - பத்திரிகை விற்பனைப் பரப்பு நாளாந்தம் குறுகிவரும் வேலையிலும் இம்முயற்சியை மேற்கொள்வது நமது சந்ததியினரின் நன்மைகருதியே.

இதுபற்றி உங்கள் கருத்தை அவசியம் எழுதுங்கள்.

சொக்கன்

நாடறிந்த நற்கவிஞர்: செஞ்சொற் பேச்சாளர்: தமிழரிஞர்: கல்வி மான், நாடகாசிரியர்: நாவலாசிரியர்: சிறுக்கதை எழுந்தாளர்: நால்களைத் தேடித் தெரிந்து பெற்றுப் படிக்கும் சிறந்த வாசகர்: அவற்றை வாசகர்களுக்குச் சுவையோடு மீண்டும் வழங்குவதில் திரிப்ராந்தகன் எல்லா வற்றிற்கும் மேற்கூங்கிலமொழியிலிருந்துதமிழுக்கு மொழி பெயர்ப்பதில் மிக மிகவுள்ளனர். பொருளோ, சொல்லோ தவறுமல் தமிழ்மரபு மூன்றுவதுவாக்கியங்களைப் பெயர்த்து, படிப்போருக்கு எளிதில் விளங்கும் வண்ணம் வழங்குவதில் மன்னன் இவ்வளவும் இங்கு எதற்காக.

கடந்த எட்டு இதழ்களில் ‘உலகப் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளரும், ஓவியரும், திரைப்பட டைரக்டருமான சத்தியஜித்ரேயின் பத்திரிக்கந்த, நாவலை எளிமையும், உணர்ச்சியும் மிக்கஅழகு தமிழில் மொழி பெயர்த் துத்தந்தவர் இந்த—

சொக்கன். தான்!

நாவல் வெளிவரும் போதே இதைத் தமிழில் தருபவர் யார்? ... என் நேரிலும், எழுத்திலுமாகக் கேட்ட அன்பர்கள் பலர். பெயர் போடாமையே பலருக்கு அதில் அதிக ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தியதையும் நாம் நன்கு அறிவோம்.

கல்லூரி உயர் அதிபர்களில் ஒரு வராக இன்று விளங்கிவரும் சொக்கன் அவர்களைவிட - சிறுவர் உள்ளதைப் புரிந்து கொண்டு இதனைத் தமிழில் தர யாரே வல்லவர்கள்?

செம்பியன் கெல்வன்

நீத்சன தரிசனம்

க. பாலசுந்தரம்

அருடேபிருந்த செற்றியில் குந்தியிருந்தன. அவை தமது நெடியைப் பறப்பத் தொடங்கின. ஏற்ப போகும் பிறின்சிபவின் பிரம்பைக் கண்டு கள்ளுநெடி பதுங்கவா போகிறது:

தானே உங்களைப் பேராதனை யூனிவிசிட்டிவரை படிப்பித்தார்?

மனோகரவின் கையில் குந்த கரம் கஞ்சிகை, சிறகடித்துச்சென்று ஸ்ரீதேவியின் செந்தூரக் கண்ணக் கிலே முத்தம் பதித்தது.

அதேவேண ஏ. ஜி. ஏ மனோகர எது போட்டிக்கோவை கண்ணுமுடியோடு அண்மித்துவிட்ட முருக வின் காலில் ஓர் அபாய அறிவியை ஒசை கேட்டது. திரும்பிப் பிரதான விதியைப் பார்த்தான்; விழுந்தடித் துச் ஸ்ரீதேவிக்கும் மனோகரனுக்கும் இடையால் சென்று சமீயற்கட்டை அடைத்தான்.

உதவி அரசாங்க அதிபர் மனோகரன் தனது ஆந்தை விழிகளால் மனோகி ஸ்ரீதேவியை முறைத்துப் பார்த்தார்.

சவாரி ஒடிக் கண்ணத் தானிகள் காயால் நூரை தள்ளுவதுபோல, கண்ணுமுட்டிக்கு மேலே நூரத்தி ருந்த கள்ளில் கொற்பழும், நூரையில் பெரும்பகுதியும் மனோகரனுக்கு

769 நெடுஞ்சாலை வழியாகக் குகுடுத்துக்கொண்டு ஒரு சி. ரி. பி. பஸ்லின் முன்னே வேகமாக வந்த ஸ்கூட்டர் ஓய்ந்தது. பிறின்சிபவ் கேற்றின் முன்னே ஸ்கூட்டரை நிறுத்திவிட்டு, இருபக்கமும் நின்ற செவ்வாரத்தம் பூக்களின் வண்ண வகைகளை ஒன்று, இரண்டு மூன்று எண்ணியைப் படி தமது பதவிக் குரிய அதிகார மிடுக்கோடு நடர்து சென்று மனோகரவின் கோட்டிக் கோவை அடைத்தார்.

ஏ. ஜி. ஏ. மனோகரவின் எள் மூம் கொள்ளும் வெடித்த முகம் திட்டிரென வேஷம் மாறிப் புண்ணகை பூத்தது.

“குட மோனிங் பிறின்சிபவி! கே கம் இன்.”

சிந்திய கள் நுரை செற்றியில் கொண்டிருந்தது. உடத்தைக் கடித்தபடி அதன் மேல் அமர்ந்திருந்தார் ஏ.ஜி.ஏ. அவர்கள்.

பிறின்சிபல் அழைப்பிதழை ஏ.ஜி.ஏ.யிடம் நீட்டினார். அடுத்தவாரம் பிறின்சிபலின் கல்லூரியில் நடைபெறவிருந்த விழாவின் கதாநாயகன் எ.ஜி.ஏ. மனோகரன்தான்.

குசிளிக்குள்ளிருந்து கள்ளுமட்டியோடு வந்து தனது மானத்தை மைத்துணன் முருகன் கப்பலேற்றி விடுவானே என்ற அச்சம் மனோகரனது நெஞ்சைக்கிள்ளிக் கொண்டிருந்தது.

அதேவேளை முனை கரனின் தலைக்கு மேலே சுவரில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த நாற்பதோ நாற்பத் திரண்டு வயதில் எடுத்த மனோகரனது பாட்டியின் படத்தை அன்றும் பிறின்சிபல் இமை கொட்டாது பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

“உந்தக் கண்களிலிருந்து வெளி வரும் காந்த ஒளியோடுதான் அந்தச் சுகந்தம்... ஒருவேளை அவள் தானே... தினமும் வீட்டுக்கு வரும் அவணைக் கேட்டிருந்தால் தெரிந்திருக்கும்...” இவ்வாறு பிறின்சிபலின் தினவலைகள் தத்தவித்தன. பிறின்சிபலுக்கே அந்தப் பாட்டியின் மர்மந் துவங்குவில்லையன்றால்..... ?

‘கோவத்தையே மாற்றவல்ல கால வெள்ளம் நிஜங்களையே வெறும் கற்பண்யாக்கவும் வல்லதா?’ என்ற தத்துவ விசாரணையில் பிறின்சிபல் ஈடுபட்டிருந்தவேளை

ஸ்ரீதேவி பிறின்சிபலிடம் ஒரு கோப்பை கோப்பியை நீட்டினான்.

பிறின்சிபல் கோப்பியை வாயில் வைத்தபோது வேறொரு நெடி அவருக்குத் தினம் தினம் பழக்கப்பட்ட நெடி அவர் முக்கில் தன் இளத்தை ஊடுருவிக்காட்டியது.

‘வெளியே எவ்வளை சேர்?’ என்று கூல் எழுப்பினான்.

ஏ.ஜி.ஏ. அவர்கள் வாசறபடி யில் நின்றபடி அந்தக் கிராமசேவக

னுக்கு “சரி ஒபிசுக்கு வரத் தெரியாதா?” என்று பதில் சொல்லி அவனை அனுப்பிவிட்டு வந்தார்!

கோப்பியைச் சுவைத்தபடி,

“மில்டர் மனோகரன், நாளைக்கு வெள்ளிக்கிழமை.....” என்று பிறின்சிபல் வாக்கியத்தை முடிக்க முன்னரே,

“ஓ மறந்தே விட்டேன். நிச்சயம் நாளைக்காலை ஒன்பது மணிக்கு கெல்லாம் வந்துவிடுவேன். பப்பிக் கொல்லோடு தானே?” என்று ஏ.ஜி.ஏ. பதில் அளித்தார்.

பிறின்சிபல் வாசறபடியைக் கடந்த சமயம், செழித்து ஒங்கி வளர்ந்த செவ்வரத்தஞ்செடிகளோ ரமாக முருகன் மறைந்து மறைந்து இடுபை வளைத்து, தலையைக் குனிந்து செல்வதை ஏ.ஜி.ஏ. ஐயா அவர்கள் கண்டுவிட்டார். பிறின்சிபல்?

“பிறின்சிபல் சேர்!”

திகைப்போடு பிறின்சிபல் திரும்பினார். காரணம் கடந்த மூன்று மாத காலத்தில் ஒரு நாளாவது ‘சேர்’ மரியாதை கொடுத்துப் பிறின்சிபலை ஏ.ஜி.ஏ.ஐயா அவர்கள்கண்டு மனோகரன் அழைத்தது கிடையாது. முருகனைப் பிறின்சிபல் கானது திசை திரும்பாமலே ‘சேர்’ என அழைத்தார்.

மீண்டும் கதை வளர்ந்து முடிந்தது. பிறின்சிபலின் ஸ்கூட்டர் அவரது வாடகை வீடு நோக்கிச் சந்தியிக்க 769 பல் செல்லும் நெடுஞ்சாலை வழியாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

‘நல்லவேளை உன்டை அண்ணன் முருகனைப்பிறின்சிப்பல் காணவில்லை. கண்டிருந்தால்...’ ஏ.ஜி.ஏ. தன் மனைவி ஸ்ரீதேவியின் இடுபைத் தழுவிய கூந்தலை இரசித்தபடி கூறி னர்.

எனினும் பிறின்சிப்பல் முருகனைக் கண்டிருப்பாரோ என்ற ஒர் அரிப்பு எதோ செய்தது.

ஸ்ரீதேவி தனைந்து நெடி விசிக் கொண்டிருந்த செற்றி மூலையை உற்றுப் பார்த்தபடி,

‘உவர் பிறின்சிபலுக்குச் சொந்த ஊர் எது?’ என்றார்.

“அச்சுவேலிப் பக்கம்.”

“மாமாவின்டை அம்மாவும் அச்சுவேலிப்பக்கந்தானே”

“உவருக்கு நாங்கள் ஆர்என்று தெரியுமோ?” —ஸ்ரீதேவி

“மாறி வந்து மூன்று மாசந் தானே. தெரியாதென்று நினைக்கிறன். இல்லாவிட்டால் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் என்னை தீட்டவில் சாப்பிட அழைப்பாரா?..”

“எனக்கென்னவோ நீங்கள் அவர் வீட்டை அடிக்கடி போவதும் குடும்ப நண்பர் போலப் பழுவும் பிடிக்கவில்லை.”

“ஏன்?”

‘அவை என்ன சாதியோ? எங்கடை சாதியை அறிந்தால் வீட்டுப் பழியிலே கால் வைப்பிவிமா?’

“அதுக்குத்தான்தி உன்டை அண்ணன் முருகனைக் கள்ளு முடியோடு இலங்கை வரவேண்டாம் என்று சொல்லுறஙன்.”

ஆத்திரம் அகோர தாண்டவஹாடிய மனோகரனின் கண்களில் கொதி நீரலைந் தொட்டு பொங்கி வழிந்தன. ஏ.ஜி.ஏ.மனோகரனின் கண்கள் வான் முகில் நீலத் தீந்தை பூசிய சிற்றிங்றாம் சுவரின் நிலைத்திருந்த அவனது பாட்டியின் புகைப்படத் தில் நிலைகுத்தி நின்றன.

மனோகரன் யூனியன் கல்லூரிக்குச் சென்று வந்த காலத்தில் அவனது பாட்டி அடிக்கடி சூறிய அச்சோக காவியத்தின் சில சொற்கள் அறுந்து முறிந்து நொருங்கி... அவனது காதுகளில் எதிரொலி நாதத் தில் கேட்கின்றன.

“நான் குமர். அவ்மானந் தாங்காமல் கால் போன்போக்கிலே கணைப்பில் பணைவட்டுக்கையிருந்து.

உண்டை தாத்தா. அது கடவுள். அது கைதந்திருக்காட்டி என்கதை. ஸ்ரேரறியா ஒருத்தியின் சவமா கியிருக்கும். நீபடிச் பழிவாங்கக் கூடாது. எங்கடை சாதிக்கு புது வழி.”

பிறின்சிபல் வீட்டுக் குசினிப்பக் கம் ஓர் ஒங்கி வளர்ந்த இதரை வாழை ஓரம் முருகன். அவன் ஒரு வெள்ளோப் போத்தவில் கள்ளொ நிரப்பிக் கொண்டிருந்தான்.

“முன்னர் கொண்டைப் புளா வில் குடித்தவர்கள். இப்ப...” தனக் குள்ளே தானே சிரித்தான், முருகன்.

பிறின்சிப்பல் வீட்டின் குசினியை அண்டிய அறையின் வெள்ளோக் கதவு ஒவென்று திறந்திருந்தது. கதவோரமாக அந்த அறைக்குள்ளே முருகன், பொவில் பண்ணியதால் பள்ளத் துக்கொண்டிருந்த சீமேந்து நிலத் திலிருந்து இட்டலி சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான். தட்டுவத்தில் அல்ல. வாழை யிலையில்.

திருமதி பிறின்சிபல் அலுமினி யச் சாம்பார் கும்பாவோடு சாப்பாட்டறைப் பெரிய கதவுகள் இரண்டையும் திறந்தாள்.

காலைப்பொழுது ‘போய் வருகி நேன்’ என்று விடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளையிலும், சாப்பாட்டறையில் பிரகாசித்துக் கொடிருந்த நூறு உவாட்ஸ் பல்ப் ஒன்று இருள் முழுவதையும் விழுங்கிவிட்டு, சாப்பாட்டறை மேசையில் இட்டலி புசித்துக் கொண்டிருந்த இரு மேல் மட்ட ஜியாக்களையும் எண்ணி எண்ணி டிமின்னி மின்னிச் சிரித்தது.

அந்த பல்ப் ஒரு வேளை பிறின்சிபல் ஜியாவின் பாட்டன் சின்னத்தும் பியாரை நினைத்துச் சிரித்திருக்கலாம்’ அல்லது 1938 ஆம் ஆண்டில் பருத்தித்துறையிலிருந்து பட்டணம் வரை சேவையிலிடுபட்ட பளரதம் என்று பெயரிடப்பட்ட பஸ்ஸை நினைத்தும் சிரிக்கலாம்.

சாப்பாட்டு மேசைக் குசன் கதிரையில் இருந்த இரு கண்கள் குசினியை அடுத்த அறையில் சிமேந்து நிலத்தில் சம்மாள்

மிடிகுந்த கட்டுமெல்தான் உருவத் தின் கண்களை நேருக்கு நேர் சந்தித் தன். எட்டு விநாயிகள் கூடச் சமய வில்லை.

முருகன் இட்டலி சாப்பிட்ட குறையில் மிரண்டு எழுந்தான். சாப்பிட்ட வாழையிலையை மட்டு மல்ல, கள்ளுமுட்டி, பாளைக்கத்தி யையும் எடுக்கவில்லை. முருகன் வெருண்டு பாய்ந்து சென்றான். அவன் கண்களைக் குந்திய கட்டிகள் அவன் இதயத்தையே சீறிக்கிழித் தன்.

ஒரு கதவி வாழை ஓரம் முருகன் ஒழிந்து நின்றான். அலம்பாத விரல்களில் ஒட்டியிருந்த இட்ட வியை அவனது வாய் குப்பியபடியிருந்தது.

முருகன் மேலே வாழையைப் பார்த்தான். ஆளாவுயரப் பெரிய வாழைக்குலை. கீழ்ச் சீப்புக் காய்கள் மேற்சீப்புக் காய்களோப் பார்த்து,

“அடிமட்டத்திலுள்ள எங்களை மேல் மட்டத்திலுள்ள நீங்கள் நசிக் கின்றீர்கள், இம்சிக்கிறீர்கள், வதைக் கிறீர்கள்,”

என்று வியாக்கியானஞ் செய்ய அவை என்ன வாய்த்தவளத்துக்கு விழாசகின்ற சட்டத் தரணிகளா?

வாழ்க்கையில் முதன் முதலாக முருகனே ஒரு கேள்வி, சக்கர வாணமாகச் சமுற்றியது, அவனது சிற்றனை மோர்ப் பாளை மத்தாக சமுன்று கடைந்து எடுத்த ஏச்சச் சனியன் எரிச்சலா? புகைச்சலா? ஆத்திரமா? பொருமையா? யார் மீது?

முருகனைக் காணவில்லை.

சிற்றிங் றாம் முதிரைக் கதவுகள் பள்ளாத்து ஒளி வீசியது போல மின்னிக் கண்களோப் பறித்த முடியில்லாத தனது உச்சந்தலையைத் தடவியபடி பிறின்சிபல் மொள்ளமாக இட்டலியைப் பிசைந்தபடி இருந்தார். அவரது மனக்கண் மூன் இளமைக்காலச் சம்பவமொன்று திரைப் படக்கணவுக் காட்சிபோல நிதர்சன

தரிசனம் கொடுக்கத் தொடங்கி யது.

❖

1938 ஆண்டு செப்டம்பர் 22ந் திகதி. பவளரதம் என்று நாமகர னம் குட்டப்பட்டநீல நிறச் சிறிய பஸ் ஒன்று பருத்தித்துறையிலிருந்து புலோலி, மந்திகை, நெல்லியடியைக் கடந்து புறப்பொறுக்கியை அடைகிறது.

சுந்தி ஆலமர நிழலில் பஸ் நிற்கிறது. ஒரு இளம் பெண் பஸ்ஸான் ஏற்கிறான். அவளது சேலை மார்பின் மேற்பகுதி தெரியக் குறுக்காகக் கடப்பட்டுள்ளது. தோளி விருந்த சால்வையை அறையில் சுற்றியபடி அவள் கணவனும் பஸ்ஸினுள் ஏற்கிறான். கொண்டக்டர் பஞ்சடைந்த குசன் இருக்கையை எடுத்து எங்கோவைத்துவிட்டு மரப்பலகை இருக்கையைச் சுட்டிக் காட்டுகிறான். அந்த இரு ஜன்மங்களும் மரப்பலகையில் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கின்றன.

பஸ்ஸாக்குன் ஒரு பத்து வயதுச் சிறுவன். பெயர் ராஜா. அவன் தனது இருக்கையை தடவிப் பார்க்கிறான். பஞ்சின் மெதுமை. அவனுக்கு இனிமையாக இருக்கிறது.

“ஓரே பஸ். ஓரே பயணம். ஓரே மனிதர். ஒரு விலங்கு பஞ்ச மெத்தை இருக்கையிலே, வேலெரு விலங்கு மரப்பலகையிலே பயணம்.” என்று அச் சிறுவன் சஞ்சலமடைய வில்லை. | ‘நான் என்ன இருக்குமதி செய்த பான்த்துக்கு உள்ளூர் லேபல் ஒட்டும் வியாபாரியா?’ என்றும் அவன் கேட்கவுமில்லை.

தன் வீட்டுக் குமரின் குறையை முடி மறைத்து கல்யாணச் சந்தையிலே அதன் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக அடுத்த வீட்டுக் குமர்களைச் சந்திக்கிமுக்கிற சமூகத்தின் வாரிசுதானே அவன். அச்சிறுவனுக்கு உள்ளூர் எதோ ஒரு மகிழ்ச்சி, மரப்பலகை ஜன்மங்களோப் பார்த்த போது.

பவளரதம் ஒவென்று பரந்த வகை வெளிக்குன் நுழைகிறது.

"சொத்தி முனி பின் விரு வேலோயில், தனது மனவியைச் சந்திக்கும் வாசஸ்தவமான அரசமரம் உத்தான்" என்று யாரோ ஒரு பிரயாணி கறிய வார்த்தைகள் ராஜ்யின் தாதுவில் தெளிவாகக் கேட்கின்றன.

ராஜ்யன் பவளரத ஜன்னாஹாடாக அரசு மரத்தைப் பார்க்கிறுன். அரசு மரம் மறைந்துவிட்டது. வல்லி வெளிதான் அவனுக்குத் தெரிகிறது.

அங்கோன்றும் இங்கோன்றுமாக இரண்டொரு ஈச்சம் பற்றைகள். பெருமளவுக்கு நீர் வற்றி விட்ட பறவைக் கடதுக்கு அப்பால், தொட்டம் தொட்டமாகத் தாளைகள்.

தாளைகளைக் கண்டதும் ராஜ்யின் உணர்வைகள் துள்ளிக் குதிக்கும்.

பவளரதம் தாத்தாவின் மாடுகளைத் தரவையிலே மேய்க்கும் வள்ளிபின் தோற்றம் ராஜ்யின் கண்களை நிறைக்கிறது. வள்ளி அடிக்கடி தனை வையிலிருந்து கொண்டு வந்து கொடுக்கும் தாளம் பூவின் மன்மத நறுமணம், உயிர்பெற்று அவனது ஆம்புலங்களையும் மயக்குவது போல இருக்கிறது.

இப்பொழுது வீதியோரப் பூவரக்களும், அவற்பல் வேலிகளும் மன்குடிசைகளும் ராஜை னுக்கு எதிர்த் திசையில் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன.

பவளரதம் பஸ் அச்சுவேலிச் சந்தியில். கறன் பிடித்த பெரிய அழுக்கு மூக்குப் பேணிகள், கெளர் வம் பேசும் ஒரு கடைக்கு மூன்னே நாடித்துடிப்பின்றி நிற்கிறது.

அச் சிறுவன் பவளரதத்தின் ஜன்னாஹாடாக பாழ்ப்பாணத்தை நோட்டம் பார்க்கிறுன்.

கி. மு 7000 லிருந்து இன்று வரை மனிதனின் சாதனைகள் சில

- கி. மு 7000 — எகிப்திய பிரயிட் கோபுரங்கள்.
- 3000 — மெசோபொட்டாயியா நீர்ப்பாசன திட்டம்.
- கி. மு 1000 — பரிலோவியா - தொங்கும் தோட்டம்.
- சினா - பெருஞ் கவர்.
- கி. பி 100 — யப்பான் ஜின்டோக் சக்கரவர்த்தியின் சமாதி.
- யான்ற்சே ஆற்று கால்வாய் - கிடை.
- கி. பி 500 — தலைய் வாமா மாளிகை - திபெந்.
- கி. பி 1000 — அங்கோர் கோயில் - கம்பூசியா.
- கி. பி 1500 — தாஜ்மகால் - இந்தியா.
- கி. பி 1800 — கேப்ரவன் கெம்ரோ ரயில்வே - ஆப்ரிக்கா.
- கலெஸ் கால்வாய் - எகிப்து.
- எம்பயர் ஸ்டேட் கட்டடம் - நியூயோர்க்.
- சுபெல் கோபுரம் - பாரிஸ்.
- கி. பி 1900 — ராண்ட் சைபீரியன் ரயில்வே - சோவியத் தூண்டல்.
- கி. பி 1950 — அல்வான் அணை - எகிப்து.
- ஸ்புடனிக் திட்டம் - சோவியத் தூண்டல்.
- வடகடல் எண்ணைக்கிணறு - இங்கிலாந்து.
- 'நாசா' வின்வெளித்திட்டம் - அமெரிக்கா.
- குரிய சுதிப் பொறியில் திட்டம் - எலிபோனியா.

தொடர்பு-கண்ணன்

ஒரு தேநீர்க்கடை. உச்சே ஒரு மனிதன். அவன் ஒரு வாங்கி விருந்தபடி கறன் படித்த மூக்குப் பேணியால் தொண்டைக்குள்ளே தேநீரை உற்றுகிறான். கடைக்கு வெளியே ஓர் ஆதமா அது போத தவில் கொடுத்த தேநீரை மடக் மடக்கெனப் பருகுகிறது.

யாழ்ப்பாணத்து ஆணிவேரின் இவச்சளையை அச்சிறுவன் பார்க்கிறான். போத்தலோடு வெளியே புரட்சி செய்யாமல் நின்ற அந்த ஆத்மாவிற்காக அச்சிறுவன் இரக்கப்படவில்லை.

நந்த ஆத்மாவின் உடன்பிறப் பான காந்த விழி கொண்ட ஒருத்தி அவனுக்காக அச்சிறுவன் தண்ணையே பலி கொடுக்குமளவிற்கு பின்னர் ஒரு நாள் உந்தப்படப் போகிறான். அதை அவனு பின்கூசு வத்சம் அச்சமையும் எடுத்தியம்பவில்லை.

பிறின்சிபலின் மனத்திரையில் ஒடிக்கொண்டிருந்த, 1938-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 22 ஆம் திகதி நடந்த காட்சி திடீரென அறிகிறது.

X

பிறின்சிபல் தன் அருகே குசன் கதிரையிலிருந்த உருவத்தைப் பார்க்கிறார். அவ்வகுவத்தின் வலக்கை இட்டவியைப் பிசைந்து கொண்டே பிருக்கிறது. இடலி உணவுக் கால் வரப் பயிராகத் தனது பிரயா ஏத்தைத் தொடராமல் இலையிலேயே அசையாமல் குந்திக் கொண்டிருக்கிறது.

பிறின்சிபலின் கண்கள் வாசு ஜாடாக வெளியே தேடுதல் தடத் துகின்றன. முருகன் இல்லை. அவனு சென்று மூட்டியின் வெண்டுறை சிரிக்கிறது.

பிறின்சிபலின் கற்பண்டில் மீண்டும் ஓர் இளமைக்கால மிகுங்குத்தனமான ஒரு நிகழ்ச்சி. அது ரெண்டாண்ட் திரைப்படமாக ஒடத் தொடங்குகிறது.

1939-ம் ஆண்டு எங்கும் புத்தாடகளின் புதுமணம். புதுவருடப் பிறப்பின் குதாகலம்.

அங்கவேளியை அடுத்த ரீராமத் தான்.

“புது வருடப்பிறப்பன்று அப்படியொரு அலங்கோலம் நடக்க வேண்டும்?

புத்தாடை அணிந்த இளமட்டங்கள் ஒர் இராட்சத் புளியின் கீழே ஒன்று கூடுகின்றன.

இரு துடிப்பான் கவர்ச்சியான இலைகள், இடக்கையிலிருந்த புள்ளை பிழ்னே நீட்டி வலக்கையிலிருந்த கிட்டியால் ஸாவகமாக அடிக்கிறோன்.

அப்புள் புளியின் கிழக்கே பரந்த வெளியில் நிற்கும் ஒற்றை வடிப் பனைக்கு மேலால் எழும்புகிறது.

புளியின் கீழ் இருந்த சின்னத் தமியார் தன் பேரேன் ராஜனின் திறமையை எண்ணிப் பெருமிதம் டைந்த பொழுது, அவன் அடித்த புள் ஒழுங்கை வழியே சென்ற வள்ளியின் ஓரமாக ஒரு சதுரக் கள்ளிப் பற்றையில் விழுகிறது. இளமை போங்கி வழிய அவன் போய்க் கொண்டிருக்கிறோன்.

புள்ளின் மின்னல் உதையைத் தாங்கமாட்டாத சதுரக்கள்ளிப் பற்றையின் ஒரு கணு வெள்ளை இரத்தத்தை வடிக்கிறது.

‘வெள்ளையைக் கறுப்பென்றும், கறுப்பை வெள்ளையென்றும், கமக்காரன்’ சொன்னால் தலையாட்டுகிற கொடியில் பூத்த மலர் தானே வள்ளி, என்று எண்ணிக் கள்ளி வெண்ணிரத்தம் வடிக்கிறதா?

சதுரக்கள்ளி பால் வடிப்பதற்கும், மனிதக் குருதி சீறிப் பாய்வதற்கும் வெறுபாடு தெரியாத இரு கால் மிருகமொன்று தன் உடல் மீது வேள்வி நடத்தப் போவதை உணராத இளங்குமர் வள்ளி, கள்ளிப் பாலையும் ராஜனையும் மாறி மாற்றிப் போர்த்துவிட்டு புது மிடுக்கோடு நடத்திறோன்.

எனினும் அன்று ராஜனுக்குத் தான் தாளம்பூக் கொடுக்க முடிய வில்லையே என்ற ஆதங்கம் அவன் மனதை அரிக்கிறது. இருந்தாலும் திரும்பி வரும்பொழுது ஒரு சீண்ட்டியான் போர்த் தேங்காய் கொண்டு

வந்து ராஜனுக்கு பரிசுளிக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் உந்த வள்ளி நடையை வேதப்படுத்துகிறோன்.

சின்னத்தமியார் தன் பூஞ் சுற்கன்களால்வள்ளியைத்தான் உற்றுப் பார்க்கிறோர். அந்தக் ரீராமத் தில் வள்ளி தான் முதன் முதலாக மேற்கட்டை அணிந்து, பின் கொய்யகும் வைத்து, தாவணி போட்டுச் செல்கிறோன்.

‘குறுக்குக் கட்டுக் கட்டினவை சட்டை போடத் தொடங்கி யிட்டனம். நாளைக்குச் செருப்பும் போடுவினம். கோயிலுக்குள்ளேயும் வருவினம். எல்லாம் எங்கடை ஊரவை கொடுத்த இடந்தான். வள்ளி புத்தாருக்கு தமக்கைவிட்டை போரூன். வரட்டும். சட்டையைக் கழற்றிச்செய்து காட்டுறன்.’ இவ்வாறு சின்னத்தமியார் சீறிப் புகைந்தபடி புளியின் கீழே இருந்த கற்பாறை ஆசனத்திலே அரசு கம்பீரத்தோடு அமர்கிறோர்.

கிட்டியடி முடிந்து இளம்மட்டங்கள் எல்லாம் அந்தப் புளியின் கீழ் ஓய்வெடுக்கிறார்கள். சிலர் போர்த் தேங்காய் அடிக்கிறார்கள்.

‘வள்ளி திரும்பி வந்ததும் தாத்தா என்ன செய்வார்? குடுமியைக் குலைத்துக் குலைத்து முடிகிறோர். கோபம் வந்தால் உவர் உப்படித் தான்.’ என்று எண்ணியடி ராஜன் ஒரு புளியங்கொப்பில் இருந்தபடி மேலும் கீழும் ஆடுகிறோன். மேலும் கீழும்?

வள்ளி புத்தாரால் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சின்னத்தமியார் ஆட்டுக்குக் குழை ஒடிக்கும் கொக்கைத் தடியை நீட்டுகிறோர். வள்ளியின் முதுகு புறத்தில் ஜந்தங்குல நீள்க்கால்வாய் வழியாக ஒரு இரத்த நதி சீறிப் பாயத் தொடங்குகிறது

வள்ளியின் மேலங்கத்தை மறைத்த புதுச்சட்டை கொக்கைத் தடியில் சிக்கி இரத்தங் சொட்டிச் சொட்டி ஊழைப் புரட்சிக் கொடியாக ஆடுகிறது.

வள்ளி யின் அருகேயிருந்த போர்த் தேங்காயைச் சின்னத்தமியார் தூக்கி ஆவேசமாக விசுவிலூர். அது அருகே ஒலைக்கொட்டிலில் இருந்த வைரவ குலத்திற்பட்டு சர்பாதியாகப் பிளக்கிறது.

‘தாலவெள்ளத்தால் மட்டுமே புறிந்து கொள்ளக் கூடிய வைரவம் பெருமானின் புதுமை.’

‘அப்புதுமையை வைரவப் பெருமானே அன்று வாய் மலர்ந்த ருவியிருந்தால், சின்னத்தமியாரின் குடுமியே வைரவருக்குப் பயித் தியம் என்று மூப்பனைக்கொண்டு பறையடியித்திருக்காதா, என்ன? என்று கோயிற் சங்கு ஒவிபரப்புவது யாருக்கும் கேட்கவில்லை.’

மல்லாக்காகக் கிடந்த வள்ளி ‘ராசாத்தமியி, ராசாத்தமியி’, என்று ஒலக்குரல் எழுப்புகிறார்கள். அடிக்கடி தனக்குத் தாளம் பூக்கொடுக்கும் வள்ளியை ராஜன் பார்க்கிறார்கள். தாளம்பூவின் கவர்க்க வோக் நறுமணம்....

அவன் பார்வையின் கோலங்கள் கணத்துக்கணம் மாறுகின்றன. அடிமனத்தின் ஏதோவொன்று அவனை ஆவேசங் கொள்ளக் கெய்கிறது.

வள்ளி கையை நீட்டுகிறார்கள், ராஜன் தன் பிஞ்சக் கருங்களால் வள்ளியைத் தூக்க முடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள்.

புளியின் கீழே நின்ற முகங்கள் யாவும் அருவருத்துச் சுழிக்கின்றன. விளையாட்டுச் செம்மண் தரையின் ஓரமாக நிற்கும் கள்ளிப் பற்றைகள் கண்களை முடிக்கொள்கின்றன.

மண்வெட்டி பிடித்து மரத்துப் போன சின்னத்தமியாரின் உள்ளெடுக்கை ஜந்து விரல்களும் ராஜனின் முதுகில் புகையிலைப் பாத்தி வரம்பு கண்போலப் புடைத்துத் தெரிகின்றன. ராஜன் கருணை விழுகிறார்கள்.

ஒட்டுடூத்திர ராஜனின் தலையிலே
பிரின்சிப் கிள்ளத்தம்பியார் பட்ட
கோவை நீருற்றி அபிசேகன் செய்
கிறார்.

பண் துலாவும், அதனைத்தாங்கி
நிற்கும் பூவரசம் ஆடுகால்களும்
தந்து ஏதிர்க்காலத்தை என்னி, சின்
நீத்தம்பியாருத்குப் பயந்து மொன
மாகச் சிரிக்கின்றன.

பிரின்சிபவின் மனத் திரையில்
நீந்தக் கோகாவியம் முற்றுப்பெரு
மல்லுயிகிறது;

“பிரின்சிப்பிலே, பேரும் இட
வேலையை சாப்பிடாமல் பிசைந்து
கொண்டிருக்கிறார்ஷலீபி திருமதி
மிஹின்சிபவி; வீலீக்டாக்டி யான்

மிஸ்டர் பிரின்சிபல் ஏ.ஜி.எ.
மனோகரனைப் பார்த்துவிட்டுக்கூறு
கிறார்ஷலீப்பூர். முனுக்கூடு குன்ற
ஷப் யாரா சூக்கால் கூடு
கூடி “மிஸ்டர் மனோகரன்! அதின்
நான் காலமாக அசையாது
தின்ற யாழிப்பானத்தின் மூலம் சூரியின்
வேரை மொனப் புரட்சியின்றி
அரித்து மண்ணேரும் மண்ணுக்கி விட
து. இற்றுப்போன பக்கவேரை
நம்பித்தான் சாதி கிருட்சா உங்க
குத்காக அாசாாத்திக்காஷ்டிருக்
விறது.”

சாதி என்ற சொல்லைக் கேட்ட
து மே பனோகரன் தடுமாறு கி
ருர். தனது சாதியைப் பிரின்சிபல்
அறிந்து தொண்டாரோ என்று ஜீயம்
மின்வெட்டுகிறோன். ஆஸ்திரீப்பனோ
கான் கதையைத் திசீட்டு திருப்பி
பிரின்சிபலைப் பார்த்து ஒரு வினவை
எழுப்பிக்கிறார்ப்பாடி விவில் கூபிளி
க்கூடு கூத்திலைக்கு உத்திரவுக்கு
உந்தகையக்குதிவிவேமிருந்து
சாப்பிடவில்லைன் எழுமாறி ஒழினை
வன்? சாப்பிட்டு குறைக்கிலையும் அப்
படியே கிடக்குது. உவன் என்ன?
யவித்தியகாரனுடை உட்டமென்று.

நீத் நாரீயபியக்குக்காஷ்டி காய்வு
‘அவன் பயத்தீப்கார்ந்தில்லை
அவன் ஒடியத்திற்குந்தாநிக்களிருவிடுமே
காரணம்...’ ஆதிட்டும் பிரோபிலிங்
குறுகிழுமி இயக்குது. கட்டுமாடு. கட்டு

“நாங்களிருவருமா?” ஏ.ஜி.எ அவர்களின் கண்மடல்கள் அகல விரிகின்றன.

பிரின்சிபல் அண்ணூர்ந்து நீறு
உவாற்ஸ பல்பைப் பார்க்கிறார்.
அவர் குரல் கண்சென் ஒவிக்கிறது.

“சேத்து மடிந்து குற்றுயிராகி
விட்ட சாதி விருட்சத்தின் இடத்
கிலே புதிய அந்தஸ்துசு செடி ஒன்று
செழித்து வளரத் தொடங்கியிருக்கி
யிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் உங்களை-வள்ளியின் பேரன் ஏ.ஜி.எ.
மிஸ்டர் மனோகரன்- இருத்திய
அதே கதிரையில் உங்கள் மைத்து
ஏன் முருகனை நான் என் இருத்த
வில்லை? நான் மட்டுமல்ல நீங்களுந்
தான்.

பாட்டி வள்ளியின் பேயரைக்
கேட்டதும்...

மனோகரனின் கண்மடல்கள்
யுடாமல் உயிரிழக்கின்றன. அவன்தீய ஆந்தை விழிகள் பிரின்சிப
ப்ளை விழுங்கத் தொடங்கின்றன.

மொனம்,
விழுங்கி மிழந்த சடலத்தினைப்
இடுத்து மொனம்.

இப்பட்டி
ஒழுங்குமிகுக்குமிகுவிவைது மன்னை
ஒட்டுக்குள்ளேபெயங்கரச் சூரவளி,
அவன்: மிருதமாக மாறிக்கொண்டிருந்தான்.

உம்பூராச்
ஒழுங்குமிகு அவனது மன்னை
ஒங்குற்றுக்குமிகுவிவைது துடிக்
ஒழுமுதுகிடை இரத்துக்குமிகு சீர்
மாற்கொட்டுக்கைத் துடியிலைவிருத்தம்
தோய்ந்த சட்டையின் கோடு

தான்டவம்.

குத் துக்குவுட் கூபிலியை
அவன் பூதிமிப்பாரின் சூரவிலினை
மனோகரன் கதகுக்குள்ளேவி நீந்து
மானிக்கிறதீ. அவன்தீதமிழப்பாரின்
குறுகிழுமி காட்டும் காட்டு

உயிரற்ற உடல் கல்லாக நிற்க அவருது உயிருள்ள தலைமட்டும் விழி
பிதுங்கித் தொங்க குடுமி குலைந்து
கச்சல் போடப் புப்பரமாகச் சமுக்கிறது.

கற்பணைத் திரை மங்குகிறது.

மனோகரனின் இடதுவலது இரு
கை கஞ்சுகுள்ளே என்யும் இரு
இட்டலைகள் நீந்து கிடக்கின்றன.
மனோகரனின் ஓமைகள் உயிர் பெறு
கின்றன. உதடுகள் ஆவேசத்தில்
துடிக்கின்றன.

“நீ...”

“மிஸ்டர் மனோகரன்! எனக்கு
எப்படி உங்கள் பாட்டினாத் தெளி
ஏமென்று தானே கேட்கிறீர்கள்.
வள்ளியே உங்களுக்கு என்னைப்பற
றிச் சொல்லியிருக்கிற செய்தி ஒன்று
ஊகிக்கிறேன்.”

ஏ.ஜி.எ. மனோகரன் மீண்டும்
இமை வெட்டாது பிரின்சிபலைப்
பார்க்கிறார்.

‘மிஸ்டர் மனோகரன்! வள்ளியை
அவமானபடுத்திய சின்னத்தம்பி
யாரின் பேரன் நானே தான்
பெயர் ராஜன்.

‘நீங்களா அந்த ராசாத்தம்பி?
பாட்டி அடிக்கடி தரைவையிலிருந்து
தாளம் பூக் கொண்டு வந்து
நந்த ராசாத் தம்பி நீங்களா?

மிஸ்டர் ஏ.ஜி.எ. யும் மிஸ்டர்
பிரின்சிபலும் ஆனந்தமாக இட்டலையை ரசித்துப் புசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். முருகன் சாப்பிட்ட
குறையில் விட்ட இட்டலையைத் திருமதி பிரின்சிபல் இலையேயாடு
தூக்கி நாய்க்கு வீசிவீட்டு கை
யைக் கழவினால்.

(யாவும் கற்பணை)

குத் துக்குவுட்
பூதிமிப்பாரின் சூரவிலை
மனோகரன் கதகுக்குள்ளேவி நீந்து
மானிக்கிறதீ. அவன்தீதமிழப்பாரின்
குறுகிழுமி காட்டும் காட்டு

சிறுக்கை

புதிதாய் சில சிறுக்கள்

தாமரைச்செல்வி

கண்ணுக்கு எட்டிய நூரம் வரை தெரிந்த வயலை ஆர்வமாய்ப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் ராகவன். நெல்மணிகள் பழுத்துப்போய் மஞ்சளாய் மினுமினுக்க மண்ணில் சாய்ந்திருந்தது.

மாலை நேர வெய்யில் இதமாய் இருந்தது. அந்த மேட்டின் சரிவில் வாய்க்காலில் தண்ணி சுழி துப்பாய்ந்துகொண்டிருந்தது கண்கள் விரிந்து மலர திரும்பி மனைவைப் பார்த்தான்.

அவன் மரத்தில் சாய்ந்து கொண்டு சிவந்துகொண்டு வரும் வான்ததைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

“மனே! இந்த கிராமமும் இதன் சூழலும் இத்தனை வடிவாய் இருக்குமென்டு நான் கற்பனையும் செய்து பார்க்கேலை. இந்த எளிமையையும் அமைதியையும் வேற எதிலும் நான் காணேலை.

அவன் தன் பார்வையை மீண்டும் எதிரே பதித்தான். இந்த மண்ணும் அதன் வளங்களும் கிராமத்த வரின் தனிச் சொத்து என்று நினைத்துக் கொண்டான். வரம்பில் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தவர்கள் இவர்களோப் பார்த்து தலையசைத்து விட்டுப் போனார்கள். உழைப்பின் பயனை எதிர்பார்க்கும் தவிப்பு அவர்களது கண்களில் இருந்தது.

குனிந்து ஒரு நெற்கதிரைக்கை தயில் எடுத்துக்கொண்டான்.

மணிமணியான நெல் வடியில் சொரசொரத்தது.

“மனே! உன்னைக் கல்யாணம் செய்ததால் இந்த கிராமத்தை தரிசிகிற அதிள்டம் ஏன்க்கு இடைக்கூடு...”

அவன் மெலிதாய் புன்னகைத் தாள்.

இந்த கிராமத்தில் பிறந்தாலும் யாழிப்பாணத்தில் ஹாஸ்டலீஸ் தங்கி படித்தவன் மனே. பல்கலைக் கழகத்திற்கு அவள்ளுபட்டுப்போன போது ராகவன் மூன்றாம் வருடமாணவன். முதல் பார்வையிலேயே அவளது அமைதியான முகமும் அப்பாவித்தனத்துடன் கூடிய அழகும் அவனைக் கவர்ந்து விட்டது. தொடர்ந்து பழகிய போது அவளின் இயல்புகள் சிந்தனைகள்... கருத்துக்களை செல்லும் திடம்... அவனை மிகவும் வசீகரித்தது. இந்த நான்கு வருடங்களிலும் அவர்களது மனங்கள் உறுதியோடு இணைந்து கொண்டன. நடுத்தர குடும்பத்தில் பிறந்த அவன் தனக்கு யாழிப்பாணத்தில் ஒரு வேலை எடுத்துக் கொண்டதும் தன் வீட்டில் அவனைப் பற்றிச் சொன்னன. எதிர்ப்புத்தான்னமுந்தது. அவர்களின் சம்மதத்திற்காக மேலும் மூன்று வருடங்கள் காத்திருந்து... இறுதியில் கூட அவர்கள் சம்மதம் இல்லாமல் போக... என்றாலும் என்முடிவுக்காக பெருமைப் படுவீர்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, போனவாரம் மனைவை இந்த கிராமத்துக் கோயிலில் கல்யாணம் செய்து கொண்டான்.

அவனுடைய உயரமும் தீரமும் படிப்பும் அழகும் கிராமத்துக்களுக்கு பெரிய ஆச்சரியத்தைத் தந்தது என்றால் அவன் தங்கள் கிராம பெண்ணை ஒரு சீதனமுமில்லாமல் கல்யாணம் செய்தது அதைவிட பெரிய ஆச்சரியமாய் இருந்தது. கிராமமே உரசாகமாய் அவர்கள் கல்யாணத்துக்கு வந்து நடத்தி வைத்தது.

ராகவன் அப்படி வந்தது மனே வகுக்கு சரியானமனவருத்தம். “மனே சமூகத்தில் படிச்சலவையன் நல்ல

விஷயத்தை செய்தான் மற்றவை யனும் அதைப் பின்பற்றுவினம் நான் விரும்பிற பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்யசரிமைஇருக்கு. சிதைத் தையோ வசதியையோ எதிர்பார்க் கின்ற தெண்டால் நான் உண்ணை விரும்பாமலே இருந்திருக்க வேணும். ஒரு உயர்வான விஷயத்தை செய்த திருப்பதி எனக்கு இருக்கு. அது போதும்...”

அவன் மனம்கவலைப்படும்போது... இந்த ஒரு வாரமாய் அவன் இதைத் தான் சொல்வான்.

“என்ன யோசிக்கிறீங்கள்...?”

மனே தலையை சாய்த்துக் கொண்டு கேட்டான்.

“அவன் கலைந்து போய் திரும்பினான்.

“ஒன்றுமில்லை மனே...”

“இருளப் போகுது. வாங்கோ விட்ட போவது.

இருவரும் மெல்லநடந்தார்கள். வெய்யில் மறைந்து விட்டது சில வென்று காற்று அடித்தது. சிறு சிறு கற்கள் பரவிக்கிடந்த மண் சாலையில் நடந்தார்கள்.

“இனிமேல் அரிவிலெட்டு வந்தி டும். அப்பதான் இந்த கிராமத்து ஆட்களுக்கும் உயிர் வரும். இந்த காலங்களிலதான் அதுகள் வாழ்க்கையையே தரிசிக்குதுகள்.

அவன் சொல்லிக் கொண்டு வந்தான்.

எதிரே வந்தவர்கள் அவனைப் பார்த்து மரியாதையாய் புன் எடுத்து விட்டு “வாறம் தங்கசீ” என்று சொல்லிவிட்டுப்போனார்கள். பாதையின் ஒரு பக்கம் வயலும் மறு பக்கம் சிறு சிறு குடிசைகளும்... தூரத்தில் ஒன்றிரண்டு கல்வீடு... தென்னேலைகளுக்கு இடையே ஓர் முருகன் கோயில் கோபுரம் சிறி தாய் தெரிந்தது. எல்லைப் புறத்துக்கும் அப்பால் கருமையாய் காடு படர்ந்திருந்தது.

வழியில் பாலத்தைக் கடக்கும் போது அவன் கற்களை கிழே தண்ணையில் ஏறிந்து கொண்டே வந்தான். புற்கள் மூடின வாய்க்காலில் தண்ணீர் தெரு ஓரமாய் நீளத்துக்கு ஒடியது. கால்களை அதில் நடைத்துக் கொண்டு புற்கள் தண்ணையில் அமரவேண்டும் போவிருந்தது.

தெரு திரும்பிய முணையில் ஒரே ஒரு நீலக் கட்டடத்துடன் பாடாலை.

“இதில் ஜஞ்சாம் வகுப்புவரைக் கும்தான் இருக்கு. இதில் படிச்சிட்டு மேலே படிக்கிறதெண்டால் சிலிநோச்சி டவணுக்குத்தான் போகவேணும். நாங்கள் கொஞ்சப் பேர்களினொச்சிக்கு போய் படிச்சுயாழிப்பாணத்திலையும் படிச்சங்கூண்கள். எல்லாருக்கும் அந்த வசதி இல்லைத்தானே. ஐயா என்னைப் படிப்பிச்ச மாதிரி கெள்ளியையும் தேவணையும் படிப்பிக்கேலை. அதுகூக்கும் அவ்வளவு இன்றாஸ்ட் இல்லை. ஐயா என்னைப் படிப்பிக்கப் பட்டபாடு. அவற்ற் ஆசையை நான் நிறைவேற்றியிட்டன். இந்த ஊரிலேயே நான் ஒரு பட்டதாரியாய் வெளிக்கிடிட்டிட்டன்.

“உலகத்தில் படிப்பை விடவேற என்ன இருக்கு மனே... படிப்பாலதான் பல சிந்தனையள் மனதிலை வருகுது. இந்த உலகத்தினர் போலி சம்பிரதாயங்களையும் கண்ணுடித்தன மான் ஆடம்பரங்களையும் உணர்ந்து கொள்ள முடியது.”

“எங்கவால உணர முடியுறதை மற்றவையும் உணரவேணும். இந்த ஊர் சனத்துக்கு உழைப்பையும் கண்டத்தையும் பட்டினியையும் தவிரவேற்றைப் பற்றியும் தெரியாது. பிற ஊர்த்தொடர்புகளும் இல்லை. இதுகளினர் சீவியம் ஒரு குறுகின் வட்டத்துக்குள்ளதான்.” அவன் சொல்வதை அவன் கவனமாய்க் கேட்டுக்கொண்டு வந்தான். எதிரே வந்துகொண்டிருந்த டிராக்டர் அவர்களைக் கண்டதும் நின்றது. அதில் இருந்தபடியே ரவி, ‘என்ன

ஆர்கற்றிப்பார்க்கிறீர்களே’ என்று சிரித்தான்.

ரவி மனேவின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரன். அவனும் யாழிப்பாணத்தில் தங்கி அட்வான்ஸ் வெல்வரை படித்தவன். இப்போது ஊரோடு இருந்து வயல் செய்கிறான். கொஞ்சம் வசதியானவர்கள்.

‘என்ன அண்டன...’ கேட்டான் மனே.

“இல்லை உங்களைக் கண்டிட்டு நின்டனுன். சரி வரட்டே” அவன் டிராக்டரை சிலப்பி அவர்களைக் கடந்து போனான்.

‘இப்பிடி வசதியானவையை இங்கு விரல் விட்டு எண்ணலாம் என்ன மனே...’

‘ஓம் எப்படித்தான் கண்டப் பட்டு உழைச்சாலும் முன்னேற முடியிறதில்லை...’

விட்டுக் கம்பமாக வந்தார்கள். கேற்றின் அருகே நின்ற கொண்டிருந்த தேவன் அவர்களைக் கண்டதும் விட்டுக்குள் ஒடினான்.

“அக்காவும் அத்தானும் வருகினம்.

அவனுடைய சந்தோஷக்குரல் இவர்களுக்கும் கேட்டது.

சிறிய மணவீடு. முன்பக்கம் நீளமான திண்ணை. பக்கத்தில் தலைவாசல், அதுக்கும் அப்பால் பணை மட்டையால் சுற்றிக் கட்டிய குசினி. முற்றம் பளிச்சென்று துப்புரவாக்கூட்டப்பட்டு இருந்தது.

ராகவன் உள்ளே போகதேவன் பாய் எடுத்து வந்து முன் திண்ணையில் சிரித்துவிட்டு, ‘இருங்கோ அத்தான்’ என்றான். அவன் அமர்ந்ததும் மனே உள்ளே போனான்.

‘இந்தாங்கோ அக்கா. அத்தானுக்கு தேத்தண்ணி. கொண்டு போய்க் குடுங்கோ’ என்று டம் வரை நீட்டினான் கொனி.

‘நீ கொண்டுவந்து குடன்.’
‘ஜையயோ நான் மாட்டன். நீங்கள் குடுங்கோ...’ மனேவின் கையில் வைத்தாள்.

மனே சிசித்துவிட்டு தேநிரைக் கொண்டுவந்து அவனிடம் கொடும் தாள்.

அம்மா ரதசியமாக ‘அவருக்கும் புடவிக்கட்டோ இடியப்பம் அவிக்கட்டோ’ என்று கேட்டாள். ‘எதையாது செய்யுங்கோ. அவர் எதென்டானும் காப்பிடுவார்.’

அம்மா குசினிக்குள் போக அவன் அவனின் அருகே பரயில் வந்து அமர்ந்தாள். வெளிச்சம் நன்றாக மறைந்து மெதுவாக இருங்கும் ஆரம் பித்திருந்தது. அம்மா லாம்பை கொழுத்தி வந்து தலைவாசல் திண்ணீயில் வைத்துவிட்டுப் போனாள்.

அப்போதுதான் வயவிலிருந்து திரும்பிய கணபதி திண்ணீயில் இவர்கள் இருப்பதைப் பார்த்தும் நேராக வினந்துடிக்குப்போய் கால முகம் கழிவிக் கொண்டு வந்து தலைவாசல்திண்ணீயில் அமர்ந்தார்,

முன்பென்றால் இருங்கும் நேரம் கொஞ்சம் கள்ளென்றாலும் குடித்து விட்டு முழுமுழுப்பான பாட லோடு வருவார். இப்போது அவனது வருகைக்குப் பிறகு அதை யெல்லாம் விட்டுவிட்டார். ராகவன் இருக்கும் நேரங்களில் கட்டுப்பட்டு கூட குடிப்பதில்லை.

மிகவும் பதவிசாக திண்ணீயில் அமர்ந்திருப்பவரைப் பார்க்க மனே ஏக்குச் சிரிப்பி வந்தது.

அப்போதுதான் பக்கத்து வீட்டில் அந்த அழுகைக் குரல் கேட்டது.

‘பூமணியின்றை ஆம்பிளைப் பிடிக்கு சுகமில்லையாம். அதுதானுக்கும்...’ என்று சொல்லிக் கொண்டே அம்மா முதலில் ஒடிப்போனாள்.

‘ஜைக் பெட்டையனுக்கு ஒரு பெடியன். கடவுளே முருகா..’

கணபதி உருத்தப்பட்டார்.

சிறிது நேரத்திலரவியின்டிராக்டர் பெட்டியுடன் வந்து வாசலில் நின்றது. குழந்தையுடன் பூமணியும் கணவனும் ஏறிக் கொள்ள டிராக்டர் புறப்பட்டுப் போனது. அம்மா கவலையுடன் சொன்னான்:

‘கிளிநோச்சி ஆஸ்பத்திரிக்கு போறவரைக்கும் தாங்குமோ தெரியாது.’

‘அங்கையும் மருந்து ஒன்றும் இல்லையாம். அவர்களும் என்ன செய்யிறநு? இவி யாழ்ப்பானம் அவ்வோ கொண்டு போகவேணும்.’

“அதுக்கும் அந்துள்ள இல்லை என்பாங்கள் கார்பிடிக்கப் போக ஏலுமே...”

ஒவ்வொருவராய் குதைத்தபோது ராகவனின் நெஞ்சின் ஆழத் தில் அத்திருக்கிச்சி முள்ளாய்த்தைத்தத்து.

அவன் முகம் வாடமறுபடி வந்து அமர்ந்தாள். அந்த அரை இருடிடில் அவனது முகந்தைக் கவனித்த மனே இதுக்கு கவலைப்படுறிர்கள். இந்திதெல்லாம் சாதாரணம், உயிர் நேரத்தில் மருத்துவ வகுக்கிடையாட்டி எவ்வளவு உயிர் இழப்புக்கள். ஏதோ கிளிநோச்சி ஆஸ்பத்திரிநான் உள்ளதுக்கை பெரிக் கட்டுக் கட்டை அங்கை போறதுக்குள்ள கிவுளே போயிடும். டிராக்டர் குலுக்கிற குலுக்கு ஒரு பக்கம்.

அன்று இரவு முழுவதும் இதே திண்ணீய அவன் மனதை குழப்பிக் கொண்டிருந்தது. மற்றாள் காலையில் அதே டிராக்டர் பெட்டியில் குழந்தை சடவழாய் கொண்டு வரப்பட்டது.

“ஏத்த இரத்தம் இல்லையாம். யாழ்ப்பானம் கொண்டு போகச் சொன்னவை. அதுக்குள்ள பிள்ளை செத்திட்டுது.

ரவி கவலையோடு சொன்னான்

பக்கத்து வீட்டில் அழுகுரல் அந்த அதிகாலையில் அவலமாக கேட்டது. கிராமத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர் குருகும் அங்கே வந்து சேர்ந்தார்கள்

“கிளிநோச்சி முன்னேறுது என்று சொல்லினம். இருபது இருபத் தஞ்ச வருஷங்களாய் எங்கட கிராமங்களிலிப்பிழப்போனே இருக்குது. இந்த பிரதேசத்தில் இருக்கிற பெரும் பாலான் ஜூர்களின்ற நிலமை இதுதான். எந்த வசதி இருக்குது எங்களுக்கு? எதுக்கெடுத்தாலும் யாழ்ப்பானம் தான் போகவேணும். மருத்துவ வசதியோ கல்வி வசதியோ எல்லாத்துக்கும் அங்குதான் போக வேணும். எங்களுக்கு. என்ன வளம் இருக்குது?”

ரவி ஆற்றுமையோடு சொன்னான். அதைக் கேட்ட ராகவன் ஒரு வினாடி அந்த இளைஞர்களைப் பார்த்து விட்டுச் சொன்னான்:

“அப்படிச் சொல்லாதேந்தோ. யாழ்ப்பானத்தில் மருத்துவ வசதி, கல்வி வளம், செல்வம், செல்லாக்கு எல்லாம் இருக்கிறது. உண்மைதான். ஆனால் அவையிலிட்ட எல்லாம் இல்லாத வளம் உங்களிட்ட இருக்குது. இந்த மன். இதின்ற விளைச்சல் எல்லாம் உங்கட சொந்தம் தானே. ...இதை விட வேற என்ன. வளம் வேணும்?”

அவன் சொன்ன பிறகு ஒரு நியிலும் அங்கே மௌனம் நிலவியது. மனே புருவத்தை உயர்த்தி அவன் ப் பார்த்தார். “இவில்... இந்த மனையின் வளம் கூட எங்களுக்கு சொந்த மில்லை. ராகவன் புரியாமல் பார்த்தான்.

“ரவி அன்னை” சொல்லுங்கோ.

“மனே சொல்கிறது சரி. இந்த மன்னே எங்களுக்குச் சொந்த மில்லை விளைச்சல் மட்டும் எப்படி சொந்தமாகும்?”

அவன் அதிர்ந்து போய் அவர்களைப் பார்த்தான்.

“அப்படியெண்டால்...”

“நாங்களெல்லாம் அந்தக்காலத்தில் உழைப்பு பிழைப்பு தேடி வந்து குடியேறிய ஆக்களை இந்த ஜானின்ற காணியளில் பெரும்பா

லானவை யாழிப்பாணத்து ஆக்க வினாக்கள் நாங்கள் குத்தகைக் குத்தான் இதுகளை செய்யிறம். விளிநொச்சி பிரதேசத்தினர் பெரும பாலான வயலுகளுக்கு சொந்தக் காரர் யாழிப்பாணத்து ஆக்கள் தான். ஆக எவ்வா வளத்தையும் அவையள் தான் அனுபவிக்கினம். நாங்கள் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கிற தோட சா. இனி நெல்லு வெட்டுக் காலம். வயல் சொந்தக்காரர் நெல்லுக் கொண்டு போக சாக்குகளோடு வரிசையாய் வரப்போகினம். இங்க இருக்கிற எங்களுக்கு ஒரு ஏக்கரும் ரெண்டு ஏக்கரும் தான்சொந்தக்காணி.அவையளுக்க ஜிம்பதுற்றுள்ளுறமாய்க் காணிகிட்கு. எங்களைக் கொண்டு உழைப்பிச்சு விட்டு சுகமாய் நெல்லைக் கொண்டு போயிடுவினம்.”

இந்தச் “செய்தி அவன் எதிர் பாராதது. அவர்களின் மனவேத ணையை உணர்ந்தவனுக அதிர்வடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். “எங்களுக்கு இந்த மனவேது சொந்தமாய் இருந்தால் பரவாயில்லை. நாங்கள் காடு வெட்டினால் சட்டத்தைக் காட்டுவினம். இந்த சட்டம் சம்பிரதாயம் எல்லாம் ஆருக்கு வேணும்?”

“ஆக்கிரப்பட்டான்.

“தமிழிலை! நின்டு கடைக்கி ரீங்கள். ஆங்க செத்த வீட்டு அலு வலை ஆர் பார்க்கிறது? போன்றே...” என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தார் கணபதி.

அவர்கள் கூலந்துபோக ராக வன் மறுப்படி இன்னையில் வந்து அமர்ந்தான். “முந்தி நீ இதுகளைப் பற்றிக் கடைக்கிறபோது பொது வாய் கடைக்கிறுய் என்டுதான் நினைச்சனை மனே. பாதிக்கப்பட்ட மனம்தான் அப்பிடி கடைச்சது என்டு இப்பதான் விளங்குது.”

“நாங்கள் செய்யிற காணிக் காரர் யாழிப்பாணத்தில் பெரிய டொக்டர். அவர் சூட குத்தகையில் ஒரு பிடி நெல்லு குறைக்கமாட-

டார். ஐயா எவ்வளவு கஷ்டப்படு ரூர் எண்டது அவைக்கு விளங்காது. மன்னுக்குள் நெல்லைப் போட்டால் போதும்... கதிரா கி வி டும் எண்டநினைப்பு அவைக்கு.”

அவன் மனதில் அப்போதுதான் பொறிபோல ஒருந்தினைவு விழுந்தது. இது பற்றி நிறைய சிந்தித்துவிட்டு மனைவிடம் பேசலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டான்.

இரண்டு நாட்கள் மேதுவாய் நகர்ந்தது.

‘முத்தி விளைஞ்ச நெல்லு பாட்டில் விழுந்திட்டுது. ஆரும் தன் ணையை வெட்டி விட்டிடுவினம். பார்த்துக்கொண்டு வர்றன்’ என்று கணபதி அதிகாலையிலேயே வயலுக்குப் போய்விட்டார்.

அம்மா புட்டும் நண்டுக் குழம் பும் வைப்பதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டாள். சூல்சி அம்மாவுக்கு உதவியாக தேங்காய் துருவிக் கொடுக்க. தேவன் விறகு துடிகள் போறுக்கிக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். ரஷ்யம் கூற்ற இனாங்களும் அங்கே வராகவன் அவர்களிடம் சொன்னால் கூறுகிறேன்.

‘நிறைய யோசிசுதலை ஒன்று சௌல்வேணும் போல கிடக்கு. இது என்ற அபிப்பிராயம்.’

‘ரவி கண்களை மனர்த்துக் கொண்டு ‘என்ன விஷயம்’ என்றுன். மனே அவனை வியப்புடன் பார்த்தார்.

‘இந்த கிராமங்களிலும் இந்த பிரதேசங்களிலும் புதிசாய் நாங்கள் ஒரு வளத்தையும் உண்டாக்க ஏலாது. புதிசாய் பள்ளிக்கூடம் கட்டிறதோ, ஆஸ்பத்திரி கட்டிறதோ நடக்கக் கூடியதே. எங்களுக்குச் சொந்தமான... எங்களோடுயே இருக்கிற ஒரே வளம் இந்த மனதான். அந்த வளத்தையாவது நாங்கள் முழுமையாக அனுபவிப்போம். அதை என் மற்றவைக்கு விட்டுக் கொடுக்கவேணும். அதை எங்கட உரிமையாக்குவம்.’

அந்த வார்த்தைகளில் அவர்கள் திகைத்துப்போனார்கள்.

“அது எப்படி முடியும்?” மனே கேட்டாள்.

“முடியும். முடியவேணும். விளையிறதெல்வாம் உழைக்கிறவனுக்குத் தான் சொந்தம். இதை உங்களில் ஒவ்வொருத்தரும் ஏற்றுக் கொண்டால் பிரச்சனை தீர்ந்தது. இன்னும் ஒரு கிழமையில் நெல்லுவெட்டப் போற்கள் குத்தகைக்காரர் வந்தான் எல்லாரும் ஒத்தபடிசொல் வூங்கோ இனிமேல் குத்தகை ஏலாது என்டு.”

அவர்கள் தயங்கி ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தார்கள்.

“சொன்ன உடன் அப்படியேயற்றுக் கொள்ளதயக்கும்போய் இருக்கும். போய் யோசிசுப்பாருங்கோ சரியெண்டு விளங்கும்.” மனே பிரமிப்புடன் அமர்ந்திருந்தாள்.

இது எப்படி சாத்தியமாகும்... என்படி நிறைவேறும்... சில நியாயப்கள் தர்மங்களை ஏற்றுக் கொள்வதில் கூட எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கும் என்பதை முதல் தடவையாய் உணர்ந்தாள்.

‘இன்டைக்கு நாங்கள் ஆரம்பித்துவைச்சால் அதை மற்றவையும் பார்த்து பின்பற்றுவினம். நல்ல விஷயங்களினர் ஆரம்பம் எங்களைப் போல சிந்திக்கிற சக்தியுள்ள இளைதலைமுறையிட்டதான் இருக்கு. கணபதி வந்ததும் விஷயத்தை சொல்ல அவர் பலமாக மறுத்தார்.

‘அப்பிடி செய்யிறது சரியல்லை எங்கள் நம்பி காணியை தந்தவையன்.’

அவரது வார்த்தைக்கு அவன் பொறுமையாய் இருந்து விளக்கம் சொன்னான்.

நாலைந்து நாளாய் அந்த கிராமமே அமளிதுமளிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. ராகவனின் வார்த்தைகளை அத்தனை போரும் அசைபோட்டனர். இத்தனை காலமும் சமந்திருந்த ஏக்கங்களும், இயலாமைகளும், நச்க்கப்பட்ட தன்மையும் சேர்ந்து ஒரு ஆவேசமாய்த் திரள் அவர்கள் அவனுது நியாயமான வார்த்தைகளுக்கு பணிந்து போனார்கள்.

ஒரு வாரத்தில் சாக்குகளுடன் கிராமத்திற்கு வரப் போகின்ற குத்தகைக் காரர்களுக்காக அந்த கிராமம் முழுவதும் புதிய வேகத்துடன் காத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஆவர்த்தன அட்டவணையில் முலகங்களின் இயல்பு மாற்றங்கள்

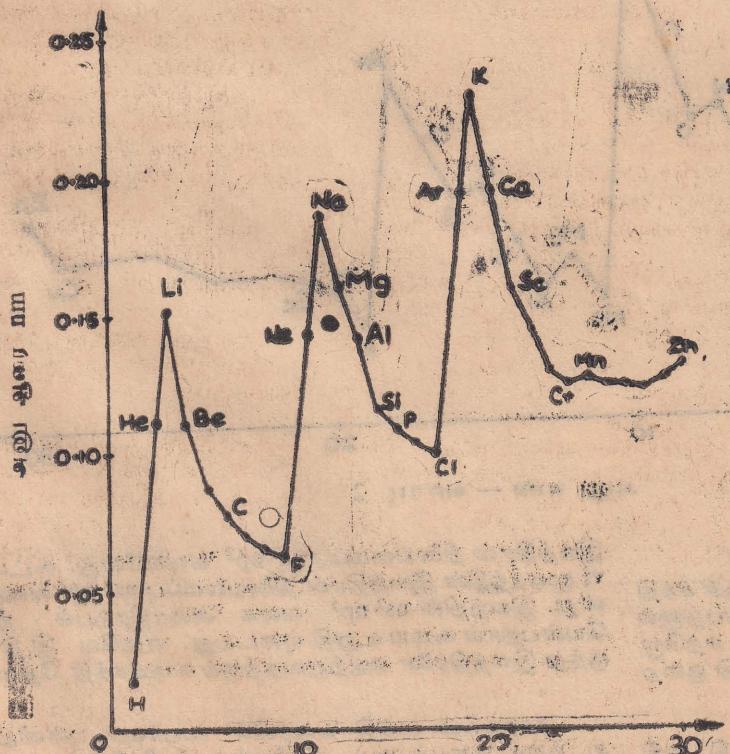
H						He
Li	Be	B	C	N	O	F
Na	Mg	Al	Si	P	S	Cl
K	Ca					Ar

முலகங்களின் ஆவர்த்தன அட்டவணையில் ஒரு பகுதி மேலே தரப்பட்டுள்ளது. இம்முலகங்களின் அனு ஆரை, அயனுக்கற்சக்தி, உருகுதிலோன்று இயல்புகள் மாறும் முறையை இங்கு கருதுவோம்.

அனுஆரை

1. கூட்டத்தின் வழியே முலகங்களின் அனு ஆரை கூடுகின்றது. இங்கு புதியதோன் பிரதான சக்தி மட்டத்தில் இலத்திரன் இடம்பெறுகின்றது. கூட்டத்தின் வழியே கருந்றம் அதிகரிப்பினும், உள்ளேயுள்ள இலத்திரன்களால் ஏற்படும் திரை விளைவு அதிகரிப்பதனால் கநவுக்கும் சுற்றிருக்கும் இலத்திரன்களுக்கும் இடையிலுள்ள கவர்ச்சி குறைய அனு ஆரை அதிகரிக்கின்றது.

அனு ஆரை அனு எண்ணுடன் மாறும் முறை

அனு எண் வரைபு - 1

2. ஆவர்த்தனத்தின் வழியே அனு ஆரை சுற்றுக்கற்து செல்கின்றது. இங்கு திரை விளைவு சமமாக இருப்பினும் முலகங்களின் அனுக்களின் கரு

மொளந்திற்கும் எல்லை வேண்டும்

மாதங்கள் பல மடிந்தன.
வேலெரு
பாதையில் சந்திக்கிறோம் ..
மாலை நேரம்
நீ
சோலையாகப் பூத்து நிற்கிறும்
சருகாய்ப்போன
என் இருதயம்
மீண்டும் தளிரானது...
நான் இப்போது சிரிப்பதில்லை
நீ சிந்திக்க வைத்தபின்...
நான் இப்போது விளையாடுவதில்லை
உலகம்
விளையாட்டரங்கான பின்...
உணக்காண அன்று
ஒழிந்து ஒட்டிருப்பேனே
அந்த
உடைந்த சனசமூக நிலையத்தில்
மிருகங்கள் வசிக்கிறதாம்
மெய்யா?
விரைந்துகொண்டிருக்கும்
இந்த வினாடி நேரங்களில்
என் மனம், வானில் மிதக்கிறது.
என் தேகத்தில்
பூ மழை பொழிகிறது...
என்னில் தப்பா?
என் விழிகளல்லவா
உன்னை விழுங்கின...
எங்கே
உன் தோழிப் பூக்கள்?
என் பார்வை பட விடாமல்
உனை
போத்திக்கொண்டுபோவார்களே
அவர்கள்
விவசிவிட்டார்களா?
அல்லது
நீ விலகிவிட்டாயா?
உன் இடது மேற்கையில்
சந்திரனைப் போல் ஜோவித்துக்
கொண்டிருக்கிறோம்
அம்மைப்பால் ஊட்டிய அடையா
அதை என் [மூட்டு] என்
ஆடையால் மூடி வைத்திருக்கிறும்?
உன் சர உதடுகளை
பூட்டிவைத்தது யாரம்மா?
காலத்தை போல
நீயும் தேய்ந்துதான் இருக்கிறும்.
ஆனால்,
உன் பணிப்பார்வை
அதிகமாகவல்லவா வளர்ந்திருக்கிறது...
பொறுமைக்கு மட்டுமேல்
மௌனத்திற்கும் எல்லை வேண்டும்?
போதும் போதும்
உன் விழி வீச்சு
தேன் மொழி பயசிந்து!
வடிவம் வடிவம் வடிவம் வடிவம்

ஏற்றம் அதிகரிப்பதால் கருவக்கும் ஈற்றெழுக்கு இலத்தி ரண்களுக்கும் இடையில் உள்ள கவர்ச்சி அதிகரிக்க அனு ஆரை குறைவடைகின்றது.

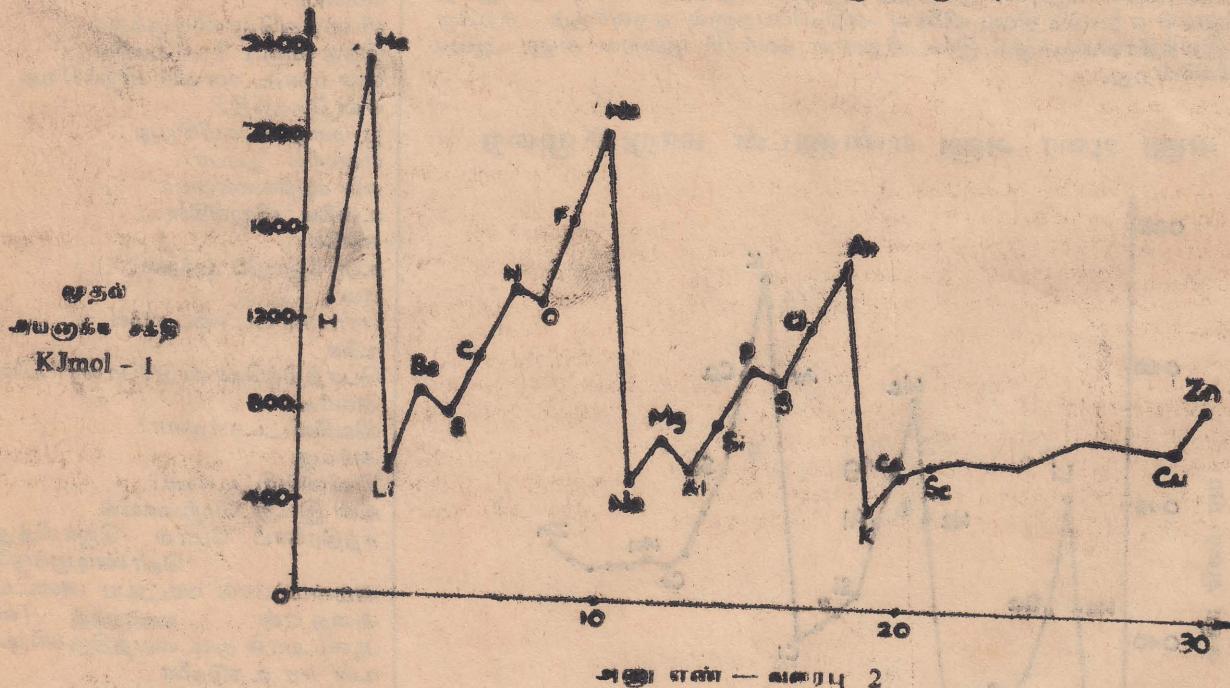
இங்காரணங்களின் அடிப்படையில் பின்வரும் பொதுத் தன்மைகளைப்பெறலாம். பொதுவாக ஒவ்வொரு ஆவர்த்தனத்திலும் அனு ஆரை கூடியது கூட்டம் i மூலகம் ஆகும். ஒடு ஆவர்த்தனத்தில் மிகக் குறைந்த அனு ஆரைகளையது கூட்டம் ii மூலகமாகிய அவன்ஆகும். கூட்டம் vi இலிருந்து சட்த்துவமூலகங்களின் கூட்டத்திற்கு செல்லும் போது அனு ஆரையில் சடுதியான அதிகரிப்பு காணப்படுகிறது. சட்த்துவ மூலகங்களில் உறுதியான அட்டக இலத்திரன் நிலையமைப்பு ஈற்றெழுக்களைண்டு. இவை கருவின் கவர்ச்சிக்கு உட்படுவது குறைவாகும். இதனால் சட்த்துவ மூலகங்களின் ஆரைகள் சடுதியாக அதிகரிக்கின்றன. அனு ஆரை அனு எண்ணுடன் மாறும்முறையைக் குறிக்கும் வரைபில் (வரைபு 1) உயர்வுப் புள்ளிகள் கூட்டம் i மூலகங்களாகவும் இழிவுப் புள்ளிகள் கூட்டம் vi மூலகங்களாகவும் அமைகின்றன.

எனிலும் ஆவர்த்தனத்தின் வழியே மூதல் அயனுக்கச் சக்தி சிராக அதிகரிக்கவில்லை. கூட்டம் ii இலிருந்து கூட்டம் iii க்கு செல்கையிலும், கூட்டம் v இலிருந்து கூட்டம் vi க்கு செல்கையிலும், அசாதாரணமாக குறைகின்றது. (வரைபு 2) இதற்கான காரணத்தை இலத்திரன் நிலைமையப்படின் அடிப்படையில் விளக்கலாம்.

கூட்டம் ii மூலகத்தின் பொது இலத்திரன் நிலையமைப்பு H_2^2 வகையினது கூட்டம் iii மூலகத்தின் இலத்திரன் நிலையமைப்பு $\text{H}_2^2 \text{O}_2$ வகையினது இவற்றில் H_2^2 வரை நிரம்பல் நிலையென்பதால் உறுதிகூடியது. இதிலிருந்து இலத்திரன் அகற்றுவதற்குக் கூடிய சக்தி தேவை. எனவே கூட்டம் ii மூலகத்தின் அயனுக்கச் சக்தி உயர்வாகவும், கூட்டம் iii மூலகத்தின் அயனுக்கச் சக்தி குறைவாகவும் காணப்படுகிறது.

இவ்வாறே கூட்டம் v மூலகத்தின் மூதல் அயனுக்கச் சக்தி கூட்டம் vi மூலகத்தினை விடக் கூடிய வாக இருப்பதையும் விளக்கவாம். கூட்டம் v மூலகத்தின் அயனுக்கச் சக்தி குறைவாகவும் காணப்படுகிறது.

அயனுக்கச் சக்தி அனு எண்ணுடன் மாறும் முறை

அயனுக்கச் சக்தி

1. கூட்டத்தின் வழியே மூதல் அயனுக்கச் சக்தி குறைகிறது. காரணம் அனு ஆரை அதிகரிப்பதனால் கரு ஈற்றெழுக்கு இலத்திரன் கவர்ச்சி குறைய ஈற்றெழுக்கு இலத்திரனை அகற்றக் கேடவேயான சக்தி குறைகின்றது.

2. ஆவர்த்தனத்தின் வழியே அயனுக்கச் சக்தி அதி கரித்தல் வேண்டும். ஆவர்த்தனத்தின் வழியே திரை விளைவு மாறுதிருக்க கரு ஏற்றம் அதிகரித்து செல்வதால் ஆரை குறைகின்றது. இதனால் கருவக்கும் ஈற்றெழுக்கு இலத்திரனுக்கும் இடையிலுள்ள கவர்ச்சி அதிகரிக்க அயனுக்கச் சக்தி அதிகரித்தல் வேண்டும்.

இதெல்லான் நிலையமைப்பு $\text{H}_2^2 \text{O}_2$ வகையின்து கூட்டம் vi மூலகத்தின் இலத்திரன் நிலையமைப்பு $\text{H}_2^2 \text{O}_2$ வகையின்து இவற்றின் $\text{H}_2^2 \text{O}_2$ வகை அரைநிரம்பல் நிலையென்பதால் உறுதிகூடியது. எனவே இதிலிருந்து இலத்திரனை அகற்றுவதற்குக் கூடியசக்தி தேவை.

அயனுக்கச் சக்தி வரைபில் உயர்வுப் புள்ளிகளை சட்த்துவ வொயுக்களும் இழிவுப் புள்ளிகளை கூட்டம் i மூலகங்களும் கொள்கின்றன. ஆவர்த்தனத்தின் வழியே அயனுக்கச் சக்திபொதுவாக அதிகரிப்பினும் கூட்டம் ii இலிருந்து கூட்டம் iii இந்துச் செல்கையிலும் கூட்டம் v இலிருந்து கூட்டம் vi இந்துச் செல்கையிலும் அசாதாரணமாகக் குறைகின்றது.

உருகு நிலை

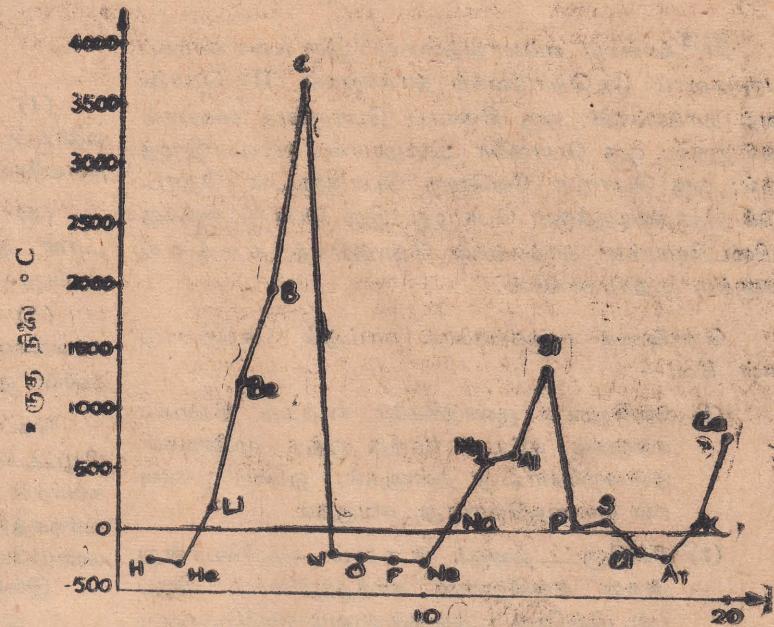
உருகு மூலத்தின் உருகு நிலை அல்லது கொதிநிலை பல காரணிகளில் தங்கியுள்ளது. மூலக் கூற்றிடைக் கவர்ச்சி, மூலக் கூற்றுப் படிமன், மூலக் கூற்றுத் திசீவில் ஆகியவை உருகுநிலையை நிர்ணயிக்கின்றன. இரண்டாம் மூன்றும் ஆவர்த்தன மூலகங்களில் உருகு நிலை கூட்டம் i. இவிருந்து கூட்டம் iv வரை உயர்ந்து பின் மிகத் தாழ்ந்து செல்கின்றது. (வரைபட 3) மூன்றும் ஆவர்த்தன மூலகங்களில் உருகுநிலை மாறும் போக்கு பின்வருமாறு :-

(1) கூட்டம் i தொடர்க்கூட்டம் iii வரையிலுள்ளவை உலோகங்கள். இவற்றில் அனுகூலங்கள் உலோகப் பிணைப்பால் இணைந்துள்ளன. Na, Mg, Al, என்ற ஒழுங்கில் இவற்றிலுள்ள கயாதின் இலத்திரன்தளின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதற்கும் அனுஆரை குறைவதற்கும் உலோகப் பிணைப்பின் வலிமை அதிகரிக்கிறது. பிணைப்பின் வலிமையை மீறுவதற்குக் கூடிய சக்தி தேவை என்பதால் உருகு நிலை இவ்வொழுங்கில் அதிகரிக்கிறது.

(2) கூட்டம் (iv) மூலகமாகிய சிலிக் களில் அனுகூலங்களிலும்யான பங்கிட்டுப் பிணைப்பால் இணைந்து இராட்சதக் கட்டமைப்பைப் பெறுகிறது. வலிமையான இப்பிணைப்புக்களை மீறுவதற்குக் கூடிய சக்தி தேவை என்பதால் உருகு நிலை மிக உயர்வாக உள்ளது.

(3) கூட்டம் (v) இவிருந்து தொடந்து அமையும் மூலகங்கள் அலோகங்கள். இவை முறையே P₄, S₈, Cl₂, Ar என்றும் அமைப்புடைய எனிய தனி மூலக்கூறுக்கூறுகளாகக் காணப்படுகின்றன. இந்த மூலக்கூறுகளுக்கிடையில் வலிமை குறைந்த வந்தரவாலிக் கிசைதளே காணப்படுகின்றன. இவற்றை மீறுவதற்குக்

உருகு நிலை அனு எண்ணுடன் மாறும் முறை

அனு எண் — வரைபட 3

குறைந்த சக்தி போதுமென்பதால் இவை யாவும் தாழ்ந்த உருகுநிலை/ கொதிநிலை உடையவை.

கந்தகத்தின் உருகுநிலை சுற்று உயர்ந்து காணப்படுகிறது. காரணம் இதன் மூலக்கூறுத்தனியு (S₈) உயர்வாக இருத்தலாகும். பொதுவாக எந்த ஆவர்த்தனத்திலும் மிகத்தாழ்ந்த உருகுநிலை/ கொதிநிலை உடையது சட்டத்துவ மூலகம் ஆகும்.

மேற்காணும் போக்குகள் யாவும் 20 இலும் குறைந்த அனுஎண் கொண்ட மூலகங்கள் தொடர்பாகவே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

விசைப்புலங்கள் - ஈர்ப்புப் புலங்கள்

தாக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் இரு வகைகளாகப் பருக்கலாம்: (I) தொடுகைத் தாக்கங்கள் (II) தொலை அத் தாக்கங்கள். ஒரு தின்மப் பொருளைக் கையால் தள்ளுதல்; ஒரு பொருளை இழையால் கட்டி இழுத் தல்; ஒரு பொருள் வேறொரு பொருளுடன் தொட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது இரு பொருட்களுக்கு மிடையேயுள்ள தாக்கங்கள் தொடுகைத் தாக்கங்களுக்கு உதாரணங்கள்.

தொலைவுத் தாக்கங்களைக் காட்டும் செயற்பாடுகள் சில:-

- (1) அருகிலுள்ள குண்டுசிகளை காந்தத் தின்மம் கவருதல், சுட்டக் காந்த ஒத்த முனைகள் ஒன்றையொன்று தள்ளுதல்; ஒவ்வாறு முனைகள் ஒன்றையொன்று கவருதல்.
- (2) மின்னேட்டத்தைக் காவும் கம்பியோன்று அதன் அருகிலுள்ள காந்தலுக்கையைத் திருப்பல். மின்னேட்டத்தைக் காவும் கம்பியோன்று அதன் அருகிலுள்ள வேறொரு மின்னேட்டத்தைக் காவும் கம்பியைக் கவருதல் அல்லது தள்ளுதல்.
- (3) கடதாசியினால் உரோஞ்சப்பட்ட உலர்ந்த பிளாத்திக் துண்டொன்று சிறிய கடதாசித் துண்டுகளைக் கவருதல். உரோஞ்சப்பட்ட இரு பிளாத்திக் துண்டுகள் ஒன்றையொன்று தன்னால்.
- (4) உயர்த்திவிருந்து சுயாதீனமாக விடப்பட்ட கல் பூழியை நோக்கி விழுதல்.
- (5) வீட்டில் ஒரு இடத்தில் ஏற்படும் மின் தீப் பொறி அவ்வறையில் தொலைவில் வேலை செய்யும் வாரெனுவிப் பெட்டியில் ஒரு குழுப் பத்தை உண்டு பண்ணல்.

விசைப்புலங்கள்:- தொலைவுத் தாக்கத்தை உணர்க்கிடிய ஒரு பிரதேசம் விசைப்புலம். பொதுவாக நாம் மூன்று விசைப்புலங்களைப் பற்றி அறிந்திருத்தல் வேண்டும். அவையாவன: (I) ஈர்ப்புப்புலம் (II) மின் விசைப்புலம் (III) காந்த விசைப்புலம். இவ்விசைப்புலங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான சில எண்களுக்கள் உள்ளன. அவையாவன (1) விசைப்புலச் செறிவு (2) விசைப்புல அழுத்தம் (3) விசைக்கோடுகள்.

ஈர்ப்புப்புலம்:- பதினேழாம் நூற்றுண்டுத் தொடக்கத்திலேயே பிரபலம் வாண்சாஸ்திரியான கெப்பிளர் கிரகங்களின் இயக்கம், குரியனுக்கும் கிரகங்களுக்கு மிடையேயுள்ள தூர்த்தில் தங்கியுள்ள தன்பதை அறிந்து இப்பொழுது அவரின் பெயரால் கெப்பிளரின் விதிகளைற்றமுக்கப்படும் மூன்று விதிகளைக் கண்டு பிடித்தார்.

இவ்விதிகள் பின்வருமாறு:-

(1) கோள் ஒவ்வொன்றும் குரியனைச் சுற்றி நீள் வளையப்பாதை வழியே இயங்குகின்றது. குரியன் அந்த நீள்வளையத்தின் குவியமொன்றிலிருக்கும்.

(2) கோளைச் குரியனுக்குத் தொடுக்கும் கோடான ஆரைக்காவி சம நேர ஆயிடைகளில் சம பரப்புகளை வாருகின்றது.

(3) குரியனைச் சுற்றி கோள்களின் சமூற் சிக் காலங்களின் வர்க்கங்கள் குரியனிலிருந்து அக்கோள்களின் தூர்க்களின் கணங்களுக்கு நேர் விகிதசமன்.

கெப்பிளரின் மூன்றுவது விதியைப் பயன்படுத்தி நியூட்டன் இரு துணிக்கைகளுக்கிடையேயான கவர்ச்சி விசை அவற்றிற்கிடையேயுள்ள தூரத்தின் வர்க்கத்திற்கு நேர் மாறு விகிதசமமானும் விதியைக் கண்டுபிடித்தார்.

இவ்விதி நேர் மாறு வர்க்க விதியைப்படும்.

இரு தினிவுகள் m_1 , என்பவற்றிற்கிடையேயுள்ள தூரம் r ஆயின் அவற்றிற்கிடையேயான கவர்ச்சி விசை $F(1)$ அவற்றின் தினிவுகளின் பெருக்குத் தொகையான $m_1 m_2$ இற்கு நேர் விகிதசமன் (II) அவற்றிற்கிடையேயான தூரத்தின் வர்க்கத்திற்கு (r^2)

நேர்மாறு விகித சமன்.

$$F = \frac{m_1 m_2}{r^2} \text{ ஆகும்.}$$

இங்கு G ஒரு மாறிலியாகும். G அகில ஈர்ப்பு மாறிலி எனப்படும்.

$$G K \frac{m}{m^2} = \frac{K}{m} \text{ ஆகையால்}$$

G இன் அலகு $N m^2 kg^{-2}$ ஆகும். G இன் பார்மானம் பின்வரும் சமன்பாட்டினால் தரப்படும்.

$$(G) = \frac{M L T^{-2} L^2}{M^2} = M^{-1} L^3 T^{-2}$$

ஆகவே G இன் அலகு $m^3 kg^{-1} s^{-2}$ என்றும் கொள்ளப்படலாம்.

பரிசோதனைகளிலிருந்து G இன் பெறுமானம் $6.67 \times 10^{-11} N m^2 kg^{-2}$ என அறியப்பட்டுள்ளது.

G இன் பெறுமானத்தை முதன் முதலாக C. V பொயில் (C. V Boys) நிர்ணயித்தார். இப்பொழுதும் கூட இம்முறை G இன் பெறுமானத்தைத் திருத்தமாக நிர்ணயிக்கப் பயன்படுகின்றது.

ஒரு பொருளின் நிறை- ஒரு பொருளைப் புளி தன் மையத்தை நோக்கிக் கவருகின்றது. இக் கவர்ச்சி விசையே அப்பொருளின் நிறையாகும். நியூற்றனின் ஈர்ப்பு விதியிலிருந்து பொருளின் நிறை பொருளிற்கும் புளியின் மையத்திற்குமிடையேயுள்ள தூரத்தில் தங்கியிருக்கிறதென்பது வெளிப்படையாகும். புளிமேற்பரப்பில் எல்லா இடங்களிலும் நிறை என்வேறு

படுகின்றது? புவியின் வடிவம் திருத்தமான ஒரு கோளமல்ல. அதன் மத்திய ஆரை, முனைவு ஆரையிலும் பெரியது. ஆகவேதான் மத்திய கோட்டிற்கு அண்மையிலுள்ள இடங்களின் ஒரு பொருளின் நிறை முனைவு அண்மையிலுள்ள இடங்களின் அதை பொருளின் நிறையிலும் சிறிதாகும்.

ஸ்ர்ப்புச் செறிவு- திணிவு ஒன்று ஒரிடத்திலிருந்தால் அதைச்சுற்றி ஒர் ஸ்ர்ப்புப் புலமிருக்கும். அதாவது இப்புலத்தில் பிறிதொரு திணிவு வைக்கப்பட்டால், இரு திணிவுகளுக்குமிடையே ஒரு கவர்ச்சி விசையிருக்கும். ஒரு ஸ்ர்ப்புப் புலத்தில் ஒரு புள்ளியில் ஒவ்வொரு அலகுத்திணிவிலும் உருற்ற ப்படும் விசை அப்புள்ளியிலுள்ள ஸ்ர்ப்புச் செறிவெனப்படும். வரையறையிலிருந்து ஸ்ர்ப்புச் செறிவு ஒரு காவியெனவும் அதன் அலகு

NKg^{-1} என்பது வெளிப்படை.

ஒரு புள்ளியில் புவியீர்ப்புச் செநிவென்பது அப்புள்ளியில் $1Kg$ திணிவில் புவியின் கவர்ச்சி விசையாகும். $m Kg$ திணிவில் புவியின் மையத்தை நோக்கு உருற்றப்படும் ஸ்ர்ப்பு விசை F ஆயின் ($F=$ பொருளின் நிறை) நியற்றன்ன் இரண்டாவது விதிப்படி

$$F=m \cdot g$$

இ அவ்விடத்திலுள்ள புவியீர்ப்பின் கீழ் ஆர்மூடுகளாகும்.

$$g = \frac{F}{M} = G \frac{Mm}{mr^2} = \frac{GM}{r^2} \text{ இங்கு } M =$$

புவியின் திணிவு $r =$ புவியின் ஆரை

$\frac{F}{m} =$ ஓரலகு திணிவில் உருற்றப்படும் விசையாகும். ஆகவே ஒரு புள்ளியிலுள்ள புவியீர்ப்புச் செறிவு அப்புள்ளியிலுள்ள புவியீர்ப்பின் கீழ் ஆர்மூடுகளுக்குச் சமமாகும். எனவே ஒ இன் அலகாகிய ms^{-2} என்பது NKg^{-1} என்றும் எழுதப்படலாம். மத்திய கோட்டிற்கு அண்மையிலுள்ள இடங்களில் ஒ அண்ண எவ்வாக $9.78 ms^{-2}$ எனும் பெறுமானத்தைக் கொண்டிருக்கும். முனைவுகளுக்கு அண்மையிலுள்ள இடங்களில் (அண்ணளவாக $9.83 ms^{-2}$) எனும் பெறுமானத்தைக் கொண்டிருக்கும்.

சந்திரனின் மேற்பரப்பில் அதன் ஸ்ர்ப்புச் செறிவு புவியின் பெறுமானத்தின் ஆறிலொரு பங்காகும்.

$$1.67g N kg^{-1}$$

புவியினது திணிவையும் அதன் கராசரி அடர்த்தியையும் கணித்தல்

$$g = \frac{GM}{r^2} \text{ என்னும் சமன்பாட்டைப் பெற்றுக் கொண்டோம்.}$$

$$\therefore M = \frac{gr^2}{G}$$

$$g = 9.8 ms^{-2}, r = 6.4 \times 10^6 m$$

$$G = 6.7 \times 10^{11} N m^2 kg^2$$

$$\therefore M = \frac{9.8 \times (6.4 \times 10^6)^2}{6.7 \times 10^{11}}$$

$$= 6.0 \times 10^{24} kg$$

புவி அண்ணளவாக ஒரு கோளமாதலால் அதன் கனவளவு $V = 4/3 \pi r^3$.

$$\therefore \text{புவியின் சராசரி அடர்த்தி } d = \frac{M}{V}$$

$$gr^2 = \frac{3g}{G \cdot 4/3 \pi r^3} = \frac{3g}{4 \pi r G}$$

$$g, \pi, r, G \text{ இற்குப் பிரதியீடு செய்தால் } d = \frac{5500}{kgm^3}$$

எனும் பெறுமானத்தைப் பெறுவோம்!

ஸ்ர்ப்பு விசைக் கோடுகள்:- ஒர் ஸ்ர்ப்புப் புலத்தீல் ஸ்ர்ப்பின் செறிவில் திசையைத் தரும் கோடுகள் ஸ்ர்ப்பு விசைக் கோடுகளைப்படும்.

மின் விசைக் கோடுகள், காந்த விசைக் கோடுகள் இதை மாதிரி வரையறுக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக ஒரு விசைப்புலத்தில் ஒவ்வொரு புள்ளியிலும் செறி வீன் திசையைத் தரும் கோடுகள் விசைக்கோடுகளைப்படும்.

ஸ்ர்ப்பழுத்தம்- ஒர் ஸ்ர்ப்புலத்தில் ஒரு புள்ளியில் ஸ்ர்ப்பழுத்தம் (V) என்பது ஓரலகுத்திணிவை முடிவிலியிலிருந்து ($ஸ்ர்ப்புப் புலத்திற்கு வெளியே உள்ள புள்ளியிலிருந்து$) அப்புள்ளிக்குக் கொண்டு வரச்செய்யப்படும் வேலையாகும். ஸ்ர்ப்பழுத்தத்தில் அலகு $J Kg^{-1}$.

புவியின் மையத்திலிருந்து அலகு தூரத்திலுள்ள ஒரு புள்ளியில் அழுத்தம் V பின்வரும் சமன் பாட்டி னல் தடப்படும் $V = \frac{CM}{a}$

இங்கு M புவியின் திணிவு; a புவியின் ஆரையிலும் பெரியது.

தடப் பேகம்:- m திணிவுள்ள பொருளை புவியின் மேற்பரப்பிலிருந்து V என்ற வேகத்துடன் ஏறிந்தால், பொருள் ஸ்ர்ப்புப் புலத்திலிருந்து விடுபட அதன் இயக்கச்சுதி, புவியின் மேற்பரப்பிலிருந்து முடிவிலிருக்கும் பொருளை கொண்டுசெல்லச் செய்யப்படும் வேலையிலும் பெரிதாக விருக்க வேண்டும். புவியின் மேற்பரப்பில் அழுத்தம் $V = \frac{GM}{r}$ ஆகவே ஓரலகுத்திணிவை

மேற்பரப்பிலிருந்து முடிவிலிக்குக் கொண்டு செல்லச் செய்யப்பட வேண்டிய வேலை V குலாகும் ஆகவே m அலகுத் திணிவை புவியின் மேற்பரப்பிலிருந்து ஸ்ர்ப்புப் புலத்திற்கப்பால் கொண்டு செல்லச் செய்யப்பட வேண்டிய ஒவ்வொலை $W = Vm$

$$\therefore \frac{1}{2} m V^2 = \frac{GMm}{r}$$

ஆயின் $\frac{1}{2} m V^2 = \frac{GMm}{r}$ ஆயின் பொருள் மட்டுடைய ஸ்ர்ப்புப் புலத்திற்கு அப்பால் இயங்கும்.

$$V^2 = \frac{2MG}{r}$$

$$\text{ஆனால் } \frac{GM}{r^2} \text{ என நிறுவப்பட்டது.}$$

$$\therefore V^2 = 2gr$$

$$g = 9.8 \text{ m s}^{-2}, r = 6.4 \times 10^6 \text{ m}, \text{எண்பவற்றைப் பிரதியீடு செய்தால் } V = 11.2 \text{ km s}^{-1}$$

ஆகவே ஒரு பொருள் புவிக்குப்பினிருந்து விடு பட்டு வெளியில் இயங்கச் செய்ய அது குறைந்தது 11.2 km s^{-1} என்னும் வேகத்துடன் ஏறியப்பட வேண்டும். இது புவியின் தப்பு வேகமென்பதும். மேற்பறப்பில் செறிவையும் அவற்றின் தப்பு வேகத்தையும் தருகின்றன.

உடல்	செறிவு Nkg ⁻¹	தப்பு வேகம் kms ⁻¹
குரியன்	274.00	623
புதன்	3.92	3.8
வெள்ளி	8.82	10.4
புவி	9.80	11.2
செங்காய்	3.92	5.1
வியாழன்	26.50	69.1
சனி	11.76	36.6
ஏரேஷ்	10.4	21.6
நெபரியூன்	13.8	21.6
புரூட்டோ	1.62	4
சந்திரன்	1.67	2.4

(இன்னும் வரும் - அடுத்த இதழில் மின்புலம்)

● கடலுக்கடியில் தங்கக் கட்டிகள்

1622 ஆம் ஆண்டு அத்திலாந்திக் கழுத்திரத்தில் ‘அட்டோச்சா’ என்ற கப்பல் மூழ்கியது. சமீபத்தில் ‘மெஸ்ஸிபியார்ஸ்’ என்னும் மூழ்கிய கப்பல்களைக் கண்டுபிடிக்கும் கம்பனி அட்டோச்சாவைக் கண்டுபிடித்து விட்டது. அதில் கிடைத்தவை என்ன தெரியுமா?

கட்டிகட்டியாக ஏராளமான தங்கப்பாளங்கள், வெள்ளிக்கட்டிகள், 3000 மரகதக்கற்கள். இன்று இவற்றின் மதிப்பு பல கோடி டாலர் கள்.

● காமிரா இல்லாமலே புதைப்படம்

ஆமாம். ஜப்பானிய ஃபுஜி (Fiji) கம்பனி ஒரு புது மாதிரியான ஃபிலிம்ரோலைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறது. ஃபிலிம்ரோல் டப்பாவிலேயே ஒரு வென்சம், ஷட்டரும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இனிவாங்கும் ஓவ்வொரு ஃபிலிம்ரோலும் ஒவ்வொரு ஃபிலிம்ரோலும் ஒவ்வொரு புதுக்காமரா, எடுக்கும் பட்டங்களும் புதிது. காமராவும் புதிது. பட்டங்களும் புதிது. காமராவும் புதிது. பட்டங்களும் புதிது.

கள் அற்புதமாகவல்லவா இருக்கும்.

● மார்க் ட்ரைவன்

உலகப் புகழ்பெற்ற நகைச்சவை எழுத்தாளர் வீராங்கணை ஜோன் ஆஃப் ஆர்ஜ்ஜெ உலகப் பிரசித்தமாக கியவர். சிறுவர்கள் சிறுவர்களாக இருக்கும்வரை டாம்சயர், ஹக்கின் பெரிஃபின்னையும் உருவாக்கி ய மார்க்ட்வைப் பெயரும் மறையாது. இவரின் இயற்பெயர் சாமுவேல் வாங் ஹார்ன் கிளைமென்ஸ் ஆகும்.

மார்க் ட்ரைவன் பிறந்தபோது (1835) வானத்திலே ஹாவி வால் நட்சத்திரம் தோன்றியது. 75 ஆண்டுகளுக்குப் பின்தான் மீண்டும் ஹாவி தோன்றும். அது மீண்டும் தோன்றும்போது தானும் உயிர் வாழ்ந்து காணவேண்டுமென விரும்பினார். அவர் ஆசை வீண்போக வில்லை. 1910இல் ஹாவி நட்சத்திரம் வாளில் தோன்றியபோது அவர் மூச்சம் அடங்கியது.

பனைமரம்

சமூ நாட்டின் தனிவளம் - அது இயற்கை தந்த பனைமரம் சமவளநாட்டிற்கு - என்றும் இன்றி அமையா மூலவளிய். பெட்டி கடகம் பின்னவாம் பட்டி மாடும் உண்ணவாம் படுகூப் பாயும் இழைக்கலாம் பானம் கூடப் பருகலாம். பனங்கட்டி செய்யலாம். பன்கிராம் பொரிக்கலாம். பனங்கிழுங்கு சுவையினைப் பாட்டி கூடக் கூறுவாள். வீட்டின் மேலே கூரையாய் வேவு அடைக்கும் ஓலையாய் விளக்கும் இந்தப் பனைமரம் வேற்று நாட்டில் இல்லையே!

‘தமிழ்ச்செல்லி’
(ஆதிவட்கமி - ரோசையா)

ஆசிரியர்: எண்டா மக்கு... யாழிப் பாணம் ஒரு நகரம் என்று எழுதச் சொன்னு... நரகம்- எண்டு எழுதியிருக்கிறார்கள்?

மாணவன்: அது முந்தித்தான் சேர் நகரம்; ஆயிரள்ள ஷெல் அடிகளுக்கும், பொம்பருக்களின்ற குண்டு வீச்ககளுக்கும் பிறகு நரகம்தான் சேர்.

-கதிர் மாணிக்கம்

ஓஹோ மானுடமே!

ஒருவன் வளவை ஒருவன் பிடிக்க ஒருவன் ‘மனையை’ ஒருவன் நயக்க ஒருவன் புகழை ஒருவன் சுருட்ட ஒருவன் வழியை ஒருவன் அடைக்கு... ஒகோ மானுடமே!

இறைவன் பணிக்கே ஒருவன் கொடுக்க இழிஞர் தமக்குள் அதனை மடக்க வறியர் பிழைக்க ஒருவன் கொடுக்க வளியன் ஒருவன் மறைவில் அயுக்க ... ஒகோ மானுடமே!

உழவைப் பெருக்கி ஒருவன் உழைக்க உலகம் தவிக்க ஒருவன் பதுக்க அழிவை மிகுக்கும் படையை விரட்ட அடங்கித் திரிந்த அகரர் குதிக்க ... ஒகோ மானுடமே!

தெருவில் இரக்கி ஒருவன் இடுப்பைத் திருடிப் பிழைக்க ஒருவன், படைக்கு வெருவித் துறக்கி ஒருவன், மனைக்குள் விரையுந் திருட்டில் ஒருவன் இடுட்டில்... ஒகோ மானுடமே!

— ச. வெ. பஞ்சாட்சா —

பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தயிற்த் துறையினை நினைவுக்கும் எவரும் மறைந்த பேராசிரியர் கணபதி பிள்ளையினை நினைவுகொள்ளல் தவிர்க்க முடியாததே. அவ்வளவு தாரம் பேராசிரியரும் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகமும் பினைந்திருந்தன. 1936 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1965 ஆம் ஆண்டுவரை இருபத்தொன்பது ஆண்டுகளாக இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கடமையாற்றிய பேராசிரியர் 1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1965 ஆம் ஆண்டுவரை தமிழ்ப்பேராசிரியராக விளங்கினார். இத்தகைய நீண்டகால எல்லையில் ஓர் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருந்த பெருமை அனுமரையோரும்.

வட இலங்கையில் வடமராட்சிப் பகுதியில் பருத்தித்துறையில் 1903 ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் பிறந்தார். ஆரப்பத்தில் காம்பளைம் முத்துக்குமாரசுவாமிக் குருக்களின் மாணுக்கராகவிருந்தார்.

1930 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தார் நடத்திய கலை மாணிக் தேர்வில் முதலாவது வகுப்பில் சித்தியடைத்தார். இவர் இத் தேர்வுக்கு சமஸ்கிருத மொழியை முதன்மைப் பாடமாகவும், பாளி மொழியினைத் துணைப்பாடமாகவும் கொண்டிருந்தார்.

பின்பு 1936 ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளர் பதவி பெற்ற பேராசிரியர் அவர்கள், விபுலானந்த அடிகளாரின் இறப்பின்பின் 1947-1965 வரை இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப்பேராசிரியராக விளங்கினார்.

அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத் தில் கவாமி விபுலானந்தர் முதற் தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கிய போது வித்துவான் வகுப்பு மாணவராய் இருந்தவர் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை. அண்ணுமலைப்

(10-03-1968)

பல்கலைக் கழகத்தில் இவருக்கு இலக்கணக் கல்வி ஊட்டியவர் சோழ வந்தான் கிண்ணமிடத்தைச் சேர்ந்த வரும் அரசன் சண்முகனானின் மாணுக்கருமாகிய இலக்கணப் புளி கந்தசாமி ஆவர். இந்த இலக்கணப் புலியிடம் இலக்கணம் கற்பது மிகச் சிரமமான விடயம் என்பர். இலங்கையிலே இருந்து சென்ற மாணவரில் இருவர் நன்முறையில் அவரிடம் இலக்கணம் கற்றனர். ஒருவர் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை மற்றவர் முனை நாள் யாழ். இந்துக்கல்லூரியிருந்து வித்துவான் கார்த்திகேச அவர்கள் ஆவர்.

அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வித்துவான் பட்டம் பெற்றியின் இலங்கை சென்று இலங்கை பல்கலைக் கழகக் கீழை நாட்டுக் கலைக் கல்லூரியிற் சேர்ந்தார் பேராசிரியர் ரேணர் என்பவரிடம் மொழியியல் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு கீழைத்தேய மொழியியற் றுறையிற் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றார்.

மொழியாராய்ச்சி வன்மையும் பழந்தமிழ் இலக்கியப் புலமையும் பெற்ற இவர் நாடகம், கதை, கவிதை ஆகிய பல துறைகளிலும் நிரம்பிய ஈடுபாடுடையவர். “நாடகம்”, ‘இருநாடகம்’ என்பனவற்றின் மூலம் ஈழத்து நாடகத்துறையிற் புதிய கொரு விழிப்பினை உண்டாக்கியவர் அவ்விரு நூல்களேயன்றி காதவியாற்றுப் பட்ட, நீராமகளிர், மாணிக்கமாலை, பூஞ்சோலை, சங்கிலி, தூவுதுப்பமலேரே, வாழ்க்கையின் விநோதங்கள் ஆகிய நூல்களினதும் ஆசிரியர் ஆவர். இலங்கை வாழ்தமிழர் வரலாறு எழுதிய பேராசிரியர் அவர்களின் கட்டுரைகளிற் சில ஈழத்து வாழ்வும் வளர்முடின் அம் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது.

சமீத் தமிழர்கள் போராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளைக்கு மிகக் கடமைப் பட்டவர்கள். அவர் இம்மண்ணையிக் கூழமாக நேசித்தார். யாழ்ப்பாணத் தமிழை மேடையேற்றியது மட்டுமன்றி அதற்கு இலக்கிய அந்தஸ்தும் வழங்கியவர். அவரது நூல்களின் உருவமும் உள்ளடக்கமும் இதனைப்பறைசாற்றும். சமீத்து மன்னையும் அதன் உணர்வையும் நன்கு நேசித்த பெருமகன் அவர். அவருடைய தலை சிறந்த மாணவனுகவும் சக்கிரிவுரையாளனுகவும் கால் நூற்றுண்டுக்கு மேலாக ஒன்றினைந்து செயலாற்றிய பெருமையானப்பல் கலைக் கழுகு உபவே வந்தார் பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் ஆவார். பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையின் சிந்தனையைச் செயற்படுத்தியவர் பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன்.

பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையின் மாணுக்கர் பல்ர் சமீத்திலும் பிற நாடுகளிலும் மிக உயர்ந்த நிலையில் வாழ்கின்றனர். இன்று இலங்கை பல்கலைக் கழகங்களிலே கடமையாற்றும் தமிழ்த்துறை சார்ந்த விரிவுரையாளர்கள், பேராசிரியர் கள் பலர் அவரது மாணுக்கர்களே.

பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம், மறைந்த பேராசிரியர் ச. கைலாசபதி, திரு. தனஞ்சயராசசிங்கம், பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் ச. சண்முகதாஸ், பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை போன்றேர் பிள்ளையவர்களின் மாணுக்கர்களே என்பது இங்கு மனங்கொள்ளத் தக்கது. தற்போதைய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த்துறை பேராசிரியராக விளங்கும் கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளையே முதன் முதல் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தால் தமிழ்க் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர். இவரை ஆளாக்கிய சிறப்பும் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளைக்குரி யதுவார்.

பேராசிரியரின் தமிழ்த் தொண்டினையும், ஈழத்தின் இலக்கியத்தின் பால் அவர் கொண்டிருந்த மட்டற்ற காதலையும், ஈழத்துப் பெரிய வர்களின் ஆளுமையை வெளி உல

கிற்கு அவர் கொண்டுவந்த பாங்கையும் இளஞ்சந்ததுயினர் அறியும் வகையில் ஆய்வுகள் மேற்கொள் ளப்படல் வேண்டும். பேராசிரியர் அமரராகி பதினெட்டாகு ஆண்டுகள்

ஆகிவிட்டன. சிலர் உள்ளங்களில் அவர் மறையவில்லை. பலர் உள்ளங்களில் அவர் மறைந்து விட்டார். ஆனால் பேராசிரியரின் தமிழ்ப் பணி தமிழ் உள்ளளவும் வாழும்.

சன்முகம்—பாலசுந்தரம்

★ கட்டுரை

சுந்தர காண்டமும் ராஜராஜ சோழன் பரிசும்

இவ்வாண்டு ராஜராஜசோழன் பரிசு தஞ்சைத் தமிழ்ப் பஸ்கலீக் கழகத்தால் நாட்டிறந்த எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் அவர்களுக்கு அளிக் கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பல்கலீக் கழகத்தால் நல்லதொரு எழுத்தாளனுக்கு பரிசு வழங்கப்பட்டது உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டிய விடயம் தான். ஒரு கவனத்துக்குரிய படைப்பாளி கௌரவிக்கப் பட்டுள்ளார். ஆனால், அவரின் குறிப் பிட்ட சுந்தர காண்டத்துக்குஆக பரிசு அளிக்கப்பட்டது என்பதுதான் கேள்விக்குறி ஆகின்றது.

சுந்தர காண்டக் கென்களின் பிரச்சினை பற்றி ஆராய்கின்றது. ஒரு புத்திஜீவி பெண் தன் பெற்றே ருக்காக தனக்கு விருப்பியில்லாத ஒரு ஒழுக்கம் கெட்ட ஆணை திருமணம் செய்கின்றார். பின்பு அவனுடன் மனைவியாக இல்லாது நன்பராக வாழுகின்றார். தன்னை அவன் கிறையெடுத்த இராவணன் ஆக குற்றம் சுமத்துகின்றார். இறுதியில் அவனை விட்டு தனிமையில் வாழுத் தொடர்க்கின்றார். இது சுந்தர காண்டத்தின் சாரம்.

இதன்மூலம் ஜெயகாந்தன் என்ன கூற முயற்சிக்கின்றார் “இருப்பினும் இந்தக் கதையின் மூலம் தான் நமது பெண் மக்களுக்கு என்னென்கவோ சொல்ல முயல்கிறேன்... அவை புத்திமதிகள் அல்ல; எச்சரிக்கைகளைம் அல்ல; அவற்றுல் எல்லாம் ஏதும் பயனிராது என்பதை நான் அறிவேன். ஆயினும் நமது பெண்கள் அறிய வேண்டிய நம்

★ ஜெயபார்த்தன் ★

யைப் பற்றிய உண்மைகள் நிறைய உள்ளன. அதாவது பெண் என்பவள் அவனே சில சமயங்களில் எண்ணிமயங்குவது போல் ஒரு தனிப்பிறவி அல்லன். அவள் ஆணின் பாதி, அவள் காதல் வயப் பட்டிருந்தாலும், கல்யாணம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும், இந்தக் தலைகளில் தன்னைப் பிரித்துக் கொள்ளாத சுதந்திரப் பறவையாக வாழ நேர்த்தாலும் அவள் நமது சுமுகத்தின் பாதுகாப்புக்கு உட்பட்டவள்தான்” என்று தனது முன்னுரையில் ஜெயகாந்தன் அவர்கள் கூறிக் கொண்டு போகின்றார் “காதலும், கல்யாணமும் குடும்பவாழ்க்கையும் ஏதோ தான் சம்பந்தப்பட்ட தனி விவகாரம் என்று எண்ணுகிற பெண்தான் பேதை. அது சமூகம் சம்பந்தப்பட்டது என்று அறிவிப்பதே இந்தக் கதையின் முதல் நோக்கம்” என தனது நாவலின் நோக்கத்தையும் ஜெயகாந்தன் விட்டுகின்றார்.

சுந்தரகாண்டம் முதலில் நங்கும் இதழில் தொடராக வந்து பின்பு 1982ம் ஆண்டு புத்தகமாக வெளி யிடப்பட்டுள்ளது. நாவலை ஜெயகாந்தன் ஒரு புத்தி பூர்வமான உரையாடல்களாகவே கொண்டு செல்கின்றார். அதனால் நம்பமுடியாத சம்பவங்களை நம்புமாறு இன்டலக்ஷன்களை புகுத்தியும் விடுகின்றார். இதுதான் அவர் பிற்கால நாவல்களில் கையாளும் யுக்கி, சுந்தரகாண்ட கதாநாயகி ஜெய

கணக்கு கணவனுக வர இருக்கும் சுகுமாரன் மிகவும் ஒழுக்கம் கெட்ட சமூகத் துரோகி என அறிந்தும் பெற்றேருக்காகவும், ஓருவன்டீமத் துக்காகவும் ஏற்றுக்கொள்கிறார். ஜெதாவின் பெற்றேர் வெறும் பணத் துக்காகவும், ஈழக் அந்தஸ்துக்காகவும் சுகுமாரனை மாப்பிள்ளையாகரற் கும்படி ஜெதாவை நிற்பந்திக்கின்றனர். ஒரு புத்திபூர்வமாக சிந்திக்கிற ஜெதா இவற்றையெல்லாம் அறிந்தும் திருமணத்துக்கு சம்மதிக்கிறார். இது நாவலில் ஏற்றுக்கொள்கிற கூடிய ஒரு யதார்த்த நிகழ்ச்சியாக அமையவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

சுகுமாரனை திருமணம் செய்து கொண்ட ஜெதா, அவனை தன்னை கிறையெடுத்த இராவணனுக்குக் கூடுதிட்டவே வைத்து பழகுகின்றாராம். (இதை நம்ப வேண்டும்). கணவனுக அல்லாது நன்பராக பழகுகின்றாராம், இதை அந்த கணவானும் ஏற்று மதிப்பளித்து பழகுகின்றாராம். கடைசியில் சலிப்படைந்த ஜெதா அவனை விட்டு விலகி தனிமையில் வாழுத் தொடங்குகின்றார். இவை எல்லாம் யதார்த்தமான நிகழ்ச்சியாக அமையாது வெறும் இன்டலக்ஸல்வு வாதமாகவே அமைந்து விடுவது நாவலின் பெரும் குறை என்றே கூற வேண்டும்.

“இனம் பெண்களே! காதல் என்ற பேரிலும், கல்யாணம் என்ற பந்தத்திலும் இந்தச் சமூக மனி தனிடம் மோசம் போய் விடாதீர்கள் என்று எச்சரிக்கிறது இந்தக்

கதை ...என்கிறூர் ஜெயகாந்தன்,
சரிதான் ஆனால் இப்படிநம்ப முடி
யாத கதைதானு ஜெயகாந்த
ஞக்கு அகப்பட்டது,,

ஜெயகாந்தன் எனும் படைப்
பாளி உண்மையில் திறமை
யானவர். அவரின் திறமையில்
எது வித சந்தேகமும் இல்லை. அவர்
சில நல்ல படைப்புக்களை தந்து இரு
க்கின்றார். அவரின் சிறுகதைகள்
மறக்கக் கூடியன் அல்ல. ஒரு
கால கட்டசிறு கதை கருக்கு
ஜெயகாந்தன் கால கட்டப் பன்
பெயரிடவாம். மற்றும் அவரின்
குறுநாவல்கள் யாவும் மறந்து விடக்
கூடியனவல்ல. யாருக்காக அழு
தான்..., கருணையினால் அல்ல, மற்றும்
உண்ணப்போல் ஒருவன் என்பன்
எல்லாம் அவரின் நல்ல படைப்
புக்கள்.

திறமையான எழுத்தாளனின்
எல்லாப் படைப்புக்களும் திறமை
யானவையாக அமைந்து விடுவதும்
அல்ல. சில மோசமான படைப்பாக
வும் போய் விடுவது உண்டு. அதற்கு
ஜெயகாந்தன் விதி விலக்கு அல்ல.
சந்தர்காண்டம் ஜெயகாந்தனின்
நல்லதொரு படைப்பாக கருத முடி
யாது என்பதே எனது கருத்து.
பரிசு என்பது ஒருவரின் திறமைகளை
கணித்தும் கொடுக்கலாம் அல்லது
அவரின் ஒரு தனித்திறனை கணித்தும்
கொடுக்கலாம். ஆனால், இங்கே
ஜெயகாந்தனின் தனி படைப்பான
சந்தர் காண்டத்துக்கு வழங்கப்பட்ட
து ஏற்கக் கூடியதா?

பல்கலைக்கழகம் என்பது ஒரு
அறிவு சார்ந்த உயர் பீடம். அது
பரிசுக்கு ஒரு பொருளை எடுக்கும்
போது சகல விதத்திலும் பரிசீலனை
செய்தே கொடுக்க வேண்டும். பரிசு
பெற்ற விடயம் சந்தேகத்துக்குரிய
தாக விளங்கினால் பரிசின் புனிதத்
தன்மையே கெட்டுப் போகின்றது!

அதற்கு ஒரு மதிப்பே இல்லா
மல் போகின்றது. சாகித்திய மண்டல
பரிசுகள் போல் ஒரு சடங்கா
கவே போய் விடுகின்றன. ஏதோ
நாமும் பரிசு கொடுத்தோம் அவ்வளவு
தான்! கானுதா? என்பது
போல் அமையக் கூடாது.

அறுவடை

இனவாத விதையிங்கு யார்தாவி ஞர்கள்?
எரியென்றும் உடையென்றும் யார்ஏவி ஞர்கள்?
சினமான செந்தீயை யார்முட்டிஞர்கள்?
திருநாட்டை எரியூட்டி யார்காட்டி ஞர்கள்?

தடுமாறும் அரசுக்குச் சட்டங்கள் காவல்;
தவறுன விளக்கங்கள் தரநாறு பேர்கள்!
சுடுமா(ற) உத்தரவாயின் யார்வீழ்ந்தால் என்ன?
ஞெண்நிற்கும் அதிகாரம்!—பிறகென்ன கவலை?

பயிர், வீடு, பக்மாடு, பண, வேவி தீயும்!
பலகால சேமிப்புப் பறிபோகக் கூடும்!
விகாலன்நம் வாளில் ஹெவிகொப்டர் ஏறும்!
கண்முடித் தனமாக சண்வங்கள் ஆவும்!

விவசாயி வயலோடும் உரமாக நெரும்-மீ
ஏவனுவி கடல் மீது படகோடு போகும்!
தொழிலாளி உடல்ஆலை தெருவோரம் சாயும்!
துயரான கதைநாரும் அரங்கேற ஈரும்!

வழிபாடு செயவந்த அடியார்கள் வீழ்வர்
மனி, தேர், சப்பறம், கோயில், மடம் தியிலமுழும்கும்!
குருமாரென் ரூலென்ன? முதியோரென்றுலென?
கொலைகாரர் நமதாவி பலிகேட்கும் போது!

'போராயின் போர்' என்றும், புதுவேதம் ஒது
புரியாது வெறிகொண்டு சனம்மாறி மோத
வீராதி வீரசெய் வேளாண்மை இன்று
விளைச்சல்கண் டறுக்கின்ற கருஞ்சட்டைக் கூட்டம்!

சுழற்காற்றைப் பயிரசெய்து கண்ணீரைப் பாய்ச்சி
சுற்றிவரப் பகைமையெனும் முள்வேலி கட்டி
புயற்காற்றை அறுவடைசெய் புதியகமக் காரர்
பொலிபொலி, என்றிடும்ஒலம் புவத்திடுமல் வோலம்!

—சே பத்மநாதன்

இருதியில் ஜெயகாந்தன் உண்மையில் கௌரவிக்கப்படத்தான்
வேண்டும். அவரின் சிறுகதைகள்,
குறுநாவல், கட்டுரை, நாவல் யாவற்
ஶிலும் மறக்கமுடியாத முத்திரை
பதித்து உள்ளார். அதற்காக தமிழ்
கூறும் நல்லுலகம் முழுவதிலும்
அவர் மதிக்கப்படுகின்றார். ஆனால்
அவரின் சுந்தர காண்டம் அவரின்
திறமைக்கு சான்று அல்ல. அது
ஒதுக்கப்பட வேண்டிய காண்டம்
என்று தான்கூறவேண்டும். அவரின்
மன்றிலை எப்படியோ...? பரிசு
கொடுத்த நிறுவனம் என்ன
நினைத்து கொடுத்ததோ...? நாம்
அறியோம் பராபரமே!

“கறுப்புச் சட்டைக்காரர் வாருங்கள். கறுப்புச் சட்டைக் காறர் வாருங்கள்”

குரியன் மேற்கே வீழு, மாலை மயங்கி, இருள் கவியும் வேளையில் கடலோரப் பிரதேசமான அந்த ஊரின் தெருக்களில் விரைந்தோடிய சிலரால் இச் செய்தி எங்கும் பரவ ஊரே அல்லோல கிள்ளோலப் பட்டது.

கறுப்புச் சட்டைக்காரர் என்ற பதம் அவர்களுக்கு எவ்வளவு பரிசு சயமானதோ, அதே போல இப்படி இருள்கவியும் நேரங்களில் விசைப் படகுகளில் கரைக்கு வந்திரங்கி அவர்கள் நடத்தும் கசாப்புக்கடை வேலைகளும் அவர்களுக்கு பழக்கமாகிப் போனவை.

எனவே அன்றும் அவர்களது வரவையறிந்த அம்மக்கள் ஏற்க எனவே தயாராகக் கட்டி வைத்த முட்டை முடிசுக்களைத் தூக்கிக் கொண்டு ஊரின் உட்பகுதியை நோக்கி ஒடத் தொடங்கினர்.

கறுப்புச் சட்டைக்காரர் வந்தது உண்மைதான்: வதந்தியல்ல என்பதை நிறுபிக்குமாப் போல் அங்கு நின்ற போராளிகளது ‘சென்றி’களின் கிரனைட் வெடியும் அதற்குப், பிரதியுத்தாரமாக கறுப்புச் சட்டைக்காரரது துப்பாக்கி வேட்டுகளும் ஒலித்தன.

இவ்வளவு நேரமும் என்ன நடக்கிறது என்பதையறியாது வீட்டுக்குள்ளே முடங்கிக் கிடந்த சமதி, இந்த வெடிச் சத்தங்களின் பின்புதான் அவசரமாக வெளியேவந்தாள். முற்றத்தில் நின்றவாரே பாலர் முதல் பல்லு விழுந்த கிழவர் வரை, பணக்காரன் முதல், பரம ஏழை வரை அனைவரும் சமத்துவமாக உயிரைக் காக்க ஒடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டாள்.

அவர்களைப் போல ஒடவேண்டும். உயிரைக் காக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவளுக்கு அந்த நேரம் எழவில்லை. மாருக கடந்த வாரம் இதேபோல ஒரு நாள் மாலை நடந்த நிகழ்வுகள் அவள் முன்காட்சியாக விரிந்தன.

அன்று மாலை. அவளது தந்தை

சுமதி

தொழில் முடிந்து வந்து தனது சீவுல் தொழிலுக்குரிய கருவிகளை ஒழுங்காக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்தார். தாய் முற்றத்தில் காயப்போட்ட விறகுகளைப் பொறுக்கிக் கொண்டிருந்தாள். சுமதி உள்ளே விளக்கேற்றிக் கொண்டிருந்தாள்.

திமிரென படலையைத்தைத்துத் திறந்தபடி ஆறேழு கரியருவங்கள் பயங்கர நவீன ஆயுதங்களுடனும், வாள், கிறிஸ், கோடாரி. போன்ற கற்கால ஆயுதங்களுடனேயும் கற்கால மனிதர்களைப் போல வந்தனர்.

அவர்களது வரவு உணரப்படுமுன்பே அவளது தாயும் தந்தையும் தெருவுக்கு இழுத்துக் கெல்லப்பட்டனர். சிலர் வீட்டுக்குள் வர எத்தனி த்தபோது சுமதி கொல்லைப் புறக்கதவால் பின்வளவுக்குள் ஒடினான். ‘ஐயோ வெட்டாதையுங்கோ... ஒண்டும் தெரியாது... ஐயோ, ... அம்மா...’ என்ற அவளது பெற்றேரது கூக்குரல்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன.

அந்த நிகழ்வுகள் எல்லாம் முடிவுற்றும், அவற்றின் வடுக்களாக சுமதி வீட்டின் முன்பாகவும், மற்றும் பலர் வீடுகளின் முன்பாகவும் பின்குவியல்கள் கிடந்தன.

இந்த நிகழ்வுகளை அரங்கேற்றியோர் சென்ற பிற்பாடு சுமதி வந்துதன் தாய் தந்தையின் நிலையைக் கண்டாள். அன்று அவளுக்கு ஏற்பட்ட விரக்கியும், எல்லாவற்றிலும் ஒருவித பிடிப்பற்ற தன்மையும், ஒரு வித மரட்சி நிலையும், தனிமையும் அவளை விட்டு இன்னும் நீங்கவில்லை.

இவ்வாருக கடந்த காலத்தில் முழுகியிருந்தவளை, அவளது முன் வீட்டு நன்பியின் அவசர அழைப்புகள் நிஜத்திற்குக் கொண்ட ந்தன.

‘எடி சுமதி கறுப்புச் சட்டைக் காறங்கள் வாருங்களாம் விறைச்சுக்கட்டை மாதிரி நிக்காம ஒடிவா. இல்லாட்டி உன்றை கொப்பரையும், கொம்

மாவையும் போல உண்ணையும் வெட்டிப் போடு வாங்கள். ஒழுவாடி’

‘நீ போ. நான் வரேயில்லை’ எதுவித சவனமுமின்றிக் கூறிவிட்டு உள்ளே போகத் திரும்பினால் சுமதி.

‘எடியே! விசரி போலக் கதையாதை. நான் போறன் நீ கெதியாவா’ என்றபடி அவளது நண்பியும் ஓடத் தொடங்கினால்.

சிறிது நேரத்திற்குள்ளேயே கறுப்புச் சட்டைக்காரர்கள் குடிமணி கள் உள்ள பகுதியை நெருங்கி விட்டிருந்தார்கள். போராளி களும் எதிர்த்தாக்குதல் நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள்.

கறுப்புச் சட்டைக்காரர்களுக்கு உதவியாக கூலில் நிலைகொண்டிருந்த பிரங்கிக்கப்பலும் குடிமணிகள் உள்ள பகுதியை நோக்கி ஷல்களை’ ஏவிக்கொண்டிருந்தது.

எதிர்பாராத வ்தமாக வந்த ஒரு ‘ஷல்’ சுமதியின் வீட்டின் முன்பாக ரேட்டிலே விழுந்து வெடித்தது. இதனால் அவ்விடத்

யோ. ரேகான்

திலே பதுங்கியிருந்த ஒரு போராளி காலில் காய்மடைந்தான்.

இன்னேரு போராளி அவனைத் தூக்கிக்கொண்டு சுமதியின் வீட்டுக்குள் சென்றான். அங்கேயிருந்த சுமதியை நோக்கி ‘கொஞ் சப்பழைய துணிதாரும். கட்டுப்போட வேணும். இரத்தம் சரியாகப் பெருகுது’ என்று அவசரமாகக் கேட்டான்.

‘நீர் போம். நான் இவரைக் கவனிக்கிறேன்;’ என்ற சுமதியை அவன் கண்களில் நன்றியுணர்வு ததும்ப உற்று நோக்கிவிட்டுத் திரும்பி களம் நோக்கி விரைந்தான்.

காயங்களினால் இரத்தம்பெருகா வணணம் சுமதி கட்டுப்போடாள். அவனுக்குத் தேநீர் போடுக் கொடுக்கலாம் என்று அடுக்களைக்குள் போக முற்பட்டவளை மிக அருகிலேயே கேட்ட வெடிச்சத்தங்கள் திகிலடையச் செய்தன.

★ ஒருகடிதம்

“அமிர்த கங்கை” மே மாத இதழில் “ஓரங்க நாடகம் என்பது என்ன?” என்றதலைப்பிலேசூரு சிறு கட்டு ரூரையே நான் எழுதியிருந்தேன். அதிலே ஓரங்க நாடகம் என்று சொல்லப்படுவது எதனை? அதன் வரைவிலக் கணம் என்ன? என்ற வினாக்களை எழுப்பி நாடகத்துறை சார்ந்த பலருடைய கருத்து முரண்பாடுகளையும் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

இக்கட்டுரையின் பிரதிபலிப்பு இருவகையில் புறப்படலாம் என நான் எதிர்பார்த்திருந்தேன். ஒன்று எணக்கும் என்போன்ற நாடக இரசிகரிக்டரும் ஓரங்க நாடகம் பற்றி ஏற்பட்ட ஐயங்களைத் தீர்த்து விளக்க மளிக்கும் தெளிவான ஒரு கட்டுரையை யாராவது எழுதக்கூடும்.

அல்லது இதுபற்றிய முரண்பாடான பல கருத்துக்கள் முடிமோதிக்கொண்டு கிளம்பி ஒரு சுவையான விவாதம் முன்வைக்கப்படலாம்.

எனது இவ்விரு எதிர்பார்ப்புகளும் தோல்விகண்டன. ‘நாடகக்காரர்’ எல்லோரும் மௌன நாடகம் நடத்துகின்றனர். பெரிய பெரிய நாடக எழுத்தாளர்கள், நாடக நடிகர்கள், நாடக நெறியாளர்கள்... பலரும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒருவரும் இதுபற்றி வாயே திறக்கவில்லை... முச!

—கோப்பாஸ் சிவம்

ஓரங்க நாடகப் பண்பு

மேல்நாட்டு இலக்கியத்தொடர்பு ஏற்பட்டதன் விளைவாக மற்ற இந்திய மொழிகளுக்கெல்லாம் கிடைத்தத்தைப்போல், தமிழ்மொழி க்கும் நாவால், சிறுகதை, ஓரங்க நாடகம் ஆகிய இலக்கியத்துறைகள் கிடைத்தன. தமிழ்ப்படைப்பாளி கள் நாவால், சிறுகதை, ஆகியவைத் தளில் திவிரமாக முன்னேறிவிட்டார்கள். 1934-க்கு முன் ஓரங்க நாடகம் வெளியிடப்பட்டதா என்று நான் ஆராயவில்லை. அப்பொழுது தான் நாலும், கு.ப.ரா. வும், புதுமைப்பித்தனும் கில ஒரங்கநாடகங்கள் எழுதினாலோம்... இப்பொழுதும்கூட ஓரங்க நாடக சோதனைகள் நடந்து வருகின்றன. இருந்து போதிலும், மொத்தமாகப் பார்த்தால் சிறுகதையளவிற்கு ஓரங்க நாடகத்துறை வளரவில்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும்.

‘என்னப்பா: பெரிய சந்தோஷத்தில் இருக்கிறீர்?’

‘என்ற மகன் பக்திரமா கொழும் புக்குப்போய் சேர்ந்து விட்டானால்,

தர்சினி.

ஓரங்க நாடகத்துக்குச் சில முக்கிய வரயடிகள் உண்டு. இதேவரம் புகள் சிறுகதைக்கும் இருந்ததுண்டு. இட ஒருமை, கால ஒருமை, வினை ஒருமை தொண்டு சம்பாஷணையால் நடப்படே ஓரங்க நாடகமாகும். சொல்லப்போனால் ஓரங்க நாடகமும், சிறுகதையும் மிகவும் நெருங்கியவை. முழு சம்பாஷணையால் அமைவதுதான் ஓரங்க நாடகத்துக்குள் வேற்றுமை. இந்த இலக்கியத்துறைகள் காலகதையில் மேல்நாட்டைப்போலவே சில மாறுதல்களுக்கு உள்ளாகி இருக்கின்றன. இட ஒருமையையும், கால ஒருமையையும் நழுவவிட்ட சிறுகதைகள் தோன்ற ஆரம்பித்தன; நோக்க ஒருமை அல்லது மைய ஒருமை இருந்தாலே போதும் என்ற நிலை இன்று ஏற்பட்டுவிட்டது. ஓரங்க நாடகத்தில் முன்று ஒருமைகளும் அமைய வேண்டும். ‘காட்சிகள்’ என்று அதில் வந்தால் இட ஒருமை, கால ஒருமை இரண்டும் மாறிவிடும். இவற்றைக் ‘காட்சிகள்’ என்னாலே ஒழிய ஓரங்க நாடக மரபுக்கு ஒத்ததாகக் கருதமுடியாது.

—ந. பிச்சூர்த்தி. 1976 ல. வெள்ளி விளக்கு நூலில்.

கமதி...

காயமடைந்திருந்த போராளி யும் “அக்கா, அவன்கள் கிட்ட வந்திட்டாங்கள்போல கிடக்கு. நீங்க ஒழித்தப்புங்கோ. என்னைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டவேண்டாம்” என்று வற்புறுத்தத் தொடங்கினான்.

‘நான் ஒடமாட்டேன். நீர் இப்ப எனக்குப் பின்னால் வாரும் என்று அவனைக் கூட்டிச்சென்று வீட்டின் பின்புறமுள்ள பற்றைகளுக்குள் ஒளிந்துகொள்ளுமாறு வற்புறுத்தினான். அவன் ஒளிந்த பின்பு வீட்டுக்குள் வந்தாள். தந்தை வழக்கமாகப் பாளைக் கத்தி வைக்குமிடத்துக்கு வந்தாள். அதை எடுத்த பின்பு எல்லா விளக்குகளையும் அணைத்தாள்.

இப்போது சமதி வாசல் தூண்ணுகில் இருளோடு இருளாக மறைந்திருக்கிறோள் கறுப்புச்சட்டைக் காரரை எதிர்பார்த்தபடி. தீட்டப்பட்ட கத்தியின் கூர்மை இருளரக்களைக் கிழிக்க ஆயுத்தமாகியுள்ளது.

கத்தியின் பளபளப்பைத் தவிர வேரேன்றும் அந்த இருளில் தெரியவில்லை. ஆம். சமதியும் போருக்குத் தபாராகி விட்டாள்.

தரத்திற்குப் பெயர்பெற்ற தாடு அமெரிக்கா. அங்கு திரு. ராஸ்வ நாடர் என்பவர் பொதுப் பிரஜெ (PUBLIC CITIZEN) என்ற ஓர் இயக்கத்தை உருவாக்கி அமெரிக்கன் கம்பனிகளையே பயமுறுத்தினார். தரக்குறைவுள்ள உடற் தின்குள்ள பொருட்களை விற்கும். தயாரிக்கும் தாபனங்களின் மீது சமூக எதிர் ப்பை ஏவிவிட்டார். அவர் சுடிக் காட்டிய குறைபாடுகளைக் கருத்திற் கொண்ட அமெரிக்க அரசு பல சட்டங்களை நுகர்வோன் நடைனை கருத்திற் கொண்டியற்றியது. உதாரணமாக தேசிய போக்குவரத்து மோட்டார் வாகனச்சட்டம்முதலில் கம் பணி கள் நுகர் வோர் இயக்கங்களை — பாவனையாளர் சங்கங்களை—ஆதரிக்கவில்லை. ஆனால் பின்னர் ஏற்றுக் கொண்டன.

அரசாங்கமும் பொதுமக்களும் விற்பனையாளர் குறித்து நுகர்வோரின் சக்தியையும் உரிமையையும் அதிகரிக்கும் இயக்கரீதியான ஒழுங்கமைப்பையே நுகர்வோர்வாதம் (CONSUMERISM) என சந்தைப் படுத்தல் துறையினர் குறிப்பிடுவர். இது சட்டங்கள் வாயிலாகவும் மக்கள் மத்தியில் அதிகாவு தகவல்களை வெளியில் அறிவுறுத்தல் மூலமும் செயல்படுகிறது. நுகர்வோர்கள் பொருட்களின் உண்மை அலகு கிரயத்தை (அலகு விலை யிடல்) பொருட்களின் உள்ளீடுகளை (உள்ளீட்டு வேலபவிடல்) உணவுப் பொருட்களின் போசாக்களைவை (போசாக்கு லேபலிடல்). பொருட்களின் பயன்பாட்டு இறுதிக் காலத்தை (திறந்த திகதியிடல்) பொருட்களின் உண்மை நலன்களை (விளம்பரத்தில் மெய்ம்மை) அறிந்து கொள்ள விரும்புகின்றனர். இன்று இவற்றையே நுகர்வோர் பாதுகாப்புச்சட்டம், உணவு மருந்துச்சட்டம் (FOOD AND DRUGS ACT) என்பன வற்புறுத்துகின்றன.

அமெரிக்காவில் எழுபதுகளில் முக்கியம் பெற்றிருந்த நுகர்வோர் வாதம் இன்றும் களையிழக்கவில்லை என்பதே அமெரிக்கசந்தைப்படுத்தற துறையினரின்கணிப்பு. சிலில் நிர்வாகம் குலைந்துள்ள வடக்கில் இன்று

பாவனையாளரின் நவைக்காக்க ஒரு பலமுள்ள இயக்கம் வேண்டும். அது பாவனையாளனின் முறைப்பாட்டையும் விற்பனையாளனின் வாதத்தையும் இணக்கும் சபையாக இருக்க வேண்டும். பாவனையாளனின் பாதுகாப்பு அரசு நுகர்வோர் வாதத்தானே?

20 வருடங்கள் உறங்கும் மனிதன்

மீண்டும் பெறமுடியாதது நேரம். எல்லார்க்கும் நேரத்திற்குப் பஞ்சம். உயர் அதிகாரிகளின் மிகமுக்கிய பிரச்சினை நேரமே. நேரப்பஞ்சம் என்று கூறும் மனிதன் 20வருடங்கள் உறங்குகின்றன். அது எக்படி? மனிதனிற்கு 8மணிநேர உறக்கம் வேண்டும் என்பது ஆரம்பக்கல்வி போதித்த பாடம். அவ்வாரூயின் தினமும் 3/1பங்கு நேரம் உறக்கத்திலிருக்கிறுன் மனிதன். 60வருடசராசரி ஆயுட்காலத்தில் 20 வருடங்கள் உறக்கத்தில் கழிக்கிறுன். வேலை செய்யும் நேரம் அவன் உறக்கத்திலும் குறைந்தளவே.

மனிதனின் சராசரி நேரசெலவிட்டை பின்வருமாறு பட்டியற் படுத்தலாம்.

ஒரு வருடத்திலுள்ள மணித்தியாலம் — 8760

உறக்கம்	(8X365)2920
காலைக்கடன்	(½X365)182
அலங்கரிப்பு	(½X365)182
பிரயாணம்	(1X365)365
உணவுஅருந்தல்	(¼X365)274
வேலைநேரம்	(8X22நாள்X12 2112—6035

2725

இஷ்டப்படி செலவிடப் படக் கூடிய நேரம் (Discretionary Time)

நேரத்தை எப்படி சிறந்த முறையில் பயன் படுத்துவது என்பதை விளக்குவது நேரமுகாமை Time Management). உறங்கும் நேரத்தைக் குறையுங்கள் நேரம் மிச்சமாகும் என்பது மறுசாரார் வாதம் உங்கள் நேரம் எப்படிச் செலவாகிறது

சேவை புன்னகையுடன் தேவை என்று முதலில் கண்டு கொள்ளுங்கள். பின்னர் முற்றுக் கெய்யத் தேவையில்லாதவற்றை நீங்கள் செய்து கொள்கிறீர்களாயின் அவற்றைக் கைவிடுங்கள். உங்களின் இன்னேருவனுல் செய்யக் கூடிய வேலையை அவனிடம் கையளித்து விடுங்கள். மற்றவர்கள் உங்கள் நேரத்தை வீணாயிக்காது பாதுகாத் துக் கொள்ளுங்கள். நேரம் மிச்சமாகும். சேமித்த நேரத்தை பயனுள்ள காரியங்களில் செலவிடுங்கள். காரியசித்தர் ஆவீர்கள். இதுவே நேரமுகாமை தரும் அறிவுறுத்தல் கள்.

பாமரனிற்கு உதவுவதே வங்கிகளின் நோக்கமாதல் வேண்டும் எனவாதிடவர் பலர். ஆனால் அண்மையில் இலங்கைவங்கி தனது சிறுவாடிக்கையாளனின் கணக்குகளின் பராமரிப்புக்கு சேவை வரியை (SERVICE CHARGE) விதித்தது. ஒருவன் தனது கணக்கிலுள்ள மீதியை அறிவுறுத்துக்கட்டணம் ரூபா பத்து. ஒரு 'C' தரக்கிணையில் ரூபா 500 மீதியாக இல்லாவிடில் தண்டம் ரூபா 25. இவை இலங்கைவங்கி விதித்த சேவை வரி கள், பாரிய கம்பனிகளே ரூபா 35000 மீதி வைக்காதிருந்தமைக்கு ரூபா 450 கொடுப்பதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கையில் ஒரு பாமரனின் நிலை எவ்வாறிருக்கும். இத்தனைக்கும் இலங்கை வங்கியின் கடந்த வருட இலாப நட்டக்கணக்கில் 135 மில்லியன் ரூபா இலாபமாக விருந்தது.

'பாமரனின் சேமிப்பு நாட்டின் மூலதவாக்கம்,' சிறுதுளி பெருவெள்ளம்போன்ற சுலோகங்களிற்கு எதிர்மாறுந்து இச்சேவை வரி. நிதி மந்திரியின் தலையிட்டால் அது பின்னர் நீக்கப்பட்ட தெனிலும் இத்தகைய தண்டங்களை கண்டிப்பது சிறுகணக்கள் வைத்திருப்பவரின் கடமை. இங்கு மக்கள் வங்கியின் தலைவர் DR. பெர்ணைன்டோ நாங்கள் சேவையை புன்னகையுடன் அளிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டது கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியது. இன்று சிறுகணக்கு குடையோர்க்குத் தேவை புன்னகையுடன் சேவை.

★ ஒருகடிதம்

“அயிரத் கங்கை” மே மாத இதழில் ஓரங்க நாடகம் என்பது என்ன? “என்றதலைப்பிலேறா சிறு கட்டு ரெயை நான் எழுதியிருந்தேன். அதிலே ஓரங்க நாடகம் என்று சொல்லப்படுவது எதனை? அதன் வரைவிலக் கணம் என்ன? என்ற வினாக்களை எழுப்பி நாடகத்துறை சார்ந்த பவருடைய கருத்து முரண்பாடுகளையும் அறிப்பிட்டிருந்தேன்.

இக்கட்டுரையின் பிரதிபலிப்பு இருவகையில் புறப்படலாம் என நான் எதிர்பார்த்திருந்தேன். ஒன்று எனக்கும் என்போன்ற நாடக இரசிகரிக்ட்கும் ஓரங்க நாடகம் பற்றி ஏற்பட்ட ஜயங்களைத் தீர்த்து வினாக்களிக்கும் தெளிவான ஒரு கட்டுரையை யர்ராவது எழுதக்கூடும்.

அல்லது இதுபற்றிய முரண்பாடான பல கருத்துக்கள் முடிமோதிக்கொண்டு கிளம்பி ஒரு சுவையான விவாதம் முன்வைக்கப்படலாம்.

எனது இவ்விரு எதிர்ப்புகளும் தோல்விகள்டன. ‘நாடகக்காரர்’ எல்லோரும் மௌன நாடகம் நடத்துவின்றனர். பெரிய பெரிய நாடக எழுத்தாளர்கள், நாடக நடிகர்கள், நாடக நெறியாளர்கள்... பல கும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒருவரும் இதுபற்றி வாயே திறக்கவில்லை... முச!

—கோப்பால் சிவம்

ஓரங்க நாடகப் பண்டு

மேல்நாட்டு இலக்கியத்தொடர்பு ஏற்பட்டதன் விளைவாக மற்ற இந்திய மொழிகளுக்கெல்லாம் கிடைத்ததைப்போல், தமிழ்மொழி க்கும் நாவல், சிறுகதை, ஓரங்க நாடகம், ஆகிய இலக்கியத்துறைகள் கிடைத்தன. தமிழ்ப்படைப்பாளிகள் நாவல், சிறுகதை ஆகியவைகளில் தீவிரமாக முன்னேறிவிட்டார்கள். 1934-க்கு முன் ஓரங்க நாடகம் வெளியிடப்பட்டதா என்று நான் ஆராயவில்லை. அப்பொழுது தான் நானும், கு. ப. ரா. வும், புதுமைப்பித்தனும் சில ஓரங்கநாடகங்கள் எழுதினாலே... இப்பொழுதும்கூட ஓரங்க நாடக சோதனைகள் நடந்து வருகின்றன. இருந்த போதிலும், மொத்தமாகப் பார்த்தால் சிறுகதையளவிற்கு ஓரங்க நாடகத்துறை வளரவில்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும்.

‘என்னப்பா: பெரிய சந்தோஷத்தில் இருக்கிறீர்?’

‘என்ற மகன் பத்திரமா கொழும் புக்குப்போய் சேர்ந்து விட்டானும்’

தர்வினி.

ஓரங்க நாடகத்துக்குச் சில முக்கிய வரப்புகள் உண்டு. இதேவரம் புகள் சிறுகதைக்கும் இருந்ததுண்டு. இட ஒருமை, கால ஒருமை, வினை ஒருமை கொண்டு சம்பாஷணையால் நடப்படே ஓரங்க நாடகமாகும். சொல்லப்போனால் ஓரங்க நாடக மும், சிறுகதையும் மிகவும் நெருங்கியவை. முழு சம்பாஷணையால் அமைவதுதான் ஓரங்க நாடகத் துக்குள்ள வேற்றுமை. இந்த இலக்கியத் துறைகள் காலத்தியில் மேல் நாட்டைப்போலவே சில மாறுதல்களுக்கு உள்ளாகி இருக்கின்றன. இட ஒருமையையும், கால ஒருமையையும் நழுவவிட்ட சிறுகதைகள் தோன்ற ஆரம்பித்தன; நோக்க ஒருமை அல்லது மைய ஒருமை இருந்தாலே போதும் என்ற நிலை இன்று ஏற்பட்டுவிட்டது. ஓரங்க நாடகத்தில் முன்று ஒருமைகளும் அமைய வேண்டும். ‘காட்சிகள்’ என்று அதில் வந்தால் இட ஒருமை, கால ஒருமை இரண்டும் மாறிவிடும். இவற்றைக் ‘காட்சிகள்’ என்னாமே ஒழிய ஓரங்க நாடக மரபுக்கு ஒத்த தாகக் கருதமுடியாது.

—ந. பிச்சமுர்த்தி 1976 ல் வெள்ளி விளக்கு நூலில்.

கமதி...

காயமடைந்திருந்த போராளியும் “அக்கா, அவன்கள் கிட்ட வந்திட்டாங்கள்போல கிடக்கு. நீங்க ஒடித் தப்புங்கோ. என்னைப் பற்றிக் கவலைப்படவேண்டாம்” என்று வற்பறுத்தத் தொடங்கினான்.

‘நான் ஒடமாட்டேன். நீர் இப்ப எனக்குப் பின்னால் வாரும் என்று அவனைக் கூட்டிக்கென்று என்ன வேற்றுமை. இந்த இலக்கியத் துறைகள் காலத்தியில் மேல் நாட்டைப்போலவே சில மாறுதல்களுக்கு உள்ளாகி இருக்கின்றன. இட ஒருமையையும், கால ஒருமையையும் நழுவவிட்ட சிறுகதைகள் தோன்ற ஆரம்பித்தன; நோக்க ஒருமை அல்லது மைய ஒருமை இருந்தாலே போதும் என்ற நிலை இன்று ஏற்பட்டுவிட்டது. ஓரங்க நாடகத்தில் முன்று ஒருமைகளும் அமைய வேண்டும். ‘காட்சிகள்’ என்று அதில் வந்தால் இட ஒருமை, கால ஒருமை இரண்டும் மாறிவிடும். இவற்றைக் ‘காட்சிகள்’ என்னாமே ஒழிய ஓரங்க நாடக மரபுக்கு ஒத்த தாகக் கருதமுடியாது.

கத்தியின் பள்ளப்பைத் தலை வேரென்றும் அந்த இருளில் செயில்லை. ஆம். சுமதியும் பேருத் தயாராகி விட்டாள்.

தரத்திற்குப் பெயர்பெற்ற நாடு அமெரிக்கா. அங்கு திரு. ரால்வ் நாடர் என்பவர் பொதுப் பிரஜை (PUBLIC CITIZEN) என்ற ஓர் இயக்கத்தை உருவாக்கி அமெரிக்க கம்பனிகளையே பயமுறுத்தினார். தரக்குறைவுள்ள உடற் தீங்குள்ள பொருட்களை விற்கும். தயாரிக்கும் தாபங்களின் மீது சமூக எதிர்ப்பை ஏவிவிட்டார். அவர் கட்டிக் காட்டிய குறைபாடுகளைக் கருத்திற் கொண்ட அமெரிக்க அரசு பல சட்டங்களை நுகர்வோன் நலனை கருத்திற் கொண்டியற்றியது. உதாரணமாக தேசிய போக்குவரத்து மோட்டார் வாகனச்சட்டம் முதலில் கம்பனி கள் நுகர்வோர் இயக்கங்களை — பாவனையாளர் சங்கங்களை—ஆதரிக்கவில்லை. ஆனால் பின்னர் ஏற்றுக் கொண்டன.

அரசாங்கமும் பொதுமக்களும் விற்பனையாளர் குறித்து நுகர்வோரின் சக்தியையும் உரிமையையும் அதிகரிக்கும் இயக்காதியான ஒழுங்கமைப்பையே நுகர்வோர்வாதம் (CONSUMERISM) என சந்தைப் படுத்தல் துறையினர் குறிப்பிடுவேர். இது சட்டங்கள் வாயிலாகவும் மக்கள் மத்தியில் அதிகளவு தகவல்களை வெளியில் அறிவுறுத்தல் மூலமும் செயல்படுகிறது. நுகர்வோர்கள் பொருட்களின் உண்மை அலகு கிரயத்தை (அலகு விலையிடல்) பொருட்களின் உள்ளீடு களை (உள்ளீட்டு லெபலிடல்) உணவுப் பொருட்களின் போசாக்களைவை (போசாக்கு லேபலிடல்). பொருட்களின் பயன்பாட்டு இறுதிக் காலத்தை (திறந்த திகியிடல்) பொருட்களின் உண்மை நலன்களை (விளம்பரத்தில் மெய்ம்மை) அறிந்து கொள்ள விரும்புகின்றனர். இன்று இவற்றையே நுகர்வோர் பாதுகாப்புச்சட்டம், உணவு மருந்துச்சட்டம் (FOOD AND DRUGS ACT) என்பன வற்புறுத்துகின்றன.

அமெரிக்காவில் எழுபதுகளில் முக்கியம் பெற்றிருந்த நுகர்வோர் வாதம் இன்றும் களையிழக்கவில்லை என்பதே அமெரிக்கங்களத்திப்படுத்தற துறையினரின்கணிப்பு. சிவில் நிர்வாகம் குலைந்துள்ள வடக்கில் இன்று

பாவனையாளரின் நலனைக்காக்க ஒரு பலமுள்ள இயக்கம் வேண்டும். அது பாவனையாளனின் முறைப்பாட்டையும் விற்பனையாளனின் வாதத்தையும் இணக்கும் சபையாக இருக்க வேண்டும். பாவனையாளனின் பாதுகாப்பு அரண் நுகர்வோர் வாதம் தானே?

20 வருடங்கள் உறங்கும் மனிதன்

மீண்டும் பெற்றுமுடியாதது நேரம். எல்லார்க்கும் நேரத்திற்குப் பஞ்சம். உயர் அதிகாரிகளின் மிகுமக்கிய பிரச்சினை நேரமே. நேரப்பஞ்சம் என்று கூறும் மனிதன் 20வருடங்கள் உறங்குகின்றன. அது எக்படி? மனிதனிற்கு 8மணிநேர உறக்கம் வேண்டும் என்பது ஆரம்பக்கல்வி போதித்த பாடம். அவ்வாருயின் தினமும் 3/1பங்கு நேரம் உறக்கத்திலிருக்கிறுன் மனிதன். 60வருட சராசரி ஆயுட்காலத்தில் 20 வருடங்கள் உறக்கத்தில் கழிக்கிறுன். வேலை செய்யும் நேரம் அவன் உறக்கத்திலும் குறைந்தாலே.

மனிதனின் சராசரி நேரச் செலவிட்டை பின்வருமாறு பட்டியற் படுத்தலாம்.

ஒரு வருடத்திலுள்ள மணித்தியாலம்— 8760

உறக்கம்	(8X365)2920
காலைக்கடன்	(½X365)182
அலங்கரிப்பு	(½X365)182
பிரயாணம்	(1X365)355
உணவுஅருந்தல்(½X365)	274
வேலைநேரம்	(8X22நாள்X12 2112—6035

2725

இஷ்டப்படி செலவிடப் படக் கூடிய நேரம் (Discretionary Time)

நேரத்தை எப்படி சிறந்த முறையில் பயன் படுத்துவது என்பதை விளக்குவது நேரமுகாமை Time Management). உறங்கும் நேரத்தைக் குறையுங்கள் நேரம் மிச்சமாகும் என்பது ஒருசாரார் வாதம். இஷ்டப்படி செலவிடக்கூடிய நேரத்தை பயனுள்ள முறையில் செலவிடுங்கள் நேரம் மிச்சமாகும் என்பது மறுசாரார் வாதம் உங்கள் நேரம் எப்படிச் செலவாகிறது

சேவை புண்ணகையுடன்தேவை என்று முதலில் கண்டு கொள்ளுங்கள். பின்னர் முற்றுக் கெய்யத் தேவையில்லாதவற்றை நீங்கள் செய்து கொள்கிறீர்களாயின் அவற்றைக் கைவிடுங்கள். உங்களில் இன்னேருவனுல் செய்யக் கூடிய வேலையை அவனிடம் கையளித்து விடுங்கள். மற்றவர்கள் உங்கள் நேரத்தை வீணடிக்காது பாதுகாத் துக் கொள்ளுங்கள். நேரம் மிச்சமாகும். சேமித்த நேரத்தை பயனுள்ள காரியங்களில் செலவிடுங்கள். காரியசித்தர் ஆவிர்கள். இதுவே நேரமுகாமை தரும் அறிவுறுத்தல் கள்.

பாமரனிற்கு உதவுவதே வங்கிகளின் நோக்கமாதல் வேண்டும் எனவாதிட்டவர் பலர். ஆனால் அண்மையில் இலங்கைவங்கி தனது சிறுவாடிக்கையாளனின் கணக்குகளின் பராமரிப்புக்கு சேவை வரியை (SERVICE CHARGE) விதித்தது. ஒருவன் தனது கணக்கிலுள்ள மீதியை அறிவுதற்கு கட்டணம் ரூபா பத்து. ஒரு 'C' தரக்கிளையில் ரூபா 500 மீதியாக இல்லாவிடில் தண்டம் ரூபா 25. இவை இலங்கைவங்கி விதித்த சேவை வரிகள் பாரிய கம்பனிகளே ரூபா 35000 மீதி வைக்காதிருந்தமைக்கு ரூபா 450 கொடுப்பதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கையில் ஒரு பாமரனின் நிலை எவ்வாறிருக்கும். இத்தனைக்கும் இலங்கை வங்கியின் கடந்த வருட இலாப நட்கணக்கில் 135 மில்லியன் ரூபா இலாபமாக விருந்தது.

'பாமரனின் சேமிப்பு நாட்டின் மூலதவாக்கம்,' சிறுதுளி பெருவெள்ளம்போன்ற சலோகங்களிற்கு எதிர்மாறுநூது இச்சேவை வரிநிதி மந்திரியின் தலையீட்டால் அது பின்னர் நீக்கப்பட்ட தெளிவும் இத்தகைய தண்டங்களை கண்டிப்பது சிறுகணக்குள் வைத்திருப்பவரின் கடமை. இங்கு மக்கள் வங்கியின் தலைவர் DR.பெர்னேன்டோ நாங்கள் செலவையை புண்ணகையுடன் அளிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டது கவனத்திற்கு கொள்ள வேண்டியது. இன்று சிறு கணக்குடையோர்க்குத் தேவை புண்ணகையுடன் சேவை.

ரமண

தேன் சிட்டுக்கள்

வண்ணப் பூக்கள் தோட்டத்திலே
வாரி யிறைக்கும் வடிவழகை
பாலர் பூங்கா சிறுவர்கள் நாம்
பாரோர் மகிழ்ந்திடும் பூவாவோம்.

*
எங்கள் கல்விப் பாடமெலாம்
கூடிக் களிக்கும் முறையாகும்
தென்றல் காற்றுப் பூவாகி
சிரித்தே யசைவோம் இசைவாகி

*
ஏட்டில் இல்லை எங்கள் கல்வி
இயற்கை எங்கள் எழில் ஆசான்
தேனைத் திரட்டும் சிட்டாகி
வானை நோக்கிப் பறப்போமே.

*
வர்ணங்கள் யாவும் ஆடையிலே
வழிமையில் என்றும் பேதமில்லை
உள்ளத்தில் என்றும் கள்ளமில்லை
வெள்ளைச் சிரிப்பே சொத்துடமை.

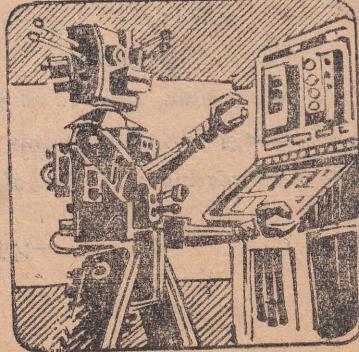
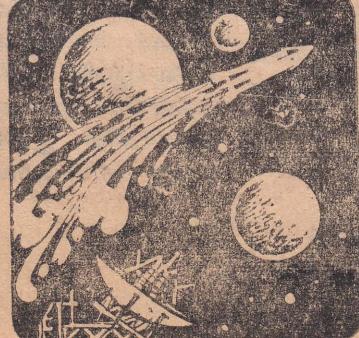
*
தங்கமேனிச் சிறுவர்கள் - மனதில்
தங்க எழுத்துக் கற்போமே!
நாளை உலகின் நாற்றங்கால்கள்
நாட்டை நடத்தும் வெனிற் பூக்கள்.

*
ஒடிக் களைப்போம் ஒய்வெடுப்போம்
உணவை உண்போம் கலந்தொன்றுய்
நாட்டை நாடி நாம் வளர்வோம்
நலம்பல பெறவே நாமுழைப்போம்.

*
ஒருவரைச் செயலால் உடல்வளரும் - ஞான
ஓவியின் செறிவால் உளம் விரியும்.
உடலும் உள்ளமும் நிறைவாகி
உலகுயர்த்த வரும் அதிமனிதர்.

ராஜா மாயா

சுநாரா குழலக்குளஞ்சீலம்

கஞ்சப் பிரபு

ஓரேயொரு ஊரிலேகளுக்கரன் என்னும் பணக்காரன் இருந்தான். அவன் ஓர் உலோயி எச்சிற்கையால் காகத்தை விரட்டக் கூட பத்துமுறை யோசிப்பான்: அவனிடம் வேலைபார்ப்பது என்றால் ஊரவர்க்குப் பயம் கூலிகிடையாது என்று,

இருநாள் அவனிடம் வேலைகேட்டு கோதரர்கள் இருவர் வந்தனர். இவர்கள் அடுத்த கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், கஞ்சனுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி இருவரையும் அமாற்றிக் கூலி கொடுக்காமல் வேலைவாங்கலாம் என்று எண்ணினான்.

“உங்களுக்கு வேலை கொடுக்கி றேன். இருவருக்குமாக மாதம் நாறு ரூபா தருவேன். ஆனால், நான் சொல்லும் எல்லா வேலைகளையும் நீங்கள் செய்ய வேண்டும். நான் சொல்லி நீங்கள் வேலை செய்யத் தவறும் பட்சத்தில் உங்கள் சம்பளத்திலிருந்து பந்து ரூபா வீதம் குறைத்து வீடுவேண்சம்மதமா?'' என்றுன்.

சுகோதரர்கள் இருவரும் சம்மதித்தனர். பணக்காரன் மகிழ்ந்து போனான். அவர்கள் இருவரிடமும் இப்பொடிய நான் முழுவது வேலைவாங்கினான்.

மாதம் முடிய ஒரு பகல் பொழுதிருக்கவே பணக்காரனிடம் சென்று தமது சம்பளத்தைக் கேட்டனர்.

அதற்கு அவன், இன்னும் நாள் முடியவில்லை நான் சொல்லும், வேலையை முடியங்கள் முதலில் என்ற அவன் முதலில் ஒரு சிறிய அழகான பீங்கான் ஜாடியைக்காட்டிக், அதற்குக் கெரிய ஜாடியைப்போடுங்கள்! என்றுன்.

சுகோதரர்கள் விழித்தனர்.

அடுத்து, “அறையிலே கிடக்கும் ஸர்நெல்லை வெளியே எடுக்காமல் காயப்போடுங்கள் “என்று கூறினான்.

சுகோதரர்கள் விழித்தரர்கள்.

தொடர்ந்து, “அத்தோடு என்தலையின் தீறைஏத்தனிகிலோ இருக்கும் எனச்சொல்லுங்கள்’- என்றான்.

சுகோதரர்களுக்கு அப்போது பணக்காரனின் குழ்ச்சி புரிந்தது. அவன் எங்கள் சம்பளத்தைத் தராது ஏமாற்றப்பார்க்கிறான் என எண்ணினர். இவனுக்குச் சரியான பாடம் கற்பிக்க வேண்டுமென கருதினார்கள்.

“சரி நீங்கள் சொன்ன வேலையைச் செய்கிறோம்!” என்ற படி முதலில் ஜாடிகளை நெருங்கிச் சென்றனர்.

பெரிய ஜாடியை ஒருதடியால் அடித்து நொருக்கி சிறிய ஜாடியில் போட்டனர்.

பணக்காரன் பதறிவிட்டான். எவ்வளவு விலையுயர்ந்த ஜாடிகள்... போச்சே!

சுகோதரர்கள் இருவரும் விறுவிறுவென்று வீட்டின் கூரையில் ஏறினர். அங்கிருந்தபடிக்கரையோடு களைப் பிரித்து ஏறிந்தனர். பணக்காரன் கோபமாகக் கேட்டான் ‘என்ன செய்கிறீர்கள்!’

“நெல்லை வெளியே கொண்டு வராமால் காயவைக்க சூரிய ஒளியை அறைக்குள் வீடுகிறோம் ‘என்றனர்’

வேகமாக கீறிமுங்கிய அவர்கள் கையில் ஒரு கத்தியுடன் பணக்காரனை நெருங்கினார்.

“உங்கள் தலையின் நிறை இரண்டுகிலோ கிராம். சந்தேக மிருந்தால் வெட்டி நிறுத்துப் பார்ப்போம்! என்றனர்.

உயிராசை கொண்ட சஞ்சப்பிரபு சுகோதரர்கள் சம்பளத்தை விட அதிக பணமளித்து விட்டு அன்று தொடக்கம் தனது உலோபித்தன்மையைக் கைவிட்டான்.

—பூந்தளிஸ்

வயிறு சுமக்கும் நெருப்பு

மாணிடச்சோலையின் வசந்தமலர்கள் துப்பாக்கிப் புயலில் மண்ணெடு மண்ணெடும்... கதந்திரத் தெருக்களில் சுற்றிய நாட்கள் கணக்களில் கனவாய் மறைந்து கிடக்கும்...

நாளைய வாழ்வை நெஞ்சில் எண்ணியே கட்டிய கோட்டைகள் நெஞ்சில் நொருங்கும்... கண்களில் கனவு உறைந்து சிட்க்க கோட்டைகள் நொருங்கிய நெஞ்சமும் மண்ணில் புரள்...

இவை சுமந்த வீடுகள் தம் உயிர்க் குஞ்சைத் தேடி வாயிலில் பரிதவிக்க செய்திகள் நெருப்பாகி வயிற்றில் மூழும்!

தோழரே! உம் தாயாரின் வயிற்றிலும் நாளை இந் நெருப்பு தாவிப் பட்டரும் எனெனில் நாம் மனிதரே தெய்வங்கள்லை நாமும் மனிதரே!

-சௌமினி

பெண்களின்

—31 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி இரும்புக் கறன் தான் அவர்களுடைய பிரதான மூலப்பொருள். அவர்கள் தாமே பெரும் புதைப்பாக்கியை அமைத்தார்கள். உற்பத்திக்கான இயந்திரங்களைத் தயார் செய்தார்கள். கணவன்மார் ஒய்வு நேரங்களில் இப்பெண்களுக்கு உதவி செய்தார்கள். தற்போது 80 வகைப்பொருட்களை உற்பற்றி செய்கின்றார்கள்.

இப்பொழுது இச்சிறியதொழிற் சாலையில் உள்ள 167 தொழிலாளர்களில் 137 பேர் பெண்தொழிலாளர். எங்களுக்கு இத்தொழிற் சாலை பற்றிக் கூறியவரும் மற்றும் உதவி செய்தவர்களும் பெண்தொழிலாளர்களே. இவர்களில் சிவர் 60 வயது தாண்டியவர்கள்.

அன்புடன்

தம்பி மாமா.

பெண்களின்

அ
ந
த
ஸ
து

5

அங்பிள்
சுமத்து

பேக்கிங்
ஜூலை.

சினச் சுந்றுப் பயணக் கழுதங்கள்.

அன்பின் சுமதி,

கிறீன் மாகாணத்தின் சாங்கன் நகரத்திலும் கிறீன் நகரத்திலும் பார்த்த இடங்கள் பற்றி இதுவரை எழுதினேன். 24 ஆம் தேதி இரவு நாம் விசியளனிங் மாகாணத்தைச் சேர்ந்த சென்யாங் நகரத்தைச் சென்றுடைந்தோம். சென்ற புகை யிரதப் பாதை நெடுகிலும் குதிரைகள் மந்தை மந்தையாக நின்று புல மேய்ந்து கொண்டிருந்தன. ஒன்றுடன் ஒன்று உரசியும் மோதியும் விளையாடிக்கொண்டிருந்தன.

சென்யாங் நகரம் வியெளனிங் மாகாணத்தின் தலைநகராம். இது மின் சாரத் தொழிற்சாலைகள், மின்சார உபகரணத் தொழிற்சாலைகள், இயந்திரம் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் முதலியன நிறைந்த ஒரு நகரம். சுத்தமான வீதி கள், மதிழ்ச்சி பெ... கும் முகத்துடன் கூடிய மக்கள். இந்நகரத்தில் மாத்திரம் 20 லட்சம் மக்கள் வாழ கின்றார்கள். நகரத்தைச் சூற்றியுள்ள இடங்களையும் சேர்க்கும் போது சென்யாங் நகரத்தில் 40 லட்சம் மக்கள் உண்டு. இவர்களில் 7 லட்சம் தொழிலாளர்களில் 2 லட்சம் பேர் பெண்கள்.

சென்யாங் முதலாம் இலக்கியந்திர உபகரணாலை, சென்யாங் அரசாங்க பின் அமுத்த மாற்றி ஆலை, குடும்ப மாதர் நடத்தும் சுங்குங் கம்யூன் தொழிற்சாலை, 53 மக்கள் கம்யூன் ஆகியவற்றை நாம் இங்கு பார்வையிட்டோம்.

இங்கு நாம் சின சமுதாயத்தில் பெண்களின் அந்தஸ்து பற்றி அறி ந்து கொண்டோம். பெண்கள் அரசியல் ரீதியிலும், பொருளாதார் ரீதி யிலும் சமமானவர்களாக இருக்கின்றார்கள். தொழிற்சாலைத் தலைவர்கள் மத்தியில் பெண்கள் இருக்கின்றார்கள். பெண்கள் ஆண்களைப் போல அரசு விவகாரங்களில் கலந்து கொள்கின்றார்கள். சமமான வேலைக்குச் சமமான சம்பளம் பெறுகின்றார்கள். அதேவேளையில் கர்ப்பினிகளுக்கும் பாலூட்டும் குழந்தையூட்டய தாய்மாருக்கும் பல சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வீட்டு வேலையிலும் பெண்கள் சமமாக நடத்தப்படுகின்றார்கள் வேலை செய்யும் தம்பதிகளில் எவர் முன் வீடு திரும்புகின்றாரோ அவரை கமையல் செய்கின்றார். கணவனும் மனைவியும் ஒருவரை ஒருவர் மதிக்

கின்றார்கள். அடி உடை என்ற பேசுக்கே இடமில்லை.

கர்ப்பினிகளுக்கு 6 மாதங்களுக்குப் பின் லேசான வேலைகொடுக்கப்படுகின்றது. பிரசவத்துக்குப் பின் சம்பளத்துடன் கூடிய 56 நாட்கள் விடுமுறை உண்டு. பாலூட்டும் தாய்மாருக்குத் தினமும் ஒரு நாளுக்கு இரண்டு தடவை அரை அரை மணித்தியாலம் பாலூட்டும் நேரம் விடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆண்கள் செய்யக்கூடியவற்றை பெண்களாகிய நாழும் செய்வோம் என்ற உணர்வுடன் சின மாதர் தமது சோஷலிஸத் தாய்நாட்டின் நிர்மாணத்தில் ஈடுபடுவதை நான் கண்டேன். சின கம்யூன் தொழிற்சாலை இதற்கொரு உதாரணம். அடைப்புதும் பெண்கள் அங்கு இரும்புக்கி வார்ப்பதை நாம் கண்டோம். ட்ராக்டர்கள் லொறிகளுக்கான போதிகைகளை (Bearings) அவர்கள் உற்பத்திசெய்கின்றார்கள்.

இந்தக் குடும்ப மாதர் திரண்டு நடத்தும் தொழிற்சாலை 1966 செப்டம்பரில் 9 குடும்ப மாதர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

30 பக்கம் பார்க்க

மருதோன்றி

வேறு பெயர்: மருதாணி, அழுவாணம், மருதோன்றி, ஜவனி.

இதன் குணம்:

தோல் நோய்களைக் குணமாக்கும்.
தோலில் தேயலை மறையச் செய்யும்.

பேதியை உண்டாக்கும்.

முடி கறுக்கும்.

முடி உதிராது.

கொறி சிரங்கை நீக்கும்.

குட்டநோய்களைக் குணமாக்கும்.

மூட்டு வளிகளை நீக்கும்.

நகச்சுற்றைப் போக்கும்.

மருதோன்றி சிறுமர இவதைச் சேர்ந்தது. இதன் இலைகள் பச்சை நிறமாகவும் உட்பக்கம் குழி வள்ளவனவாகவும் இருக்கும். இதன் பூக்கள் வெண்மை நிறமானவை. கொத்துக் கொத்தாக மலர்ந்து மணம் வீசும். இதன் காய்கள் மூன்று மின்குப் பருமனுடையன.

மருதோன்றியின் இலை. மலர், காய், பட்டை, வேர் அனைத்துமே மருத்துவத்திற்கு உதவுகின்றன. மருதோன்றி இலைகளைப் பிடுங்கி அம்மியில் வைத்து சந்தனத்தைப் போன்று அரைத்துக் கொண்ட பின்னர் அதனைச் சுமங்கலிகளும், சிறுவர், சிறுமியரும் தங்கள் கை, கால்களின் விரல்களிலும் உள்ளங்கைகளிலும் பூசி கீட்க கான் வர். பின்னர் அவை செக்கக் கூடியபெனச் சாய மூறியிருக்கும். மருதோன்றியின் பச்சிலைச் சாறு உடல் வெப்பத்தில் காய்ந்ததும் சிவப்பாக மாறுவது இரசாயனமாற்றத்தின் விளைவென்றே கொள்ளவேண்டும்.

நுண்கிருமிகளைத் தாக்கியழிக்கும் சக்தி மருதோன்றி இலைச்சாற ருக்கு உண்டு. விரல் நகங்களுக்கு மருதோன்றிச் சாற்றினைப் பூச வதால் நகங்களுக்கிடையில் உள்ள அழுக்குகளில் கிருமிகள் தோன்ற விடாது தடுக்கிறது. சுகர் ரூபநோய் ஏற்படா வகையில் பாதுகாக்கிறது.

சுரும் நோய்களைத் தடுக்க மருதோன்றி இலைகளை நிழில்லை உலர்த்தி இடித்துத் தூள்செய்து வைத்துக் கொளவர். சுரும்படை, சொறி, சிரங்கு நோயுள்ளவர்கள் இதனை நீரில்குழைத்து நோயுள்ள இடத்தில் தடவிக் காயவிட்டுப் பின்னர் வீமனி நேரம் கழித்து வெந்நீரில் கழுவினால் அந்நோய்கள் நீங்கும்.

வியாவை நாற்றம் உள்ளவர்கள் மருதோன்றி இலையை நன்றாக இடித்து வடிகட்டி அதனுடன் கஸ்

தூரி மஞ்சள் சேர்த்துக் குழம்பு போல் கரைத்து நீராடுவதற்கு முன் இதனைத் தேகத்தில் தடவி 10 திமிடங்களின் பின் குளிக்கலாம். தொடர்ந்து இங்ஙனம் குளித்து வந்தால் வியர்வை நாற்றம் நீங்கும்.

சொறி சிரங்கு உள்ளவர்கள் மருதோன்றி இலையை நிழலில் உலர்த்தி, குப்பை மேனியையும் நிழில் உலர்த்தி இரண்டையும் ஒன்றாக இடித்து வடிகட்டிக்கொள்ள வேண்டும். இவற்றைச் சந்தனம் போல் குழைத்து சம்பந்தப்பட்ட இடங்களில் பூசி வந்தால் ஒரு வாரத்தில் அவை குணமாகும்.

தலைமுடி வளர்வதற்கு மருதோன்றி இலைகள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. மருதோன்றி இலைகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்படும் தைலம் முடி வளர்தலைத் தாண்டுவ துடன் முடி உதிர்வதைத் தடுக்கிறது.

மருதோன்றிப் பூச்சுகள் நறுமனம் மிக்கன். இவற்றை தலையில் வைத்துக்கொண்டு மங்கையர் நீத்திரை செய்யக்கூடாதென நம் முன் நோர் கூறியுள்ளனர்.

மருதோன்றிக் காய்கள் கொல்துக் கொத்தாகக் காய்த்திருக்கும். இவற்றை கொத்தாகப் பறி ததுவத்துக்கொண்டு வெந்கையர் நீத்திரை செய்யக்கூடாதென நம் முன் நோர் கூறியுள்ளனர்.

மருதோன்றி ஆகியவற்றை அரைத்துத் தூள் செய்து பூசிவந்தால் வெண்குட்டம், தேமல் போன்றவை குணமாகும்.

சித்த வைத்தியத் துறையில் உலோகங்களைச் செந்தாரமாக்க வதற்கு மருதோன்றிச் சாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது.

காதலி: எங்கட காதல் விசயம் அப்பாக்குத் தெளின்சு போக்க...

அதுதான் கவலையாயிருக்கு...
காதலன்: அப்பா என்ன சொன்னார்...?

காதலி: உனக்குக் கிடைச்சமாதிரி...

உன்ற தங்கச்சிக்கும் ஒரு

பொடியன் கிடைப்பானு

என்டு உங்களிட்ட கேக்கச்

சொல்லுரூர்.

- சிறிதரன்

விற்கு

எரியாமல் விற்கூடிக் கிடக்கிறது ஒரு விறகுக்கட்டை!

திக்குக்கி சுட்டுவிடுமென்றுதான் சணக்கமாம்... இப்படியே இருப்பதென்றால் இணக்கமாம் விறகு நெருப்பின் கருப்பையல்வா?

பாருங்கள்— சுமா இருந்தால் தியைக் கூட கரையான் தின்கிறதே! சமாதி காத்திருப்பது இதன் சடலத்திற்காக்கத்தான்...

இங்கே சடலமே தியின் சமாதியாக! விறகே! நீ தியாக மொழிபெயர்ப்பாகி விடு

மரணத்தின் கைக்குக் கிடைப்பது வெறும் கரித்துண்டுகளாகட்டும்!

— வாக்குதைவன்

டாக்டர்: என்ன... உனக்கு இந்த வயதிலேயே கண் விழுந்திடுது ..

வந்தவர்: எல்லாம் இந்தக் குட்டிமினி பஸ்ஸாகளின்ர மகாத்மியம். இதுகளில் குனின்சு குனின்சு பயனம் செய்து... இப்பநிமிரவே முடியவில்லை.

-கதிர் மாணிக்கம்.